Samael Aun Weor
MISTERE MAJORE

• PRIMA PARTE •

□ Capitolul 1 □
Edenul □

Edenul este lumea Eterică. Edenul este însuşi sexul. Lumea Eterică este lăcaşul forţelor sexuale. Lumea Eterică este Edenul. Noi am ieşit din Eden pe porţile sexului; doar pe acele porţi putem intra în Eden.

În Eden nu putem intra pe porţi false, trebuie să intrăm în Eden pe poarta pe care am ieşit.

Guvernatorul Edenului este Domnul Jehovah. Domnul Jehovah sălăşluieşte în Eden. Domnul Jehovah sălăşluieşte în lumea Eterică, deoarece lumea Eterică este Edenul. Lumea Eterică este Paradisul.

Eterul este al cincilea element al Naturii. Culoarea albastră pe care o vedem la munţii îndepărtaţi, este eterul Edenului. În vremurile viitoare lumea Eterică se va face vizibilă şi tangibilă în aer. În vremurile ce vor veni, Zeii Elementali ai Focului şi ai Aerului, ai Apei şi ai Pământului, se vor face pentru noi vizibili şi tangibili în aer.

Totul iese din eter, totul se întoarce în eter. Eterul este grădina Edenului.

□ Capitolul 2 □
Labarumul templului □

Materia primă a Marii Opere este Sperma Cristonică. Sperma este apa pură a vieţii. Sperma este apa a tot ceea ce există. Sperma este apa Genezei.

O plantă fără apă se usucă şi moare. Apa plantelor este spermă vegetală.

Sperma vegetală se transformă în frunze, flori şi fructe. Combinaţiile materiei infinite sunt minunate.

Marea este sperma planetei Pământ. Totul iese din mare, totul se întoarce în mare. Noi avem marea în glandele noastre sexuale. În apele noastre seminale este cuprins misterul vieţii. Continentele au ieşit din mare şi se vor întoarce în mare.

Noi am ieşit din sămânţa spermatică a primului moment. Animalele oricărei specii poartă secretul existenţei lor în apele lor seminale. Oamenii văd numai particulele grosiere ale materiei fizice care alcătuiesc învelişul material al apelor pure ale vieţii.

Noi cunoaştem în Eden apele mării vieţii. În Eden vedem acele ape ale

Genezei strălucind de glorie. Din acea materie primă a Marii Opere a ieşit tot ceea ce e creat. Combinaţiile materiei nemărginite sunt minunate.

Din încăperile sacre ale templelor nu lipseşte niciodată un vas sacru plin cu apa pură a vieţii. Acela este Labarumul Templului. Celui care bea din acea apă a vieţii eterne, niciodată nu îi va mai fi sete, iar râurile de apă pură vor ţâşni din pântecele său.

Acelea sunt apele Amritei. Aceea este Mulaprakriti a orientalilor. Întreg Universul se va reduce la sămânţa sa atunci când va veni Marea Noapte.

Universul a ieşit din apă şi se va întoarce în apă.

Apa pură a vieţii este Labarumul Templului. Apele Genezei sunt guvernate de razele Lunii şi de către Zeii Elementali ai Apelor.

□ Capitolul 3 □
Lebedele paradisului □

Lebăda Kalahamsa, aşezată pe o floare de lotus, pluteşte deasupra apelor pure ale vieţii. Kalahamsa înseamnă: „Eu sunt El”, „Eu sunt El”, „Eu sunt El”. Cu alte cuvinte putem spune: *„Spiritul lui Dumnezeu pluteşte pe faţa apelor”.*

Divinitatea suflă asupra mării eternităţii. Dumnezeu se află în noi înşine, şi în noi înşine îl putem întâlni. Eu sunt El, Eu sunt El, Eu sunt El.

Dumnezeu este Iubire. Iubirea se află în mod imanent şi transcendent în fiecare picătură a marelui ocean. Pe Dumnezeu îl putem întâlni doar în sex şi în iubire.

Lebăda reprezintă iubirea. Iubirea se alimentează numai cu iubire. Lebăda s-a născut pentru a iubi. Când una din pereche moare, cealaltă moare de tristeţe.

În Eden, lebedele asistă la masa Îngerilor. Ele pregătesc înăuntrul guşilor lor de un alb imaculat, hrană spirituală inefabilă, pe care Zeii o consumă din cupele lor diamantine.

Combinaţiile substanţei infinite sunt minunate. Sperma pe care o purtăm în glandele noastre sexuale este substanţa infinită a marelui ocean. Multiplele combinaţii ale acestei substanţe infinite se transformă în continente pline de plante, flori şi fructe. Multiplele combinaţii ale acestei substanţe infinite dau naştere la tot ceea ce este creat: păsări şi monştri, oameni şi bestii. Totul iese din apele seminale ale Genezei; în aceste ape se respiră iubirea.

Parsifal şi-a rupt arcul, plin de remuşcare, după ce omorâse lebăda în apropierea castelului din Montsalvat.

Lebăda din Leda ne reaminteşte de încântările iubirii. Lebăda iubirii face fecunde apele vieţii. Focul iubirii face ca viaţa să răsară din marele ocean.

Apa este sălaşul focului. Focul sexual dormitează în apele pure ale vieţii.

Focul şi apa unite într-o transă amoroasă au creat întregul Univers. Înăuntrul apelor noastre sexuale se însufleţeşte focul iubirii. Focul iubirii face fecunde apele vieţii.

Lebăda simbolizează iubirea. Lebăda se hrăneşte numai cu iubire. Când una din pereche moare, cealaltă piere de tristeţe.

□ Capitolul 4 □
Actul sexual în Eden □

În Eden domneşte doar castitatea. În Eden sexualitatea este atât de pură precum lumina Elohimilor. Totuşi, în Eden există, de asemenea, actul sexual. Plante şi flori, arbori şi Zei, păsări şi reptile, animale şi oameni, totul iese din sex. Fără sex este imposibilă orice creaţie.

Plantele au corp, Suflet şi Spirit la fel ca oamenii. Sufletele vegetale sunt elementalii Naturii. Orice plantă, orice copac, orice iarbă, are individualitatea sa particulară. Fiecare plantă este o individualitate de corp, Suflet şi Spirit. Aceştia sunt Îngerii inocenţi din Eden. Aceştia sunt elementalii din Eden. Aceşti elementali se organizează în familii vegetale pe care botaniştii le clasifică cu denumiri în latină.

Magia vegetală ne învaţă să lucrăm cu elementalii plantelor. Aceste familii vegetale au în Eden templele şi Zeităţile lor. Zeii din Eden sunt Regii Elementali ai Naturii.

Nici o plantă nu ar putea da roade fără iubire şi fără sex. Elementalii plantelor ştiu, de asemenea, să iubească. Patul nupţial al acestor fiinţe inefabile din Eden, este făcut din rădăcinile plantelor şi copacilor.

Elementalii plantelor se unesc sexual, dar ştiu să se retragă la timp pentru a evita ejacularea seminală. Existând conexiune sexuală, întotdeauna sămânţa trece în matrice, fără a fi necesară ejacularea spermei. Astfel rămâne fecundată femela şi vitalitatea internă fecundată face să apară fructul. Combinaţiile materiei infinite sunt minunate.

Eterul de viaţă serveşte astfel drept instrument pentru reproducerea plantelor. Eterul chimic permite transformările vegetale; se transmută, asociază şi disociază elementele chimice, şi planta se umple de fructe bogate; astfel apare viaţa. Eterul luminos umple de culori inefabile florile, fructele şi toate lucrurile; totul străluceşte sub lumina Soarelui. Eterul reflector este atunci o oglindă inefabilă în care Natura se recreează. Astfel apare viaţa din adâncul Eterului.

Munţii, în Eden sunt albaştri ca cerul şi transparenţi precum cristalul. Când omul se reproducea la fel ca plantele, trăia în Eden. Atunci râurile de apă pură a vieţii erau pline de lapte şi miere.

Omul vorbea Marele Limbaj Universal al Vieţii, iar Focul, Aerul, Apa şi Pământul îl ascultau. Toată Natura îngenunchea în faţa omului şi îl servea, pentru că omul nu ejacula licoarea sa seminală. Bărbatul se unea sexual cu femeia sa, şi se retrăgea înainte de spasm pentru a evita ejacularea seminală.

În timpul actului sexual, Ierarhiile Lunare foloseau un singur spermatozoid pentru reproducerea speciei; un spermatozoid scapă cu uşurinţă din glandele

noastre sexuale, fără a fi necesar să se verse sperma. Astfel femeia rămâne însărcinată şi apare viaţa. Aceasta este Imaculata Concepţie.

În Eden trăieşte o fecioară inefabilă care este în relaţie cu Constelaţia Fecioarei. Această fiinţă lucrează cu razele Lunii; este Imaculata Concepţie; este un Elohim primordial al Paradisului. Aceia care se reîntorc în Eden o cunosc, pentru că acest Elohim extrem de pur guvernează Imaculata Concepţie.

Binecuvântată fie Iubirea. Dumnezeu străluceşte deasupra perechii perfecte.

□ Capitolul 5 □
Lucifer □

Dacă voi aveţi lampa voastră plină cu ulei, templul va fi întotdeauna plin de lumină. Dacă voi vărsaţi uleiul lămpii voastre, se va stinge focul şi vă veţi cufunda în profundele tenebre exterioare, unde se aude doar plânsetul şi scrâşnetul dinţilor.

Sperma este lăcaşul Focului. Dacă vărsaţi sperma, veţi pierde Focul, şi vă veţi cufunda în tenebre profunde. Sperma este uleiul lămpii noastre; dacă veţi vărsa sperma, se va stinge lampa voastră şi vă veţi cufunda în tenebrele luciferilor.

În alţi termeni, a spus Domnul Jehovah: *„Din toţi arborii grădinii puteţi mânca, mai puţin din Arborele Ştiinţei Binelui şi Răului, pentru că în ziua în care veţi mânca din el veţi muri”*. În Eden elementalii nu varsă sperma.

Când vărsăm sperma, lampa rămâne fără combustibil; atunci se stinge flacăra şi intrăm în tenebrele lui Lucifer. Sperma este combustibilul lămpii. Nici o lampă nu poate arde fără combustibil. Unde nu este foc, nu este lumină şi domnesc atunci tenebrele.

Nefericit locuitorul Edenului care îndrăzneşte să-şi verse sămânţa; i se va stinge lampa din cauza lipsei de combustibil şi se va cufunda în tenebrele luciferilor.

Arborele Ştiinţei Binelui şi Răului este sexul. Când omul a mâncat din fructul interzis, a fost alungat din Eden.

„Adam” erau toţi bărbaţii din Eden. „Eva” erau toate femeile din Eden. Cu alte cuvinte, când Adam şi Eva au vărsat uleiul lămpilor lor, acestea s-au stins din cauza lipsei de ulei şi atunci au rămas în profunde tenebre. Aceasta a fost ieşirea din Eden.

Focul Spiritului Sfânt este Şarpele Ignic al puterilor noastre magice. Focul Spiritului Sfânt este Kundalini, izvorul întregii vieţi.

Acest Foc se află închis în interiorul spermei. Dacă vărsăm sperma se va stinge Focul, şi vom intra în Regatul Tenebrelor. Când omul şi-a risipit sperma a intrat în regatul luciferilor.

Lucifer este un demon teribil de pervers; luciferii sunt legiunile sale, care i se supun şi îl urmează. Pasiunea sexuală îşi are baza în luciferi. Când omul s-a lăsat sedus de către luciferi, a vărsat uleiul lămpii sale şi a rămas în tenebre.

Atunci a ieşit din Eden pe porţile sexului şi a intrat în regatul luciferilor pe porţile sexului.

Dacă omul vrea să se întoarcă în Eden, tot ceea ce trebuie să facă este să-şi umple lampa cu ulei şi să o aprindă. Atunci iese din regatul luciferilor şi pătrunde în Eden; iese din tenebre şi intră în lumină.

□ Capitolul 6 □
Jehovah. Lucifer. Cristos. □

Există omul luciferic şi există omul edenic. Omul luciferic îşi varsă sămânţa; omul edenic niciodată nu-şi varsă sămânţa. Umanitatea actuală este luciferică.

Vechea umanitate a Raselor Polară, Hiperboreană şi Lemură a fost umanitatea edenică.

Starea edenică este o stare a Conştiinţei; starea luciferică este o altă stare de Conştiinţă. Un om din Eden poate avea corp din carne şi oase ca oricare om; un om luciferic are corp din carne şi oase ca orice om. Stările edenică şi luciferică sunt stări ale Conştiinţei.

Edenul este planul Eteric. Când omul a ieşit din Eden, Conştiinţa sa s-a cufundat în anumite straturi atomice sau regiuni luciferice, s-a cufundat Sufletul Uman în propriile sale infernuri atomice şi şi-a pierdut puterile. Aceasta a fost ieşirea din Eden. Astfel a murit omul edenic şi s-a născut omul luciferic. De aceea a spus Domnul Jehovah: *„Din toţi arborii grădinii puteţi mânca, mai puţin din Arborele Ştiinţei Binelui şi Răului, căci în ziua în care veţi mânca din el veţi muri”.*

În imensele curţi ale templelor din vechea Lemurie, bărbaţii şi femeile se uneau sexual pentru a procrea. Actul sexual era condus de către Elohimi.

Bărbatul şi femeia se retrăgeau înainte de spasm pentru a evita ejacularea seminală.

Elohimii foloseau doar un spermatozoid şi un gamet feminin. Scapă cu uşurinţă din glandele noastre seminale fără a fi necesar să se verse sperma. Astfel se reproduce omul edenic, în acest mod se nasc fii ai Imaculatei Concepţii. Aceasta este Imaculata Concepţie.

Lucifer l-a tentat pe om, şi omul a căzut în tentaţie. Lucifer este un Mag Negru cu tunică de culoare sângerie. Lucifer îşi acoperă capul cu o bonetă roşie, precum Bhonii şi ***Dugpaşii***[1] din Tibetul oriental.

Forţele desfrânate ale luciferilor au trezit în om pasiunea animalică. Atunci

---

[1] Nu trebuie confundaţi practicanţii religiei Bhon (religie primitivă a Tibetului foarte legată de magie, şi care a rezistat introducerii Budismului pe acele meleaguri sacre) cu Bonzii (termen japonez care-i desemnează pe sacerdoţii budişti în Asia Orientală). Pe sacerdoţii Bhoni, H.P.B. i-a considerat tenebroşi întrucât foloseau în ritualurile lor bonetă roşie şi un şorţ alb plin de cranii şi oase de mort. V.M. Samael Aun Weor la început, urmând observaţiile pe care le-a făcut marea Maestră H.P.B., afirmă acelaşi lucru ca şi ea, dar ulterior, cum el însuşi a investigat temeinic chestiunea, a clarificat că Bhonii nu sunt Magi Negri, căci, chiar dacă sunt foarte radicali, nu-şi varsă energia creatoare; în schimb Dugpaşii (termen tibetan care textual înseamnă „bonete roşii”) se dedau la tot felul de arte tenebroase.

bărbaţii şi femeile au început să-şi ejaculeze sămânţa. Triburile din Lemuria, din acest motiv, au fost expulzate din temple.

Kundalini, care înainte urca victorioasă prin canalul medular, a coborât atunci până la osul coccigian şi a rămas închisă în chakra Muladhara. S-a stins lampa templului, iar omul s-a cufundat în tenebre adânci. Astfel a murit omul edenic şi s-a născut omul luciferic.

Când omul a mâncat din fructul interzis, Domnul Jehovah a spus*: „Iată că omul a devenit ca unul din Noi, cunoscând binele şi răul”.* Dacă omul nu ar fi mâncat din fructul interzis al Arborelui Cunoaşterii s-ar fi ridicat până la stadiul angelic, dar fiind perfect inocent.

În Eden noi eram, faţă de Domnul Jehovah, ca şi degetele de la mână faţă de creier. Lucifer ne-a dat nouă independenţă. Fructul interzis ne-a făcut conştienţi de Ştiinţa Binelui şi a Răului. Această ştiinţă este foarte profundă...

Există ceva bun în ceea ce e rău şi există ceva rău în ceea ce e bun. În tot ceea ce este bun există ceva rău; în tot răul e ceva bun. În tămâia rugăciunii deopotrivă se ascunde delictul. În parfumul rugăminţii de asemenea se ascunde delictul. Există multă virtute în cei răi; există multă răutate în cei virtuoşi.

Acela care cunoaşte ce e bun din ce e rău şi ce e rău din ce e bun, primeşte spada teribilă a Justiţiei Cosmice. Îngerii cunosc Ştiinţa Binelui şi Răului. Îngerii sunt oameni perfecţi. Îngerii de asemenea au ieşit din Eden şi s-au întors în Eden, de aceea sunt Îngeri. Îngerii au fost oameni ca şi noi.

Am ieşit din Eden, dar am cunoscut binele şi răul. Noi am ieşit din Eden, dar am dobândit auto-independenţă.

Jehovah, guvernatorul Edenului, a spus: *„Din toţi arborii grădinii puteţi mânca, mai puţin din Arborele Ştiinţei Binelui şi Răului, căci în ziua în care veţi mânca din el veţi muri”*. Lucifer i-a spus femeii: *„Nu veţi muri; dar Dumnezeu ştie că în ziua în care veţi mânca din el, ochii voştri se vor deschide şi veţi fi ca Dumnezeu, cunoscând binele şi răul”*. Şi când omul a mâncat din fructul interzis, a exclamat Jehovah: *„Iată că omul este ca unul din Noi cunoscând binele şi răul”.*

Astfel am dobândit înţelepciunea. Astfel am căpătat auto-independenţa. Astfel am devenit conştienţi de Ştiinţa Binelui şi Răului.

Acum trebuie să ne întoarcem în Eden pentru a fi ca şi Zeii, cunoscând Ştiinţa Binelui şi Răului. Acum trebuie să ne întoarcem în Eden pentru a fi Zei. Trebuie să intrăm în Eden pe aceeaşi poartă pe care am ieşit. Am ieşit din Eden pe poarta sexului, şi numai pe această poartă vom putea să ne întoarcem în Eden.

Edenul este însuşi sexul. Dacă vrem să intrăm în Eden trebuie să ne întoarcem la vechiul sistem sexual al Edenului, trebuie să intrăm pe poarta sexului, deoarece pe acea poartă am ieşit; nu există altă poartă pentru a intra în Eden, nu există altă poartă pentru a ieşi din Eden. Pe unde am ieşit trebuie să intrăm, aceasta este Legea.

Omul s-a cufundat în infernurile atomice ale Naturii când a ieşit din Eden.

Dacă nu ar fi fost ajutorul lui Cristos, ar fi fost foarte dificil pentru noi să ieşim din Abis. Din fericire ne-a fost trimis un Salvator; acest Salvator a fost Cristos. Acum trebuie să încarnăm Cristosul în noi pentru a ne întoarce la Tatăl. Nimeni nu ajunge la Tatăl decât prin Fiul.

Numai cu sângele mântuitor putem să ne spălăm veşmintele şi să ne îmbrăcăm cu haine albe pentru a intra în Eden, exact pe aceeaşi poartă pe unde am ieşit. Supremei neascultări a lui Adam i s-a opus suprema supunere a lui Cristos.

Jehovah ne-a dat poruncile sale, Lucifer ne-a dat auto-independenţă individuală, şi Cristos ne mântuieşte de păcat. Astfel se ridică Zeii din noroiul pământului.

□ Capitolul 7 □
Arborele Vieţii □

Astfel s-a împlinit sentinţa Domnului Jehovah: *„Astfel, El a izgonit omul şi la răsăritul grădinii Edenului a pus heruvimii şi o sabie învăpăiată care se îndrepta în toate direcţiile, pentru a păzi drumul spre Arborele Vieţii”*. (Gn. 3:24).

Cei doi arbori din Eden sunt Arborele Ştiinţei Binelui şi Răului şi Arborele Vieţii. Aceşti doi arbori ai grădinii îşi împart chiar şi rădăcinile.

Arborele Vieţii este reprezentat în corpul nostru fizic prin coloana vertebrală.

Arborele Cunoaşterii este reprezentat prin organele sexuale. Amândoi arborii din Eden îşi împart chiar şi rădăcinile.

Dumnezeu a pus Heruvimi şi o spadă înflăcărată pentru a păzi drumul spre Arborele Vieţii. Dacă omul ar fi putut mânca din fructele delicioase ale Arborelui Vieţii, atunci ar fi existat acum Zei fornicatori. Acela ar fi fost blestemul blestemelor, sacrilegiul cel mai teribil, imposibilul.

Spada Învăpăiată a Justiţiei Cosmice se răsuceşte înflăcărată, ameninţătoare şi teribilă păzind drumul spre Arborele Vieţii. Arborele Vieţii este Fiinţa.

Aşadar, trebuie să ştim că Intimul este Spiritul nostru, Fiinţa, Arborele Vieţii.

Intimul este fiul mult iubit al Cristosului Intern. Cristosul Intern este raza din care a emanat Intimul însuşi. Cristosul Intern este una cu Tatăl.

Tatăl, Fiul şi Spiritul Sfânt sunt o Triadă perfectă. Din această Triadă s-a născut Intimul. Intimul este acoperit de şase vehicule inferioare, care se pătrund şi se întrepătrund fără a se confunda, formând omul.

Toate facultăţile şi puterile Intimului sunt fructele Arborelui Vieţii. Când omul se va întoarce în Eden va putea mânca din fructele Arborelui Vieţii; atunci va putea să-l vadă pe Dumnezeu faţă în faţă fără a muri, trăsnetul îi va servi drept sceptru şi furtunile de covor pentru picioarele sale.

Există zece valuri de viaţă care se pătrund şi se întrepătrund, fără a se confunda. Aceste zece emanaţii eterne sunt cei Zece Sefiroţi ai Kabalei, cele zece ramuri ale Arborelui Vieţii. Acum vom înţelege de ce Dumnezeu ne-a dat

zece degete la mâini.

Cele douăsprezece simţuri ale omului sunt relaţionate cu coloana noastră vertebrală. Coloana vertebrală este exponentul fizic al Arborelui Vieţii. Cele douăsprezece simţuri sunt cele douăsprezece fructe ale Arborelui Vieţii.

□ Capitolul 8 □
Iniţierea □

Când a ieşit din Eden, omul a căzut în Abis. Din acel Abis nu am fi putut ieşi fără ajutorul unui Salvator.

Între Eden şi Abis se află Gardienii Luminii şi ai Tenebrelor. Gardienii Edenului păzesc drumul Arborelui Vieţii; Gardienii Abisului sunt tentatorii luciferi.

Când ieşim din Eden intrăm în Abisurile tenebroase ale Naturii. Din acele Abisuri putem ieşi doar prin intermediul Iniţierii cosmice.

Orice Iniţiere este o naştere spirituală. Cel ce vrea să se Nască trebuie să intre în pântecul unei femei pentru a se zămisli; astfel are dreptul să se Nască cel care vrea să se Nască.

Iniţierea este absolut sexuală. Dacă vrem să ne Naştem e necesar să practicăm magia sexuală cu femeia. Cheia magiei sexuale este următoarea: *să introducem membrul viril în vaginul femeii şi să ne retragem fără a vărsa sămânţa*. Acesta este actul sexual pe care îl folosesc fiinţele care trăiesc în Eden.

Când suntem în pântecul mamei ni se dezvoltă organe, simţuri, viscere, glande, etc. Când practicăm magia sexuală suntem într-un proces de gestaţie sexuală spirituală, dezvoltând florile sufletului. Astfel trezim Focul Spiritului Sfânt şi ne transformăm în Maeştri. Astfel, în pântecul Marii Mame, ne zămislim ca Zei.

Astfel o trezim pe Kundalini şi ne convertim în Zei.

Când omul a ejaculat sămânţa, s-a cufundat în durere şi şi-a pierdut puterile oculte. Când s-a ejaculat sămânţa, Conştiinţa s-a cufundat în infernurile atomice ale Naturii. Acela este regatul luciferilor.

Întreaga umanitate trăieşte în Abis. Cineva realizează că trăieşte în Abis când e pe punctul de a ieşi din el. Din Abis putem ieşi numai prin intermediul Iniţierii.

Există şaptesprezece Iniţieri, şaptesprezece Naşteri Cosmice. Există Nouă Iniţieri ale Misterelor Minore şi Opt Iniţieri ale Misterelor ***Majore***[2]. Iniţierea este însăşi viaţa ta. Iniţierea este a Conştiinţei şi a Sexului.

Conştiinţa noastră este o scânteie desprinsă din Marea Conştiinţă Cosmică.

---

[2] Venerabilul Maestru Samael, iniţial, spunea în această operă că erau Nouă Iniţieri ale Misterelor Majore, dar mai târziu, când a intrat în procese iniţiatice mai profunde, a precizat că sunt Opt, Iniţierile Misterelor Majore; Opt Iniţieri corespunzătoare celor Şapte Mari Şerpi de Lumină ai Iniţierii Venusiene, plus o a Opta care constă în transferul Cristosului Intim al Iniţiatului în Sfântul Mormânt. Ne explică de asemenea V.M. Samael că, la finalul celui de-al Doilea Munte, cele Opt Iniţieri trebuie să fie calificate de către Adept, constituind ceea ce se numesc cei Opt Ani ai lui Iov.

Am avut conştiinţă minerală, vegetală şi animală; acum avem conştiinţă umană; mai târziu vom avea conştiinţă angelică, arhanghelică, serafimică, etc.

A spune „acesta este bun”, „acesta este rău”, se dovedeşte a fi un lucru uşor. A avea conştiinţa binelui şi răului este foarte dificil. A spune că „2 cu 2 fac 4”, este foarte uşor. A fi conştient de faptul că 2 cu 2 fac 4, este pentru Zei.

Beţivul ştie că a bea alcool este rău, dar beţivul nu este conştient de faptul că a bea alcool este rău. Dacă beţivul ar avea conştiinţă conştientă de faptul că este rău să bei alcool, ar prefera să-şi lege o piatră de moară de gât şi să se arunce în mare, decât să continue cu viciul alcoolului.

Conştiinţa noastră se trezeşte puţin câte puţin la stadii mai elevate ale Fiinţei şi ale vieţii. Cunoaşterea care nu devine Conştiinţă nu serveşte la nimic. Milioane de studenţi spiritualişti studiază operele noastre, dar cunoaşterea intelectuală a adevărurilor scrise nu foloseşte la nimic, important este a fi conştienţi de aceste adevăruri.

Mii de studenţi spiritualişti cred că sunt conştienţi de adevărurile pe care le-au citit; bietele fiinţe..., se înşeală... Sunt conştienţi de acele Adevăruri doar Marii Maeştri ai Misterelor Majore.

Studenţii şcolilor spiritualiste sunt papagali care repetă ceea ce citesc; aceasta e tot. Aşadar, importantă este trezirea Conştiinţei.

Intelectul este o funcţie a sufletului animal. Conştiinţa este o funcţie a lui Dumnezeu.

Există un munte, la baza sa se află Abisul. Cel ce vrea să iasă din Abis, trebuie să urce muntele. Există două drumuri pentru a ajunge în vârf. Primul drum înconjoară muntele în spirală; aşa se ajunge în vârf. Al doilea este drumul îngust, strâmt şi dificil, care ajunge în vârf în linie dreaptă. Pe drumul în spirală, în formă de melc, urcă întreaga umanitate îndurerată. Pe drumul îngust urcă doar Iniţiaţii. Drumul în spirală este foarte lung. Drumul îngust şi dificil este mai scurt.

Acesta din urmă este drumul Iniţierii.

În trecut au existat mari Şcoli de Mistere. Au existat Misterele din Egipt, Eleusis, Troia, Roma, Cartagina, Babilonia, ale Aztecilor, Incaşilor, Druizilor, etc. Pe atunci puteau accede la Iniţiere numai sacerdoţii din castele privilegiate.

Domnul nostru Cristos a deschis drumul Iniţierii în mod public, pentru toate fiinţele umane. Toată drama Patimilor Domnului se reprezenta în Templele de Mistere. Măreţia lui Cristos a constat în faptul că a reprezentat această dramă în mod public pe caldarâmurile bătătorite ale Ierusalimului. Astfel el a deschis porţile templului pentru toate fiinţele umane.

„Cereţi şi vi se va da, bateţi şi vi se va deschide”. „Îngustă este poarta, şi strâmt drumul ce conduce la lumină, şi foarte puţini sunt cei care o găsesc”. „Dintr-o mie care mă caută, unul mă găseşte; dintr-o mie care mă găsesc, unul mă urmează; dintr-o mie care mă urmează, unul este al meu”.

Când a venit epoca neagră, s-au închis Şcolile de Mistere în lumea fizică.

Acum trebuie să căutăm acele Şcoli înăuntru, în profunzimile propriei noastre Conştiinţe.

Pot intra în Misterele Majore doar aceia care au urcat cele nouă trepte ale Misterelor Minore.

Oamenii îşi amintesc de fiul lui Dumnezeu, dar nu-şi amintesc de fiul omului.

Divinul Maestru este Dumnezeu şi om. Divinul Maestru a deschis drumul Iniţierii pentru toate fiinţele umane. El a trebuit să parcurgă drumul, pentru a ne deschide calea tuturor. El a fost om perfect. El a fost Dumnezeu. Cărarea perfecţiunii este teroarea Iubirii şi a Legii.

◻ Capitolul 9 ◻
Vârste ale conştiinţei ◻

În Lumile Interne timpul cronologic nu există.

În Lumile Interne viaţa este o clipă eternă. Când spunem„timp”, noi vrem să afirmăm „stări de Conştiinţă”.

În Kabală, numerele se adună între ele pentru a obţine un număr kabalistic.

Dacă vrem să ştim, de exemplu, care este numărul kabalistic al anului 1956, îl descompunem astfel:1, 9, 5, 6; însumate dau 21, şi 2 + 1 = 3; numărul 3 este numărul kabalistic al acestui an.

Dacă spunem că un Maestru are vârsta de 300 de ani, descompunem acest număr astfel 3, 0, 0; suma este egală cu 3. Aceasta înseamnă că acel Maestru are a Treia Iniţiere a Misterelor Majore. Dacă spunem că Maestrul are vârsta de 340 de ani vrem să afirmăm că Maestrul are a Treia Iniţiere a Misterelor Majore plus 40 de ani sau grade în favoarea celei de-a Patra Iniţieri a Misterelor Majore.

Dacă afirmăm că un discipol are vârsta de 80 de ani, descompunem acest număr astfel: 8 + 0 = 8; aceasta înseamnă că discipolul are a Opta Iniţiere a Misterelor Minore.

De la 10 la 90 sunt vârstele Misterelor Minore.

De la 100 la 900 sunt vârstele Misterelor Majore.

De la 1.000 în sus sunt vârstele Zeilor.

Pentru a intra în fericirea inefabilă a Absolutului este necesară vârsta de 300.000 de ani divini.

Dacă un Maestru are, de exemplu, vârsta de 500 de ani şi doreşte să aibă 600, atunci trebuie să intre din nou în pântecul unei femei pentru a avea dreptul de a se Naşte; astfel se naşte cu vârsta de 600 de ani.

Aceasta înseamnă că trebuie să practice magia sexuală pentru a se dezvolta ca un Maestru de 600 de ani.

Forţa sexuală are puterea de a forma organe, glande, viscere, nervi, etc. Forţa sexuală are puterea de a ne deschide puterile clarviziunii, claraudiţiei,

telepatiei, etc. Forţa sexuală are puterea de a ne dezvolta toate florile de lotus ale sufletului. Numai intrând în pântecul matern avem dreptul de a ne Naşte.

Noi, locuitorii Edenului, asigurăm că numai prin magia sexuală avem dreptul de a ne Naşte. Oricare altă cale este pierdere lamentabilă de timp.

Am ieşit din Eden pe porţile sexului şi numai pe porţile sexului putem intra în Eden. Edenul este însuşi sexul. Vârstele Conştiinţei îşi au rădăcinile în sex.

□ Capitolul 10 □
Călătorii astrale □

Omul este o triadă de corp, Suflet şi Spirit. Sufletul este mediatorul între Spirit şi corp. Avem un Suflet, dar suntem un Spirit.

Intimul este Preaînaltul din noi. Intimul este Spiritul. Testamentul Înţelepciunii spune: *„Înainte ca falsa aurora să răsară asupra Pământului, aceia care au supravieţuit uraganului şi furtunii, l-au preamărit pe Intim şi lor li s-au înfăţişat heralzii Aurorei”.*

Între omul pământean şi Intim se află Sufletul. Sufletul are un corp ultrasensibil şi material cu care călătoreşte prin spaţiu. Corpul Sufletului este corpul astral. Aşadar, corpul astral are ceva uman şi divin totodată.

Corpul astral are ultrafiziologia şi ultrapatologia sa, intim relaţionate cu sistemul nervos al marelui simpatic şi cu glandele noastre cu secreţie internă.

Corpul astral este înzestrat cu simţuri minunate cu ajutorul cărora putem investiga Marile Mistere ale Vieţii şi ale Morţii. În Astral se află Mintea, Voinţa şi Conştiinţa. Discipolii noştri trebuie să înveţe să iasă în Corp Astral.

Ceea ce înfăţişăm în acest capitol este o teribilă realitate. Din nefericire, fraţii din toate şcolile spiritualiste ignoră cu desăvârşire folosirea şi manevrarea Corpului Astral. Nouă ne cauzează durere să-i vedem pe fraţii din diferitele organizaţii, atât de ignoranţi în ce priveşte folosirea şi manevrarea Corpului Astral.

Fraţii din diferitele şcoli spiritualiste trăiesc în Astral cu Conştiinţa adormită.

Când un frate intră pe Drum, tenebroşii căii lunare obişnuiesc să-l atace în timpul somnului. Fraţii din umbră iau figura Gurului pentru a-i devia pe discipoli. Acum trebuie să înţelegem că este un delict a nu-i învăţa pe discipoli folosirea şi manevrarea practică a Corpului Astral. Este necesar ca discipolii să-şi trezească Conştiinţa în timpul somnului pentru a se putea apăra de atacurile tenebroşilor.

A ne face conştienţi de procesul somnului nu este periculos. Trebuie să devenim conştienţi de toate funcţiile noastre naturale.

□ Capitolul 11 □
Colina din Chapultepec □

În acest capitol vedem un fragment dintr-un codice indigen mexican cu colina

din Chapultepec (să se vadă pagina 41). Pe colină vedem o lăcustă sau un greier.

În Roma augustă a cezarilor, greierele se vindea în colivii aurite la preţuri ridicate.

Pe colina din Chapultepec există un templu aztec în stare de Jinas. Acum trebuie să înţelegem de ce această colină era considerată sacră de către azteci.

Indienii din Mexic realizau lungi peregrinări mistice la Chapultepec.

Observând cu atenţie fragmentul din codicele mexican din Chapultepec, vedem două fiinţe umane plutind deasupra colinei. Acele două fiinţe sunt în Corp Astral. Cineva pronunţă o notă, care iese din buzele sale ca două unde de lumină.

Acea notă este sunetul şuierător şi ascuţit al greierului. Acel sunet este nota cheie a Logosului. Logosul răsună.

Natura întreagă este încarnarea Verbului, şi Verbul este nota cheie a greierului. Această notă este un cor; în acest cor inefabil se află nota noastră cheie. Dacă un muzician ar cânta la un instrument nota noastră cheie am muri instantaneu. Nu există nimic în Natură care să nu aibă nota sa cheie.

Cel care doreşte să iasă în Corp Astral după voinţă, să adoarmă pronunţând mental silaba LA; această silabă se alternează mental cu silaba RA. Să se pronunţe mental aceste două silabe în mod alternat şi separat. Să încerce studentul să asculte sunetul ascuţit al greierului. Acest sunet iese din interiorul celulelor cerebrale. Este necesară o minte liniştită, o bună cantitate de somn şi o bună atenţie la ceea ce se face.

Dacă exerciţiul este bine făcut, de îndată ce studentul va intra în acea stare de tranziţie care există între veghe şi somn, va auzi în interiorul creierului său sunetul ascuţit al greierului. Atunci, studentul să adoarmă puţin mai mult şi să intensifice rezonanţa acelui sunet cu ajutorul voinţei; să se ridice atunci din patul său şi să iasă din camera sa îndreptându-se spre templul din Chapultepec sau spre Biserica Gnostică, sau oriunde doreşte.

Când spunem să se ridice din patul său, acest lucru trebuie transpus în fapte; studentul trebuie să se ridice din patul său. Aceasta nu este o practică mentală.

Realmente nu e vorba de a se ridica mental, discipolul trebuie să se ridice prin acte, prin fapte.

Natura se va însărcina să separe corpul fizic de cel astral, pentru ca astralul să rămână liber, iar corpul fizic să rămână în pat. Ceea ce trebuie să facă studentul este să se ridice din pat; aceasta e tot. Cu ajutorul acestei chei, discipolii noştri gnostici vor putea să se transporte în Corp Astral la Templele de Mistere ale Lojii Albe.

Ar fi foarte interesant ca discipolii să aibă în camera lor acest animăluţ (greierul), astfel s-ar concentra mai bine. Dacă ne concentrăm la acest sunet, curând va răsuna în creierul nostru. Se poate ţine acest animăluţ în mici

colivii.

Cu ajutorul acestei chei, putem merge la marile Temple ale Lojii Albe.

Cel ce vrea să cunoască Ştiinţa Ocultă trebuie să iasă în Corp Astral. Ştiinţa Ocultă se studiază în Lumile Interne. Doar vorbind personal cu Maeştrii putem cunoaşte Ştiinţa Ocultă. Teoriile intelectuale din lumea fizică servesc doar pentru a dăuna minţii şi creierului.

Conducătorul templului din Chapultepec este maestrul Rasmussen. Doi gardieni cu spade înflăcărate păzesc intrarea în templu. În acest templu se studiază înţelepciunea antică. În acest templu se reunesc marii maeştrii ai lojii albe.

□ Capitolul 12 □
Cheia pentru a trezi conştiinţa în timpul somnului □

Nu este periculos să ieşim în Corp Astral, pentru că toată lumea iese în Corp Astral în timpul somnului. Cel ce vrea să-şi trezească Conştiinţa în timpul somnului trebuie să cunoască cheia „discernământului”.

În timpul somnului orice fiinţă umană merge în Lumile Interne cu Conştiinţa adormită. Sufletul, învăluit în corpul său astral, părăseşte corpul fizic în timpul somnului. În acest fel corpul eteric poate repara corpul dens.

Când Sufletul intră în corp, atunci ne trezim din somnul natural. În Lumile Interne, sufletele se ocupă cu aceleaşi activităţi cotidiene; aşadar cumpără şi vând, ca şi în lumea fizică. Sufletele celor vii şi ale celor morţi convieţuiesc în timpul somnului. În Lumile Interne vedem totul ca şi în lumea fizică: acelaşi Soare, aceiaşi nori, aceleaşi case ale oraşului, totul este la fel.

Acum vor înţelege discipolii noştri gnostici de ce morţii nu acceptă că sunt morţi.

Acum vor înţelege discipolii noştri de ce sufletele celor vii cumpără şi vând, lucrează, etc., în timpul somnului.

Ieşind în Corp Astral cunoaştem Misterele Vieţii şi ale Morţii. Orice fiinţă umană iese în Corp Astral în timpul somnului. Trezindu-ne Conştiinţa în timpul somnului normal, putem cunoaşte Marile Mistere ale Vieţii şi ale Morţii. Pentru a trezi Conştiinţa în timpul somnului, există o cheie; cheia pentru a trezi Conştiinţa este cea a discernământului.

Să vedem: dacă mergeţi pe o stradă şi vă întâlniţi cu un prieten, sau vedeţi obiecte care vă atrag atenţia, faceţi un mic salt cu intenţia de a pluti. Este logic că dacă plutiţi se datorează faptului că vă aflaţi în afara corpului fizic; însă dacă nu plutiţi, este din cauză că sunteţi în corpul fizic.

Se întâmplă că în Lumile Interne, în timpul somnului, acţionăm la fel ca atunci când ne aflăm în corpul de carne şi oase, şi dacă la aceasta adăugăm faptul că acolo vedem totul la fel ca aici în lumea fizică, atunci vom înţelege că numai dacă reuşim să zburăm ne vom trezi Conştiinţa, pentru a ne da seama

că ne aflăm în Corp Astral.

Acest exerciţiu se practică clipă de clipă în timpul stării de veghe şi în prezenţa oricărui lucru insolit. Ceea ce facem în stare de veghe, se repetă în timpul somnului. Dacă facem această practică în timpul somnului, rezultatul va fi că atunci când vom sări, vom pluti în Corp Astral; atunci se va trezi Conştiinţa noastră şi, plini de fericire, vom spune: sunt în Corp Astral!

Astfel vom putea să ne îndreptăm spre Sfânta Biserică Gnostică pentru a conversa personal cu Îngerii, Arhanghelii, Serafimii, Profeţii, Maeştrii, etc. Astfel vom putea primi învăţătură de la Marii Maeştri ai Lojii Albe; astfel vom putea călători în Corp Astral prin Infinit.

Nu avem nevoie să ne distrugem mintea cu atâtea cărţi şi teorii. În Lumile Interne putem primi învăţătura de la Maeştri. La trezirea din somnul natural, discipolii trebuie să facă un efort pentru a-şi aminti tot ceea ce au văzut şi au auzit în timpul somnului.

Este necesar ca discipolii noştri să înveţe să-şi interpreteze experienţele interne. Studiind Cartea lui Daniel, din Biblie, vor putea învăţa să-şi interpreteze experienţele interne.

Visul şi memoria sunt puterile care ne permit să cunoaştem Marile Mistere ale Vieţii şi ale Morţii. Visele sunt experienţele astrale. Visele sunt adevărate.

□ Capitolul 13 □
Negocierile □

Când soseşte ora morţii, părăsim corpul fizic şi intrăm în Lumile Interne.

Sufletele, după moarte, continuă să creadă că se află în carne şi oase. Sufletele, după moarte, nu acceptă nici măcar ideea că nu mai aparţin lumii carnale. Doar puţin câte puţin se trezeşte Conştiinţa sufletelor morţilor.

După un anumit timp, sufletele intră într-un nou pântec matern pentru a avea dreptul să renască în lumea cărnii; aceasta este Legea Reîncarnării. Toţi venim pentru a plăti faptele rele din vieţile noastre trecute. Dacă facem bine primim bine; dacă facem rău primim rău.

Cu măsura cu care măsuraţi, veţi fi măsuraţi. Cel ce seamănă fulgere, culege furtună. Fă fapte bune pentru a-ţi plăti datoriile.

Făcând fapte bune putem anula vechi datorii din reîncarnările trecute. Când o lege inferioară este transcensă de o lege superioară, legea superioară şterge legea inferioară. Leul Legii se combate cu balanţa. Cel ce are cu ce plăti, plăteşte şi iese cu bine din negocieri.

În Lumile Interne putem vorbi cu cei 42 de Judecători ai Karmei. Şeful acestor 42 de Judecători este Anubis. Domnii Karmei ne răsplătesc şi ne pedepsesc. De asemenea putem solicita credite Judecătorilor Karmei. Orice credit trebuie să-l plătim cu fapte bune sau cu durere. Iniţiaţii trebuie să meargă la palatul lui Anubis pentru a-şi rezolva negocierile.

Faptele noastre bune sunt simbolizate în Lumile Interne prin monede rare.

Când solicităm anumite servicii Ierarhiilor Divine, trebuie să le plătim cu acele monede. Dacă dorim să înlocuim acele monede folosite, trebuie, în acest caz, să facem fapte bune.

Cel ce are capital în Lumile Interne poate face minuni. Nimic nu ni se face cadou, totul costă. Adevăratul capital sunt faptele bune. Dacă nu dispunem de capital, va trebui atunci să suferim nespus.

E necesar să cunoaştem valoarea esoterică a monedelor. Cu o anumită ocazie am solicitat un serviciu Zeului Vântului: Ehecatl. A trebuit să-i plătim 25 de cenţi esoterici pentru serviciu. Dacă adunăm între ele numerele 2 şi 5 vom obţine numărul 7; 7 este arcanul ispăşirii. Am suferit mult, cu răbdare.

Aveam acea monedă, am plătit cu ea şi o persoană care ne făcea să suferim s-a îndepărtat de noi; astfel s-a realizat acel miracol. Dacă nu am fi avut acea monedă, Ehecatl nu ne-ar fi făcut acel serviciu. Nimic nu ni se dă cadou, totul costă.

Lucrând pentru umanitate, putem anula vechile noastre datorii. Unicul care poate ierta păcatele este Cristos. Doar remuşcarea teribilă, suprema căinţă internă şi jurământul solemn ne pot conduce la iertare. Această negociere se poate face doar în Lumile Interne cu Cristosul.

Iniţiaţii trebuie să cunoască cele 22 Arcane Majore ale Tarotului pentru a-şi rezolva negocierile. Numerele se adună între ele cum deja am explicat în exemplul cu Ehecatl.

Unui anumit Bodhisattva, care avea corpul mental bolnav, i s-a spus: *„Peste 500 de ani veţi fi sănătos”*. 5 + 0 + 0 = 5. Acel Bodhisattva recapitula Prima sa Iniţiere a Misterelor Majore; cu aceasta a vrut să i se spună că atunci când va primi a Cincea Iniţiere a Misterelor Majore, va fi sănătos. Acelui Bodhisattva, când a ajuns la a Cincea Iniţiere, i s-a spus: *„Deja aţi suferit mult timp de trei ani; acum vă veţi îmbrăca mai bine”*. Trei este Spiritul nostru Triun.

Acel Bodhisattva suferise mult la nivel spiritual, deoarece era căzut; când s-a ridicat, i s-a înapoiat tunica purpurie şi, spiritual vorbind, s-a îmbrăcat mai bine.

□ Capitolul 14 □
Cele 22 Arcane Majore şi ieşirile astrale □

Arcanul 1 – Magul. Bărbatul.

Arcanul 2 – Femeia. Ştiinţa Ocultă.

Arcanul 3 – Mama Cerestă. Producţie materială şi spirituală.

Arcanul 4 – Împăratul. Progres, succes.

Arcanul 5 – Legea. Karma. Hierofantul.

Arcanul 6 – Îndrăgostitul. Victoria. Noroc.

Arcanul 7 – Carul de luptă. Ispăşire, durere, amărăciune.

Arcanul 8 – Numărul lui Iov. Probe şi durere.

Arcanul 9 – Ermitul. Iniţierea.
Arcanul 10 – Roata Norocului se învârte. Retribuţia.
Arcanul 11 – Leul îmblânzit. Persuasiunea.
Arcanul 12 – Apostolatul. Sacrificiu.
Arcanul 13 – Moarte şi Înviere.
Arcanul 14 – Cumpătarea. Căsătorie. Asociere.
Arcanul 15 – Tiphon Baphomet. Eşec amoros.
Arcanul 16 – Turnul trăsnit. Pedeapsă. Cădere teribilă.
Arcanul 17 – Steaua Speranţei.
Arcanul 18 – Duşmani oculţi. Crepusculul.
Arcanul 19 – Soare strălucitor. Succese.
Arcanul 20 – Învierea.
Arcanul 21 – Nesăbuinţa. Eşec.
Arcanul 22 – Coroana Vieţii.

Toate calculele interne, toate sumele interne, se interpretează cu aceste 22 de Arcane Majore.

Divinul Maestru Isus i-a spus unei discipole de-a noastră că trebuia să rămână în viaţă lucrând în opera sa încă 32 de ani; aceste numere se adună între ele şi ne dau Arcanul 5 al Tarotului, Legea. Aceasta însemna că această soră trebuia să trăiască până îşi va împlini destinul, în acord cu Legea.

Fiii acestei perverse umanităţi luciferice se concep cu Arcanul 15 şi mor cu Arcanul 13.

IEŞIRI ASTRALE

Ieşirile astrale şi Kabala sunt un tot integral. Există o stare de tranziţie între starea de veghe şi somn. Toate fiinţele umane ies din corp în acel moment, în mod involuntar. Fiind atenţi, putem ieşi din corp, în mod voluntar şi conştient în acel moment de tranziţie ce există între veghe şi somn. Important este să supraveghem somnul. Atunci putem să ne ridicăm din pat şi să plecăm din casa noastră spre Biserica Gnostică. În Biserica Gnostică oficiază Domnul nostru Cristos.

Tot ceea ce trebuie să facă discipolii este să supravegheze somnul şi să se ridice din pat în momentul în care sunt pe punctul de a adormi. Explicaţia pe care o dăm trebuie să se transpună în fapte.

Cei care au citit mult, cred în mod greşit că este o chestiune mentală, cred că trebuie să se ridice mental. Repetăm că aceasta trebuie să se transpună în fapte.

Trebuie să ne ridicăm cu aceeaşi naturaleţe cu care o facem dimineaţa. Astfel putem să ne transportăm în Corp Astral la Loja Albă pentru a studia la picioarele Maestrului. Acest lucru nu este periculos, deoarece toată lumea iese în Corp Astral. Acest lucru este mai bun decât să ne băgăm cărţi şi teorii în cap. Multă teorie ne dezorientează.

Teoriile falsifică mintea şi dăunează creierului. Ştiinţa ocultă se studiază în Lumile Interne. Cel ce nu ştie să iasă în astral după voinţă, nu ştie ocultism. Este necesar să studiem cele 22 de Arcane Majore şi să le învăţăm pe de rost, pentru a înţelege limbajul esoteric al Iniţiaţilor în planul Astral.

□ Capitolul 15 □
Stările de Jinas[3] (i) □

Omul poate să-şi scoată corpul fizic din regiunea chimică. Omul poate să-şi introducă corpul fizic în Lumile Interne. În regiunea chimică guvernează Legea Gravitaţiei. În Lumile Interne guvernează Legea Levitaţiei cosmice. În Lumile Interne putem pluti cu corpul fizic.

Cheia pentru a ne introduce cu corpul fizic în Lumile Interne este somnambulismul voluntar. Discipolul trebuie să aţipească în patul său şi să se ridice la fel ca un somnambul. Somnambulii se ridică din pat păstrând somnul.

Somnambulii lucrează şi umblă adormiţi.

Discipolul care vrea să intre în Lumile Interne cu corpul său fizic, trebuie să-i imite pe somnambuli. După ce s-a ridicat din patul său, discipolul va face un mic salt cu intenţia de a pluti; dacă pluteşte şi se vede pe el însuşi excesiv de gras este pentru că a reuşit. Atunci discipolii noştri vor putea umbla pe apele mărilor la fel ca şi Cristos.

Când Cristos umbla pe ape, mergea cu corpul în stare de Jinas. În mod precis aceasta este ceea ce se numeşte „stare de Jinas”. Dacă Petru nu s-ar fi îndoit, de asemenea ar fi putut umbla pe ape în stare de Jinas. Este nevoie de credinţă şi puţin somn; aceasta e tot. Cu o credinţă intensă şi cu puţin somn putem să ne punem corpul în stare de Jinas. Petru a devenit expert în stările de Jinas cu ajutorul unui Înger şi cu puţin somn. Petru a putut să se elibereze din lanţurile închisorii şi să se salveze.

Dacă îl invocăm pe Zeul Harpocrates, el va veni la chemarea noastră. Cu mantra HAR-PO-CRAT-IST putem să-l invocăm pe acest Înger. Cu ajutorul acestui Înger putem să ne punem corpul în stare de Jinas. Cu ajutorul acestui Înger putem să ne transportăm în orice parte a lumii în câteva momente.

Oul are puteri speciale care ne permit să ne punem corpul fizic în stare de Jinas. Discipolul va încălzi uşor un ou în apă, adică îl va pune la fiert foarte puţin.

Apoi îi va face un orificiu în partea conică cea mai ascuţită. Cu ajutorul unui instrument ascuţit îi va scoate gălbenuşul şi albuşul. Coaja oului deţine puterile Zeului Harpocrates. Forţele lui HAR-PO-CRAT-IST sunt o variantă a forţelor cristice.

Discipolul va pune această coajă lângă capul său, în pat. Discipolul va trebui să se imagineze pe sine însuşi introdus în acea coajă. Discipolul îl va invoca

[3] Acest capitol completează informaţia pe care cititorul o poate găsi în capitolul 60, şi care de asemenea are acelaşi titlu: Stările de Jinas.

pe HAR-PO-CRAT-IST şi îi va cere să-l transporte cu corpul fizic acolo unde doreşte să meargă. Să se ridice discipolul, păstrând starea de somn, ca un somnambul; să ia coaja oului şi să iasă din camera sa, spunând:

„Harpocrates, ajută-mă pentru că merg cu corpul meu”.

Astfel vor putea discipolii Mişcării noastre Gnostice să intre cu corpul fizic în Lumile Interne, astfel vor putea merge în carne şi oase la Sfânta Biserică Gnostică, astfel vor putea primi împărtăşania cu pâine şi vin şi asista la „Pretor”.

Astfel vor putea cunoaşte Marile Mistere, fără necesitatea de a-şi prejudicia mintea cu teoriile şi discuţiile sterile ale şcolilor spiritualiste.

Există lacuri fermecate, lacuri în Jinas; există munţi, temple, sate şi oraşe în stare de Jinas. În câmpiile orientale ale Columbiei există un oraş numit Manoa în stare de Jinas. În toţi munţii lumii există temple ale Lojii Albe în stare de Jinas.

Summum Supremum Sanctuarium gnostic din Sierra Nevada de Santa Marta, din Columbia, este pe punctul de a intra în stare de Jinas. Oriunde există un templu, munte sau lac fermecat (în stare de Jinas), acolo se află forţele lui HAR-PO-CRAT-IST în intensă activitate.

Studenţii gnostici nu trebuie să obosească sub nici o formă. Unii triumfă de îndată, alţii au nevoie de luni sau chiar de ani pentru a avea succes în stările de Jinas. Tenacitatea şi răbdarea sunt baza oricărui progres. Cu aceste practici ale lui HAR-PO-CRAT-IST, discipolii vor acumula în vehiculele lor acea minunată forţă a lui HAR-PO-CRAT-IST. Mai târziu vor dispune de aceste energii minunate pentru a-şi pune corpul în stare de Jinas. Cu aceste forţe se fac minuni.

□ Capitolul 16 □
Cheie pentru a invoca corpul de la distanţă □

Cei care ştiu să iasă în Corp Astral, pot să-şi invoce corpul de la distanţă.

Acest lucru se face cu ajutorul Intimului. Ne rugăm astfel: **„Tu care eşti eu însumi, tu care eşti Fiinţa mea Reală, te implor: adu-mi corpul”.**

Atunci Intimul îi va aduce discipolului corpul în stare de Jinas. Oricât de departe s-ar afla discipolul în astral, acolo îi va ajunge corpul. Corpul nostru va veni umil în faţa noastră, şi va veni îmbrăcat în îmbrăcămintea sa interioară sau în pijama, va veni îmbrăcat cu aceleaşi haine cu care l-am lăsat în pat.

Sunt emoţionante acele momente în care ne întâlnim faţă în faţă cu corpul nostru fizic. În acele momente ne aflăm în Corp Astral, atunci trebuie să-i ordonăm corpului fizic astfel: **„Corpul meu, aşează-te pe capul meu, pătrunde în mine prin glanda pineală”.**

Atunci corpul fizic ne va asculta şi va pătrunde prin glanda pineală. Această glandă se află situată în partea superioară a creierului. Aşa va veni corpul la chemarea noastră.

Atunci ne vom putea mişca cu corpul fizic prin locuri îndepărtate. În stare de Jinas vom putea vizita Templele de Mistere pentru a învăţa doctrina la picioarele Maestrului. Dacă vreţi un ajutor special, când vă aflaţi în afara corpului fizic, invocaţi astfel: **„Cred în Dumnezeu, cred în Cristos şi cred în Samael.**

Samael, adu-mi corpul. Samael, adu-mi corpul. Samael, adu-mi corpul”.

Repetaţi de foarte multe ori această rugăciune şi eu, Samael, servitorul vostru umil, voi veni la chemarea voastră, pentru a vă duce corpul în stare de Jinas. Astfel vă voi servi, iubiţi discipoli, cu condiţia unui comportament corect.

Noi, Maeştrii, suntem dispuşi să ajutăm fiinţele umane să intre din nou în Lumile Interne. *„Cereţi şi vi se va da, bateţi şi vi se va deschide”.*

Discipolii care vor să înveţe să iasă după voinţă în Corp Astral, vor primi ajutorul nostru dacă îl invocă pe acest umil servitor, Samael, autorul acestei cărţi.

În timp ce vă faceţi practica, rugaţi-vă astfel: **„Cred în Dumnezeu, cred în Cristos şi cred în Samael. Samael, scoate-mă din corpul meu”.**

Pronunţaţi în mod repetat această rugăciune în timp ce adormiţi. Când simţiţi deja o anumită moleşeală, adică, slăbiciune şi somn, este pentru că eu, Samael, vă ajut. În acel moment faceţi un efort suprem de voinţă şi ridicaţi-vă din patul vostru. Eu, Samael, vă voi duce la Biserica Gnostică.

„Cereţi şi vi se va da, bateţi şi vi se va deschide”. În aceste momente evoluţia se reîntoarce spre Marea Lumină, şi noi, servitorii umili ai bietei umanităţi, suntem hotărâţi să ajutăm toate fiinţele umane să pătrundă din nou în Lumile Interne.

◻ Capitolul 17 ◻
Meditaţia ◻

Există mulţi discipoli care, în ciuda faptului de a fi cunoscut cheile noastre pentru a ieşi în Corp Astral, nu au reuşit să înveţe să iasă în mod voluntar. Eşecul acelor studenţi se datorează faptului că şi-au pierdut deja puterile corpului astral; acestor studenţi nu le rămâne alt remediu decât să se supună la disciplina meditaţiei pentru a-şi redobândi puterile pierdute.

Meditaţia este o tehnică pentru a primi informaţie. Când înţeleptul intră în meditaţie internă, ceea ce caută este informaţie. Chakrele intră în activitate cu meditaţia.

Meditaţia cuprinde trei faze:

1. CONCENTRARE
2. MEDITAŢIE
3. SAMADHI

Înainte de a începe practica de concentrare trebuie să ne aşezăm comod. De

asemenea putem realiza această practică în pat. Trebuie să îndepărtăm din minte orice fel de gânduri pământeşti; aceste gânduri trebuie să cadă moarte la porţile templului. Înainte de a ne concentra trebuie să punem mintea în ***alb***[4], să nu ne gândim la nimic. Îndeplinite aceste condiţii, începem atunci practica noastră de concentrare internă.

Îndepărtăm mintea noastră de lucrurile din lumea fizică şi o îndreptăm în interior, spre Intim. *Amintiţi-vă că trupurile voastre sunt templul Dumnezeului viu, că Preaînaltul sălăşluieşte în voi*. Preaînaltul din interiorul nostru este Intimul.

Trebuie să-l iubim pe Intim; trebuie să-l adorăm pe Intim; trebuie să închinăm cult Intimului; trebuie să medităm în mod profund asupra Intimului.

Adânciţi în profundă meditaţie, trebuie să ne provocăm somnul; acest somn profund ne va duce la starea de Samadhi. Atunci vom ieşi din corpul fizic, fără să ştim cum şi nici când. Astfel intrăm în Lumile Interne.

Visele sunt adevărate experienţe interne. Dacă vrem să studiem o plantă, ne concentrăm la ea, medităm la ea, provocăm somnul şi adormim. Atunci, într-o viziune din vis, vom vedea că planta se transformă într-un copil frumos sau într-o frumoasă creatură. Acea creatură este elementalul plantei. Putem conversa cu acel elemental vegetal; putem să ne informăm despre proprietăţile acelei plante, despre puterile sale magice, etc. Elementalul vegetal va răspunde la aceste întrebări şi astfel vom primi informaţie.

Meditaţia va trezi puterile noastre oculte. Meditaţia produce schimbări fundamentale în corpul astral. Atunci, în timpul somnului normal, vor fi momente în care vom fi conştienţi, şi mai târziu vom putea spune: sunt în afara corpului fizic, sunt în Corp Astral. Astfel dobândim, încetul cu încetul, „Conştiinţa continuă”. În cele din urmă, va veni ziua în care studentul va putea folosi cheile noastre pentru a ieşi în Corp Astral după voinţă. Îşi va fi recăpătat puterile pierdute.

În timpul orelor de somn, toate fiinţele umane călătoresc în Corp Astral. Visele sunt experienţele astrale. Trebuie să învăţăm să ne amintim experienţele astrale.

La trezirea din somn, vom practica un exerciţiu retrospectiv pentru a ne aminti toate lucrurile pe care le-am făcut în timpul somnului. În timpul somnului discipolii noştri se transportă la Lojile Albe; în timpul somnului discipolii noştri călătoresc în locuri îndepărtate. Toţi discipolii noştri trebuie să înveţe să-şi interpreteze visele. Chiar şi visele cele mai absurde sunt absolut simbolice. Experienţele interne se interpretează bazându-ne pe Legea Analogiilor Filosofice, pe Legea Analogiilor Contrariilor, pe Legea Corespondenţelor şi pe Numerologie.

Cel ce vrea să avanseze în aceste studii trebuie să studieze neîncetat Cartea lui Daniel din Biblie. Sistemul lui Daniel ne învaţă să interpretăm experienţele

[4] Termenul „minte în alb” îl folosea V.M. Samael în operele sale la început. Apoi a preferat să vorbească de „mintea în tăcere”, sau „minte liniştită”, deoarece definea cu mai multă precizie o stare a minţii în care există o absenţă totală a gândurilor, ideilor, amintirilor.

interne.

□ Capitolul 18 □
Tenebroşii se opun □

Tenebroşii se opun învăţăturilor noastre, spunând că încă nu este momentul să învăţăm să ieşim conştienţi în Corp Astral. Spun tenebroşii că încă nu trebuie să se intre în Lumile Interne. Susţin tenebroşii că mai întâi trebuie să dominăm corpul fizic. În acest mod, tenebroşii îi închid bietei umanităţi îndurerate, porţile Lumilor Interne. Astfel tenebroşii le închid aspiranţilor la lumină, porţile Lumilor Superioare şi, după ce le închid, îi fac sclavii sistemelor lor intelectuale.

În Evul Mediu s-au închis porţile de acces către Lumile Interne. A fost necesar ca omul să se dedice lumii fizice, pentru a putea deveni conştient de propria sa individualitate.

Nirvana are perioade de activitate şi perioade de repaus profund. Din 19 februarie, anul 1919, la 3:40 p.m., Nirvana a intrat în activitate şi, de atunci, viaţa evolutivă a început să se întoarcă spre Marea Lumină. În aceste vremuri, se dovedeşte inoportună închiderea porţilor de acces către Lumile Superioare.

Ierarhiile din Nirvana luptă în aceste momente pentru ca umanitatea să se întoarcă spre Lumile Interne.

Planeta Mercur iese acum dintr-o Noapte Cosmică. Ierarhiile de pe Mercur le învaţă acum pe fiinţele umane să iasă în mod conştient în Corp Astral. Pe măsură ce planeta Mercur iese tot mai mult din Noaptea Cosmică, Divinităţile de pe Mercur vor deveni de fiecare dată tot mai active.

Tenebroşii se opun acestei Mari Legi Cosmice, spunând că ieşirea în Corp Astral este periculoasă. Ei comit delictul de a se opune Ierarhiilor de pe Mercur şi îi închid porţile de acces către Lumile Interne, bietei umanităţi îndurerate.

În Era Vărsătorului toate fiinţele umane vor şti să intre şi să iasă din corp după voinţă. Tenebroşii se opun Marii Legi pentru a face sufletele umane sclave ale sistemelor lor intelectuale.

□ Capitolul 19 □
Tenebroşii închid porţile Edenului □

Tenebroşii spun că umanităţii nu trebuie să i se explice magia sexuală, motivând că umanitatea nu este încă pregătită. În acest fel îi închid bietei umanităţi îndurerate porţile Edenului. Tenebroşii închid porţile Edenului sufletelor însetate de lumină.

Tenebroşii, după ce îi spun aspirantului că magia sexuală reprezintă un pericol, îl blochează în sistemele lor complicate de respiraţie; le închid porţile fiinţelor care suferă, şi îi fac sclavi ai sistemelor lor intelectuale. Tenebroşii

caută cu orice preţ, prin orice mijloace, să evite chestiunea sexuală. Tenebroşii urăsc porţile sexului.

În vechime era interzisă divulgarea Marelui Arcan; cei care au încercat să-l divulge, au fost condamnaţi la moarte. Astăzi se dovedeşte inoportun să i se nege umanităţii Marele Arcan al magiei sexuale.

Generaţiile divine predau magia sexuală pentru ca întreaga umanitate să se poată întoarce în Eden, însă tenebroşii se opun şi fac eforturi supraomeneşti pentru a devia umanitatea de la porţile sexului.

Tenebroşii sunt duşmanii Marii Legi. Tenebroşii apără ejacularea seminală.

Tenebroşii îi deviază pe bieţii aspiranţi, pentru a-i face prizonieri ai sistemelor lor intelectuale.

□ Capitolul 20 □
Cele două porţi închise □

Cu fraze sublime şi inefabile, tenebroşii le îndepărtează pe bietele fiinţe umane de la porţile Edenului, spunând că **magia sexuală** este periculoasă. Cu cuvinte pline de blândeţe, tenebroşii spun că **a ieşi după voinţă în astral** este periculos.

În acest fel, tenebroşii le închid aceste Două Porţi ale Libertăţii, acestor sărmane suflete. Tenebroşii închid cele Două Porţi ale Fericirii şi apoi îşi închid victimele în sistemele lor intelectuale. Aceste sisteme sunt pline de raţionamente şi cuvinte filosofice.

Intelectul este arma puternică pe care o folosesc lucifericii pentru a-şi împiedica victimele să scape din Abis. Abisul este plin de înşelaţi sinceri; Abisul este plin de oameni cu foarte bune intenţii. Mulţi tenebroşi ai Abisului sunt înşelaţi sinceri. Tenebroşii cred că prin intelect, pot să-l cunoască pe Dumnezeu.

Noi spunem că numai Dumnezeu se cunoaşte pe sine însuşi.

Trebuie să abandonăm raţiunea şi intelectul, pentru a obţine uniunea cu Dumnezeu. E necesar să avem minte de copii pentru a realiza uniunea cu Dumnezeu. Avem nevoie de magia sexuală pentru a intra în Eden. Trebuie să învăţăm să ieşim în Corp Astral pentru a conversa cu Intimul. Avem nevoie să studiem la picioarele Maestrului.

Rugându-l să-i scoată în Corp Astral; Domnul Jehovah îi va scoate din corp.

Să se ridice studentul în momentul în care e pe punctul de a adormi. *„Ajută-te şi te voi ajuta”.* Jehovah întotdeauna ne ajută. Să ne ajutăm şi noi...

□ Capitolul 21 □
Pregătire iniţiatică □

I.

Discipolul care vrea să intre pe drumul îngust, strâmt şi dificil care ne duce la lumină, trebuie să se retragă din orice şcoală spiritualistă. Acele şcoli sunt

pline de „delicte sublime”. Acele şcoli sunt colivii de aur pline cu „preafrumoase vipere veninoase”. În acele şcoli abundă „răutăţile mistice”.

Sub acoperirea cuvintelor divine „Fraternitate Universală”, se comit cele mai rele delicte prevăzute în codul penal.

Ne doare să spunem aceasta, dar tolerarea delictului este, de asemenea, un delict. Este la fel de rău să tăcem atunci când trebuie să vorbim, cât şi să vorbim când trebuie să tăcem. Am vrea să tăcem, însă se plăteşte karma nu doar pentru răul care se face, ci şi pentru binele care nu se face când se poate face.

Aşadar, nu putem ascunde acest lucru, iubim mult umanitatea şi e necesar să arătăm delictul, să punem degetul pe rană pentru a nu comite delictul de a fi complici cu delictul. Dacă nu am spune aceste lucruri ne-am atrage o karmă oribilă: karma complicilor şi a laşilor. Adevărul, chiar dacă e dur, este cel mai bun prieten.

Toate şcolile, ordinele şi lojile spiritualiste sunt grădini încântătoare în care strălucesc cuiburi de vipere periculoase şi flori veninoase pline de miresme. În acele şcoli există „încântări inefabile” care ne duc în Abis, sublime teorii care ne pot conduce în prăpastie, dulci surâsuri care ne duc la nenorocire. Opiul teoriilor este mai periculos decât moartea. Acei oameni sunt plini de ipocrizie şi fanatism.

Fraţii spiritualişti, cu o mână îmbrăţişează, iar cu cealaltă înfing în spate pumnalul ascuţit al trădării. Fraţii spiritualişti întotdeauna îşi acoperă cele mai mari răutăţii cu surâsuri şi cu vorbe foarte dulci. Nu dorim să criticăm nici o persoană în particular, deoarece acest lucru nu e corect. Vorbim în general pentru binele Marii Opere a Tatălui.

Am cunoscut cazuri oribile. Cunoaştem cazul unui anume Ferrière care se dădea drept Isus Cristos; a fondat un ordin de magie neagră şi acum pretinde unirea tuturor şcolilor, ordinelor, sectelor, credinţelor şi lojilor în cadrul Fraternităţii Universale, al cărui centru se dovedeşte a fi el, normal. Cunoaştem un alt subiect care a luat numele de K.H., pentru a se declara Avatara şi pentru a reuni toate şcolile sub sceptrul său. Acest tip de persoane oportuniste fondează loji negre sub adăpostul frumoasei expresii „Fraternitate Universală”.

Noi nu putem trece cu vederea aceste lucruri, deoarece complicitatea cu delictul este, de asemenea, delict. Aproape toţi fraţii spiritualişti sunt total pietrificaţi din cauza intelectului; aproape toţi au rămas congelaţi în teoriile spiritualismului secolului trecut şi refuză, plini de orgoliu, frică şi aroganţă, doctrina secretă a Domnului nostru Cristos.

Astfel că îi sfătuim pe discipolii noştri să aibă multă grijă. Este mai bine să ne retragem din aceste tipuri de ordine; sunt periculoase şi dăunătoare. Aceia care îl trădează pe Cristos merg în Abis.

În aceste timpuri există mulţi Cristoşi falşi, iar cei care îi urmează comit delictul de înaltă trădare. Isus Cristos este şeful tuturor sufletelor. Acest Mare Maestru trăieşte în Tibetul oriental. Să nu uitaţi că şi în tămâia rugăciunii se

ascunde delictul, că delictul se ascunde amestecat în parfumul rugăciunii.

Falşii Cristoşi au o înfăţişare sublimă. A spune „acest lucru e bun” sau „acest lucru e rău”, este simplu; a cunoaşte ceea ce e bun în rău şi ceea ce e rău în bun, este foarte dificil. Lojile negre sunt pline de înşelaţi sinceri. Abisul este plin de oameni cu foarte bune intenţii.

Când intrăm pe adevăratul Drum al Iniţierii, toţi fraţii spiritualişti se întorc împotriva noastră. Pe Cristos l-au crucificat spiritualiştii din vremea sa. Mulţi intră pe Drum şi apoi nu mai doresc să lucreze, pentru a-şi acoperi necesităţile oricărui bun cetăţean. Acele biete fiinţe uită de datoriile pe care le au faţă de familie, faţă de lume, faţă de ei înşişi. Atunci îi auzim spunând fraze ca acestea: „Banul este trecător”, „această lume este Maya (iluzie)”, „nu mă mai interesează lucrurile lumeşti”, etc. În acest mod eşuează aceşti bieţi discipoli pentru că nu ştiu să-şi îndeplinească datoriile; astfel se îndepărtează de Iniţiere aceşti devoţi ai Drumului, tocmai pentru că nu au ştiut să-şi îndeplinească îndatoririle de simplu cetăţean.

Acum vor înţelege discipolii noştri de ce spunem că şi în tămâia rugăciunii se ascunde delictul.

Cel care intră pe Drum trebuie să fie, înainte de toate, un soţ exemplar şi un tată exemplar, un fiu exemplar, un cetăţean model, un nepot magnific şi un bunic patriarhal, etc. Cel ce nu ştie să-şi îndeplinească obligaţiile de simplu cetăţean, nu poate călca pe Drumul Marilor Mistere. Mulţi discipoli uită de bunele maniere ale unui cavaler sincer şi onorabil, şi se transformă în adevăraţi iresponsabili şi chiar în indivizi periculoşi.

Oameni care niciodată nu furaseră, s-au transformat în hoţi de cărţi şi de bani când au intrat pe Drum. În şcolile spiritualiste, frăţiorii spiritualişti îşi fură cărţile sau le cer cu împrumut şi apoi nu le mai înapoiază, etc.; alţii îşi înşeală discipolii: cer bani împrumut şi îi fură, etc.

La umbra cuvântului „Fraternitate” se comit toate actele criminale prevăzute în codul penal. Sunt unii care iau banii aproapelui pe motiv că fac fapte bune; sunt unii care îi critică pe cei care lucrează pentru că se spune că totul e deşertăciune, etc. În acest fel discipolii îşi închid singuri Drumul care conduce la Marile Mistere.

Pe Drum mulţi fraţi adulterează spunând fraze ca acestea: „Femeia mea e refractară la învăţăturile spiritualiste”, „cealaltă pe care o am este de acord cu ideile mele, este spiritualistă”, „este singura cu care eu pot practica magia sexuală pentru a mă auto-realiza profund”, etc., şi o mie de alte fraze mistice pentru a masca delictul oribil al adulterului. În acest mod adulterii îşi închid porţile templului. Există mulţi fraţi pe Drum care folosesc magia sexuală ca un pretext pentru a seduce multe ingenue aspirante ale Căii; astfel, aceşti adulteri mistici se îndepărtează de altarul Iniţierii şi cad în Abis.

Magia sexuală se poate practica doar între soţ şi soţie în cămine legitim constituite. Există frăţiori care fură femeia altuia motivând că aşa a decis Legea Karmei. Toate aceste delicte au dus în Abis mii de studenţi spiritualişti.

Când am fost trimişi să îndeplinim o misiune într-o anumită ţară, am fost

asaltaţi de anumite elemente spiritualiste care ne vizitau pentru a ne critica operele, pentru a ne da ordine imperative şi a ne insulta în propria noastră casă.

În viaţa profană nici un domn nu ar îndrăzni să intre în casa altuia pentru a da ordine şi a-l insulta pe stăpânul casei, pentru că s-ar vedea implicat într-un caz de vărsare de sânge sau într-o încurcătură cu poliţia. Din nefericire, fraţii de pe Drum cad în aceste stări de teribilă iresponsabilitate.

Unii chiar renunţă la cele mai elementare legi ale bunei-cuviinţe şi umblă pe stradă cu hainele murdare şi în cea mai mare delăsare, pretinzând spiritualitate şi dispreţ pentru vanităţile lumii. Aceasta se numeşte degenerare. În acest fel, fraţii de pe Drum îndepărtează multe persoane cu propaganda lor de proastă calitate.

Noi ne îmbrăcăm întotdeauna decent, nu din orgoliu, nici din vanitate, ci, pur şi simplu, din respect faţă de aproapele nostru.

Nu lăsând să ne crească barba sau părul, sau umblând murdari pe străzi, ne vom realiza în profunzime. Cel care doreşte să se realizeze, trebuie să înceapă prin a fi un domn decent şi corect. Cel ce vrea să se realizeze, trebuie să practice magia sexuală şi să păşească pe cărarea celei mai perfecte sfinţenii.

În toate şcolile spiritualiste se vorbeşte de rău aproapele şi se ceartă între ei ca papagalii. Aceasta nu e bine. Nimeni nu are dreptul să judece pe nimeni, pentru că nici un om nu este perfect. Deja ne-a spus-o Cristos: *„Nu judecaţi, pentru a nu fi judecaţi”; „cu măsura cu care măsuraţi, veţi fi măsuraţi”,* etc. Noi nu avem dreptul să criticăm defectele altuia. Bârfa şi calomnia au umplut lumea de durere şi amărăciune. Calomnia este mai rea decât furtul.

II.

Certurile şi polemicile au pus capăt multor şcoli spiritiste. Când doi indivizi discută în contradictoriu, ceea ce au în minte este orgoliu şi aroganţă; ambii vor să-şi demonstreze menţionata superioritate faţă de interlocutor, ambii îl au pe Satan întronat în minte. Noi întotdeauna trebuie să ne spunem părerea în mod respectuos şi să-i lăsăm interlocutorului libertatea de a o accepta sau de a o refuza. Fiecare este liber să gândească cum doreşte, iar noi nu putem constrânge mintea altuia, pentru că aceasta ar fi magie neagră. Discuţia intelectuală este luciferică şi demoniacă.

Avem nevoie să avem minte de copil pentru a putea intra în Misterele Majore.

Trebuie să fim copii în minte şi în inimă. Trebuie să fim perfecţi, la fel cum Tatăl nostru care se află în ceruri este perfect. La Marile Mistere nu se ajunge cu intelectualisme vane, la Misterele Majore se ajunge cu inimă de copil. Am cunoscut Mari Maeştri ai Lojii Albe total analfabeţi.

Alt pericol care îi asaltează pe devoţii Cărării este Invidia. Aceia care se umplu de invidie pentru progresul celorlalţi, se transformă în „Iuda” care-şi vând instructorii pentru treizeci de arginţi. În şcolile şi lojile spiritualiste, invidioşii se uită la ceas şi sună din clopoţel pentru a sabota discursul bunilor oratori şi învăţăturile lor. În acest fel, delictul se ascunde în tămâia rugăciunii.

Cu o anumită ocazie ne-a spus Venerabilul Maestru Morya: *„A ne uni cu Intimul este ceva foarte dificil, aceasta este foarte greu de făcut; din doi care încearcă să se unească cu Intimul, doar unul reuşeşte”*, pentru că – aşa cum spunea poetul Guillermo Valencia – *„delictul se ascunde în însăşi cadenţa (versului)”.*

Realmente avea dreptate Maestrul Morya: delictul se deghizează în sfânt; delictul se deghizează în martir; delictul se deghizează în apostol, etc. De aceea este atât de dificil să ajungem la uniunea cu Intimul. Acesta este Cărarea Tăişului de Cuţit.

Discipolii noştri trebuie să-şi totalizeze defectele şi apoi să-i dedice câte două luni fiecărui defect, în ordine succesivă; astfel vor pune capăt tuturor defectelor. Acela care vrea să pună capăt tuturor defectelor sale în acelaşi timp, nu va pune capăt nici unuia dintre ele.

Această Cale este foarte dificilă. Cristos a spus deja: *„Dintr-o mie care mă caută, unul mă găseşte; dintr-o mie care mă găsesc, unul mă urmează; dintr-o mie care mă urmează, unul este al meu”.*

Pentru fiecare pas pe care îl facem în dezvoltarea puterilor oculte, trebuie să facem o mie de paşi pe Cărarea Sfinţeniei.

III.

Cel ce vrea să intre în Marile Mistere trebuie să renunţe la intelectul animal.

Intelectul este luciferic şi demoniac. Marii Maeştri au minte de copil. *Trebuie să trăim cu multă teamă şi fior faţă de Dumnezeu.* Trebuie să terminăm cu orgoliul intelectual. Trebuie să avem o minte simplă şi de-a dreptul infantilă. Nu trebuie să ascundem delictul.

Uneori discipolii ne trimit scrisori, cerându-ne să controlăm mintea uneia sau altei femei, chipurile pentru a o aduce pe drumul cel bun. Astfel îşi ascund desfrâul în tămâia rugăciunii; astfel vor să-i înşele pe Fraţii Mai Mari cerându-ne munci de magie neagră.

Nimeni nu poate constrânge mintea altuia pentru că acest lucru e un delict.

Trebuie să respectăm libertatea celuilalt. Să clarificăm acest capitol spunând că pe trei porţi se intră în Abis: Mânia, Lăcomia şi Desfrâul. Mânia se deghizează în judecător; lăcomia se ascunde în bunele intenţii; desfrâul obişnuieşte să-şi pună tunică mistică.

Surioarele spiritualiste se aşează în braţele devoţilor Cărării; fraţii Cărării folosesc pretextul inocenţei pentru a săruta şi a îmbrăţişa surorile luminii. Astfel, în tămâia rugăciunii se ascunde, deopotrivă, delictul.

Un alt grav delict este cel al Ingratitudinii. Unui câine i se dă pâine şi este recunoscător, dar fraţii din şcolile spiritualiste nu sunt. Dacă un Maestru legitim îi învaţă, singurul lucru pe care îl primeşte drept plată sunt persecuţiile, ura şi calomniile.

Am cunoscut un frate spiritualist care, atunci când era flămând şi fără serviciu, găsea întotdeauna un suflet caritabil care îi dădea pâine şi adăpost. Mai târziu, când deja îşi găsea de lucru, nu avea nici un inconvenient în a se

întoarce împotriva caritabililor săi servitori; uneori îi calomnia în mod public sau îi ataca. Astfel plătea acel frate cu moneda ingratitudinii. Cu toate astea, pentru delictul său găsea întotdeauna o scuză filosofică. În mod cinic spunea: „Eu nu datorez nimic nimănui, viaţa este cea care dă totul, iar caritabilii mei servitori sunt doar instrumente ale marii vieţi; lor nu le datorez nimic”.

Alţii îşi abandonează chiar mama, tatăl bătrân, spunând: „Toate fiinţele sunt familia mea; părinţii mei nu mă interesează; eu sunt un rebel”, etc. În acest mod îşi ascund delictul în tămâia rugăciunii.

Sunt unii care îşi abandonează soţia şi bieţii copii, chipurile pentru a urma viaţa spirituală. Astfel acei ticăloşi cad în abisul magiei negre.

Alţii vor să unească membri din toate organizaţiile; se zice că pentru a forma Marea Fraternitate Universală. Aceşti monopolizatori de şcoli sunt adevăraţi comercianţi de suflete. De obicei îşi lasă părul şi barba să crească; se dau drept Isus Cristos, ca acel Ferrière din ordinul tenebros Acuarius. Ei predică varietatea înăuntrul unităţii.

Viclenia lor este atât de mare, încât reuşesc să se stabilească cu abilitate în centru, ca unităţi vii, ca Isus Cristos în persoană. Cu pretextul de a uni toate şcolile, credinţele şi religiile, îi seduc pe cei naivi. În prezenţa acestor tenebroşi trebuie să ne păzim mai bine portofelele.

Bandiţii ordinului Acuarius au dobândit multe bunuri imobile în toată America cu pretextul de a face ashramuri, colegii iniţiatice, etc. Nu lipsesc bieţii ţărani fanatizaţi: aceşti enoriaşi îşi încredinţează pământurile tenebroşilor din Acuarius.

Astăzi, Raynaud de la Ferrière, poate trăi liniştit în Paris bucurându-se de renta sa mistificantă.

Acum tenebroşii merg la braţ cu preoţii catolici. Misionarii acelei oribile afaceri umblă cu cămaşa scoasă din pantaloni şi în loc să folosească pantofi, folosesc şlapi. Cu toţii aspiră să-şi lase barba să crească; când deja primesc dreptul de a nu se mai rade, atunci îşi dau aere de Getuli, Guruşi şi Fraţi Mai Mari. Pe aici umblă un anume Estrada, care se dă drept Sfântul Petru, şi căruia tenebroşii din Acuarius îi sărută până şi picioarele. Ce josnici sunt aceşti şarlatani!

Gnosticii nu se pot aşeza la masa Îngerilor şi la masa Demonilor în acelaşi timp; trebuie să ne decidem. Cel ce vrea să intre în Eden trebuie să intre pe aceeaşi poartă pe care am ieşit; acea poartă este sexul. Nu există o altă poartă; pe unde am ieşit trebuie să intrăm.

Toate şcolile spiritualiste care există actualmente în lume sunt ale Abisului.

Cei care merg din şcoală în şcoală sunt prostituatele spiritualismului.

Cu o anumită ocazie am vizitat un templu spiritist. Un demon a pătruns în corpul unui medium şi se dădea drept Isus Cristos; a vorbit plin de blândeţe şi toţi asistenţii, plini de un fanatism teribil, îl adorau. Acesta este spiritismul, aceasta este magia neagră, acesta este Abisul.

Ne doare să spunem asta, dar este adevărul. Nu putem fi toleranţi cu delictul;

toate şcolile, organizaţiile şi ordinele spiritualiste ale acestui secol sunt ale Abisului.

IV.

În Statele Unite este scandaloasă starea de demoralizare a frăţiorilor spiritualişti. Cu o anumită ocazie, când am sfătuit o surioară spiritualistă asupra practicii de magie sexuală, ne-a răspuns cu cinism, spunând că ea va practica magia sexuală numai cu gurul ei; acest răspuns ni l-a dat chiar în prezenţa soţului ei. Noi am obiectat la adresa cuvintelor sale spunându-i că magia sexuală se poate practica numai cu soţul.

Realmente nici o adulteră profană din lume nu ar fi dat un răspuns atât de neruşinat în faţa soţului ei. Numai iresponsabililor spiritualismului li se năzăresc asemenea barbarii. Şi culmea, s-a dovedit că gurul acelei biete surori era doar un adorabil impostor, un bandit mistificant, un călău al sufletelor.

Cu altă ocazie am cunoscut un mistic morbid care, cu pretextul de a ajuta multe devote, le seducea sexual. Acel ticălos s-a îndrăgostit chiar de fiica soţiei lui, adică, de fiica sa vitregă şi a luat-o de soţie. Acel ticălos era un Bodhisattva căzut. Bodhisattvaşii căzuţi sunt mai răi decât demonii.

Fratele cel mare al acuarianiştilor, Estrada, este un ticălos care predă pe acolo magia neagră. Cunosc un Bodhisattva căzut care trăieşte în Bogota, Columbia. Acel om a fondat o sectă de eunuci imbecili care urăsc sexul. În acel mod, acest biet frate dezbină căminele şi închide porţile Edenului pentru ceilalţi.

În vremurile noastre este foarte periculos a urma pe cineva doar aşa. Cel mai bine este să-l căutam pe Maestrul Intern. Cel mai bine este să-l urmăm pe al nostru ***„Eu Sunt”***[5]. Cel mai bine este să învăţăm să călătorim în Corp Astral pentru a vizita templele Lojii Albe şi a primi învăţăturile direct în templu.

V.

Pregătirea iniţiatică este foarte riguroasă. Discipolii trebuie să trăiască alerţi şi vigilenţi ca santinela în vreme de război. Curăţaţi minţile voastre; nu vă lăsaţi înşelaţi de cel Nelegiuit.

Să ştiţi, fraţilor, că cel Nelegiuit este intelectualismul modern, prioritatea acordată ştiinţei din vremurile noastre. *„Acel nelegiuit, a cărui venire este prin lucrarea Satanei, cu mare putere, semne şi minuni mincinoase”.* (2 Tesal. 2:9).

Avioane, bombe atomice, false miracole în fiziologie, biologie, medicină, chimie, etc. Toate acele minuni ale ştiinţei sunt false; să nu credeţi în acele minuni false ale Nelegiuitului.

„Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip, căci nu va veni (Domnul nostru Isus Cristos) *înainte de a fi venit mai întâi apostazia, şi de a se fi descoperit omul păcatului, fiul pierzării* (umanitatea perversă), *care se împotriveşte şi se*

[5] V.M. Samael utilizează în această operă termenul de „Eu Sunt” pentru a se referi la Intim, Fiinţa Reală interioară profundă, Dumnezeu în fiecare dintre noi. Acel „Eu Sunt”, despre care vorbise de asemenea la momentul său, misteriosul Conte de Saint Germain este, aşadar, antiteza „Eului animal”.

ridică împotriva a tot ce se numeşte Dumnezeu, sau ce este vrednic de închinare; atât de mult încât se va aşeza în templul lui Dumnezeu ca Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu”. (2 Tesal. 2:3-4).

Vă sfătuiesc, fraţilor, să nu credeţi în miracolele Nelegiuitului; sunt miracole mincinoase. Oamenii de ştiinţă moderni nu cunosc decât simple aparenţe iluzorii; ei nu cunosc organismul uman.

Corpul uman, în stare de Jinas, poate zbura, poate traversa un perete dintr-o parte în alta fără a se rupe sau a se murdări, poate lua figura plantelor, rocilor, animalelor, să se micşoreze sau să se mărească după voinţă.

Aceste lucruri nu le cunoaşte Nelegiuitul.

Oamenii de ştiinţă ai Anticristului îşi bazează toată fiziologia, patologia, biologia, etc., pe false aparenţe, şi pe acele aparenţe îşi edifică ştiinţa şi îşi realizează miracolele înşelătoare. În acest mod ei şi-au fondat materialismul, opunându-se şi răsculându-se împotriva a tot ce se numeşte Dumnezeu sau ce se adoră, în aşa măsură încât se aşează acum pe tronul lui Dumnezeu.

Când vă veţi cristifica, veţi cunoaşte adevărata înţelepciune divină; atunci vă veţi putea conserva corpurile timp de mii de ani. Atunci veţi vindeca bolnavii cu puterea lui Cristos şi veţi umbla pe apele mărilor; veţi face miracole şi minuni ca acelea pe care El le-a făcut pe Pământul Sfânt.

VI.

Şcolile spiritualiste sunt pline de înşelaţi sinceri. În tămâia rugăciunii deopotrivă se ascunde delictul. Pe Cristos l-au crucificat între doi hoţi. Aproape toate organizaţiile îl exploatează pe Cristos; unele îl exploatează cu bune intenţii, altele cu rele intenţii; aceştia sunt hoţul bun şi hoţul rău.

În Franţa, un şarlatan care se dedica astrologiei de bâlci şi berii bune, de pe-o zi pe alta şi-a lăsat părul şi barba să-i crească, a venit în Venezuela şi a fondat un ordin de magie neagră numit Acuarius şi s-a declarat drept reîncarnarea însăşi a lui Isus din Nazareth. Altul i-a urmat exemplul şi s-a convertit în Sfântul Petru; acestuia din urmă i-a venit să umble pe stradă cu tunică, mantie şi sandale.

Aceste persoane se prezintă ca şi apostoli dezinteresaţi, exploatează numele lui Cristos cu rele intenţii şi obţin bunuri imobile cu pretextul de a fonda ceea ce se cheamă „ashramuri”. Adepţii acestor şarlatani chiar sunt înşelaţi sinceri, dar, din nefericire, comit delictul de a-l trăda pe şeful sufletelor: schimbă Cristosul cu un impostor; acesta este un delict de înaltă trădare.

Alţii îşi spun rozacrucieni. Se afiliază la loja neagră Amorc; această lojă vinde iniţieri şi, în ultimă instanţă, li se dă cuvântul „Mathrem”, ca *non plus ultra* al magiei. De fapt, acel cuvânt este o mantră pentru a intra în sferele Lojii Negre. Toţi aceşti oameni exploatează Cristosul cu rele intenţii. Amorc este o instituţie comercială.

Alţii se afiliază la Societatea Teosofică. Aceste persoane nu înţeleg misterul lui Cristos. Aceşti oameni sunt pietrificaţi în teoriile secolului trecut. Aceste persoane sunt pline de fanatism oribil şi de frică; nu acceptă nimic nou şi cred că deţin ultimul cuvânt în cunoaştere; au orgoliu şi aroganţă, fanatism şi

frică teribilă. Sunt persoane negative şi periculoase. Acestea sunt persoane care îl exploatează pe Cristos cu bune intenţii.

Există rozacrucieni ai lui Max Heindel, înşelaţi sinceri. Heindel nu cunoaşte Misterul Cristic. Cei care îl urmează pe Heindel nu cunosc absolut deloc doctrina strălucitorului „Eu Sunt”. Heindel susţine că în timpul botezului lui Isus s-a realizat un schimb, spune că Isus s-a dezîncarnat şi, în acel vehicul a intrat Cristos. Această falsitate este o dovadă suficientă a faptului că Heindel nu cunoaşte absolut deloc doctrina radiosului „Eu Sunt”. Heindel nu ştie ce este Coroana Vieţii. Heindel nu cunoaşte Esoterismul Cristic; este un înşelat sincer, iar cei care îl urmează merg pe drumul greşelii, deoarece, orbii ghidând orbi, ajung cu toţii în Abis.

Şefii acelei instituţii îl exploatează pe Cristos cu bune intenţii; sunt înşelaţi sinceri. Din nefericire sunt fornicatori, pentru că nu cunosc Marele Arcan. Orice asociaţie de fornicatori este o lojă neagră.

Există o multitudine de temple spiritiste; în acele temple abundă persoane cu facultăţi de medium. Prin acele facultăţi de medium se manifestă o mulţime de impostori. Cu toţii spun că sunt Isus Cristos, iar bieţii oameni cred cu fermitate în asemenea înşelătorii.

Abisul este plin de tenebroşi care se manifestă în templele spiritiste prin intermediul facultăţilor mediumilor. Din nefericire, aceşti bieţi fraţi sunt plini de fanatism teribil; sunt înşelaţi sinceri. Şefii acelor centre spiritiste îl exploatează pe Cristos cu bune intenţii.

Există o multitudine de ordine, loji, şcoli şi centre spiritualiste, unele îl urmează pe hoţul cel bun iar altele pe hoţul cel rău.

Există de asemenea o mulţime de religii care s-au îmbogăţit cu sângele lui Cristos. Vaticanul este plin de bogăţii; tot aurul Vaticanului a fost obţinut cu sângele Martirului de pe Golgota. Misticii iluminaţi de către Spiritul Sfânt ştiu că Papa Pius al XII-lea are semnul bestiei pe frunte şi pe mâini. Misticii iluminaţi de către Spiritul Sfânt ştiu că Papa este un demon al Abisului, un demon care are corp de carne şi oase, un demon încarnat.

Surorile închise în mănăstiri îşi zămislesc fii cu Arcanul 15 şi îi asasinează cu Arcanul 13. Arcanul 15 este pasiunea carnală; Arcanul 13 este moartea. În ruinele oricărei mănăstiri de călugăriţe se găsesc întotdeauna schelete de copii nou-născuţi; aceasta o ştie orice zidar care a lucrat la ruinele oricărei mănăstiri de călugăriţe. Toate acele persoane omoară, adulterează şi fornică în mod mistic.

Preoţii fornică şi adulterează în toate confesionalele; preoţii corup fecioarele în confesional.

A lua bani pentru cununia religioasă este un delict împotriva Spiritului Sfânt.

Iubirea sălăşluieşte în biserica inimii. A face comerţ cu iubirea este o crimă împotriva Spiritului Sfânt. Acele persoane îl urmează pe hoţul cel rău.

O mulţime de organizaţii religioase trăiesc de pe urma Cristosului, exploatează sângele Martirului de pe Golgota. Toate acele persoane se numesc protestanţi, adventişti, martori ai lui Jehovah, etc. Toate acele

persoane studiază Biblia ad litteram. Întrucât acele biete persoane nu cunosc doctrina secretă a lui „Eu Sunt”, cad în cele mai teribile aberaţii, proprii unui Molière şi a caricaturilor sale.

O mulţime de organizaţii sunt pline de intelectualisme spiritualiste. Toţi acei bieţi oameni fornică şi sunt plini de orgoliu, fanatism şi frică. Toate acele persoane îl exploatează pe Cristos. Unii îl urmează pe hoţul cel bun iar alţii pe hoţul cel rău. Cu toţii adoră persoana lui Isus, dar resping doctrina sa, doctrina secretă a lui „Eu Sunt”.

Ne doare să spunem aceasta, dar este adevărul. Este la fel de rău să vorbim când trebuie să tăcem, cât şi să tăcem când trebuie să vorbim. Există tăceri delictuoase, există cuvinte infame. Pe acolo îi vom auzi pe frăţiorii rozacrucieni, teosofi, etc., calomniindu-ne pentru că spunem adevărul. Acei frăţiori confundă sfinţenia cu fanatismul, fraternitatea cu complicitatea. Acelea sunt prostituatele spiritualităţii.

În mod real, cum spune Sivananda, această Cale este plină de pericole pe dinăuntru şi pe dinafară; aceasta este Cărarea Tăişului de Cuţit. Max Heindel şi Steiner au crezut că luciferii erau cei rămaşi în urmă, verigi între oameni şi Îngeri, locuitori de pe Marte şi multe alte prostii. Dacă discipolii noştri s-ar lăsa derutaţi de Heindel şi Steiner, s-ar preschimba în demoni. Lucifer şi luciferii sunt demoni ai Abisului. Acest lucru îl ignoră Steiner şi Heindel.

Aproape toate şcolile spiritualiste predau dezvoltarea forţei mentale. Toţi vor să-şi întărească mintea. În acest fel mulţi cad în magia neagră. Mintea este măgarul pe care trebuie să-l încălecăm pentru a intra în Ierusalimul Ceresc.

Mintea trebuie să se plece în faţa maiestăţii Intimului. Acest lucru îl ignoră frăţiorii spiritualişti. Ei vor să facă întotdeauna voinţa lor personală, dar niciodată nu fac voinţa Tatălui. Acesta este teribilul adevăr al acestor lucruri.

Alţii se dedică hipnotismului, spunând că pentru a face fapte bune. În acest fel delictul se îmbracă cu haine de sfânt. Hipnotismul este pură şi legitimă magie neagră.

Când se deschide o nouă şcoală de magie neagră, prima victimă este Martirul de pe Golgota. Vorbesc în numele Lui pentru ca adepţii să-i creadă; şi în numele Lui adună bani, în numele Lui predau magie neagră, în numele Lui închid celorlalţi porţile Edenului, în numele lui seduc domnişoare naive, în numele Lui, adepţii adulterează şi fornică în mod mistic, în numele Lui dobândesc bunuri imobiliare, etc. Cristos a fost o afacere bună pentru toţi aceşti frăţiori: teosofi, rozacrucieni, acuarianişti, spiritişti, etc.

Cea mai mare parte a scriitorilor ocultişti scriu despre ceea ce au citit, repetă ca papagalii teoriile celorlalţi, vorbesc despre ceea ce nu cunosc, spun ceea ce nu ştiu, explică lucruri pe care nu le-au experimentat niciodată. Sunt plini de orgoliu intelectual, totuşi, spun cu cinism: „Eu sunt un copil”, „eu nu am orgoliu”, „eu sunt foarte simplu”, etc.

„Ipocriţi, farisei, morminte văruite, generaţie de vipere”. În Abis! În Abis! În Abis!

Când ne gândisem să trimitem această carte tuturor acelor şcoli, unul din

fraţii noştri gnostici a spus*: „Acele şcoli nu o vor accepta, o vor ascunde pentru că nu le convine. Nu vedeţi că şefii acelor şcoli sunt teribil de geloşi? Ei trăiesc din şcolile şi din grupurile lor, şi se tem să nu li se prăbuşească”.* Astfel ne spunea fratele nostru gnostic; fireşte, logica era de partea sa şi a trebuit să-i dăm dreptate.

Toate acele persoane trăiesc făcând comerţ cu Cristosul, trăiesc din afacerile lor. Unii îl urmează pe hoţul cel bun şi alţii pe hoţul cel rău; acesta este adevărul.

Aşadar, în tămâia rugăciunii se ascunde delictul. Există multă virtute în cei răi şi există multă răutate în cei virtuoşi.

Sfinţii de asemenea au făcut mult rău cu virtuţile lor. Cu adevărat vă spun, fraţii mei, că până şi cu virtuţile le putem face rău celorlalţi, atunci când nu ştim să le folosim. *Iubirea este lege, dar Iubire conştientă.* Complicitatea cu delictul, de asemenea este un delict.

VII.

Loja masonică acordă grade pe bază de bani şi poziţii sociale. Mulţi vând iniţieri, mulţi oferă iniţieri. Toate acestea sunt exploatare şi magie neagră.

Gradele autentice şi veritabilele iniţieri albe se primesc în Conştiinţă.

Ceremoniile iniţiatice se realizează în Lumile Superioare. Sunt lucruri intime ale Conştiinţei; acestea nu se spun, nici nu se vorbeşte despre ele. Nimeni nu poate da iniţieri nimănui. Iniţierea este însăşi viaţa.

În vremurile de azi toată lumea vrea să fie Maestru. Noi spunem: Maestru este doar unul: Cristosul intern al fiecărui om care trăieşte în lume. Doar El este Maestru, doar strălucitorul „Eu Sunt” este Maestru. Aşadar, toate şcolile, ordinele şi lojile teosofice, rozacruciene, etc., aparţin Abisului. Retrageţi-vă din acele caverne ale Abisului, retrageţi-vă!

VIII.

Aşa ne-a spus Domnul Jehovah: *„Eu întotdeauna te-am ajutat şi întotdeauna te voi ajuta, mereu îi voi ajuta pe cei care au trecut prin şcolile baalilor”*. Baalii sunt tenebroşii. Toate şcolile, organizaţiile, lojile, ordinele, religiile şi sectele acestui secol sunt ale Abisului; acestea sunt şcolile baalilor, care mănâncă la masa lui Jezabel (fornicarea) şi se hrănesc cu alimente oferite idolilor (teorii, intelectualisme, etc.).

Există secte în care persoanele vorbesc diverse graiuri; fanaticii cred că Spiritul Sfânt a intrat deja în ei. Acelea sunt biete victime ale entităţilor demonice care le posedă. Pentru a-l primi în mod real pe Spiritul Sfânt este necesar a fi pur şi cast, pentru că cel care fornică păcătuieşte împotriva Spiritului Sfânt.

Aceia care se decid să ia pe umerii lor greaua cruce a Iniţierii se vor vedea persecutaţi, şi chiar urâţi chiar de către fraţii spirirtualişti care vorbesc zilnic despre Iniţiere. Frăţiorii teosofi, spiritişti, acuarianişti, etc., urăsc castitatea, o detestă pentru că sunt lupi îmbrăcaţi în piele de oaie. Ei îşi apără iubita lor fornicaţie cu cele mai rafinate filosofii. Când li se vorbeşte de magia sexuală,

o resping imediat, deoarece pentru ei nu există lucru mai îndrăgit decât fornicarea.

Dacă tu, frate, vrei să iei pe umerii tăi greaua cruce a Iniţierii, atunci nu lăsa să te năucească teoriile acestor suflete pierdute. Toţi acei tenebroşi l-au crucificat pe Cristos, toţi acei tenebroşi trăiesc crucificându-l pe Domnul. Cu toţii îşi ascund ghearele de feline în mănuşi de catifea, surâd blând şi spun cuvinte inefabile, sublime, dar gândurile lor sunt pline de depravare.

„Vai de voi, cărturari şi farisei făţarnici! Pentru că voi sunteţi ca mormintele care nu se văd şi peste care oamenii umblă fără să ştie”. (Lc. 11:44).

IX.

Pentru a fi Iniţiat este necesar un imens echilibru al Conştiinţei; este necesar să dezvoltăm puterile, dar nu să le lăcomim; să aspirăm la Iniţiere, dar nu să râvnim la ea, să ştim găsi virtuţile în inima ticălosului, să ştim descoperi răutăţile în inima virtuosului.

Persoanele încep să practice magia sexuală şi apoi obosesc; eşuează din lipsă de tenacitate şi constanţă. Nu putem avea tenacitate, fără a fi conştienţi cu adevărat de ceea ce facem; nu putem fi conştienţi cu adevărat de ceea ce facem, fără să fi suferit. Această umanitate încă are nevoie să sufere mult.

Persoanele vor să obţină totul într-o singură zi, rari sunt aceia care persevereză toată viaţa. Oamenii încă nu au o responsabilitate morală. Oamenii trăiesc zburând din şcoală în şcoală şi, de aceea, eşuează. Gnosticul care se retrage din Mişcarea Gnostică este pe deplin iresponsabil, un embrion, un făt nedezvoltat. Gnosticul matur ar alege moartea, înainte de a se retrage din Gnoză.

A obţine echilibrul perfect între lumină şi tenebre înseamnă a obţine nivelul de adept practic. Nici un fanatic nu ar putea obţine acest echilibru perfect.

Din marii ticăloşi se nasc marii sfinţi. Sfinţii cu uşurinţă se pot transforma în demoni. Este mai aproape de Abis cel care a văzut lumina, decât acela care încă nu a văzut-o.

X.

În lumea minţii există saloane minunate pline de lumină şi frumuseţe. Acolo găsim Magi Negri care par Maeştri de lumină inefabilă. Acei tenebroşi vorbesc doar despre lucruri divine, dar printre cele mai rafinate filosofii ale lor ne sfătuiesc să pierdem sperma. Mulţi Iniţiaţi nu ştiu să reziste la acele tentaţii strălucitoare şi cad în Abis.

Moise, Marele Iniţiat, condamnă vărsarea spermei, spunând: *„Bărbatul care va avea o scurgere a seminţei, să-şi spele tot trupul în apă şi va fi necurat până seara. Orice haină şi orice piele care vor fi atinse de scurgerea lui de sământă să fie spălate cu apă şi vor fi necurate până seara. Iar femeia cu care bărbatul s-a unit şi are loc o scurgere de sământă, să se spele amândoi în apă şi vor fi necuraţi până seara”*. (Lv. 15:16-18). Aşadar, Moise consideră necurată vărsarea spermei.

Tenebrosul Parsival Krumm Heller şi oribilul mag negru Cherenzi predau

pierderea spermei. Ce cinici! Ce canalii! Aceşti tenebroşi predau magia sexuală negativă. Ei ejaculează sperma în timpul practicilor lor de magie sexuală negativă.

Acest tip de practici provin din cultul oribilei Zeiţe Kali. Ordinul Kula şi Zeiţa sa Kali provin din magia neagră a atlanţilor. Astăzi acest ordin al Zeiţei Kali există în India.

Prin aceste rituri tantrice se trezeşte în mod negativ Vipera şi coboară spre infernurile atomice ale omului; atunci se transformă în oribila coadă a demonilor.

În acest fel, tenebroşii îi înşeală pe cei naivi. Acestea sunt faptele nicolaiţilor, *„pe care eu, de asemenea, le detest”*. Din cauza acestor rituri au pierit cei din Canaan şi locuitorii din Cartagina, Tir şi Sidon. Din cauza acelor oribile practici s-a scufundat Atlantida. Acelea sunt riturile prin care oamenii se transformă în Bestia cu Şapte Capete despre care ne vorbeşte Apocalipsa. Aceasta a fost oribila practică a monştrilor lemuro-atlanţi.

Orice instructor care predă pierderea spermei este mag negru.

XI.

Mulţi dintre cei care intră în Gnoză, de obicei, sunt atât de nestatornici şi înfumuraţi încât cred că aceasta este o şcoală ca oricare alta. Acei bieţi oameni se înşeală în mod lamentabil, pentru că din Gnoză se iese ori Înger ori Diavol.

Aceasta este teribila realitate a acestor învăţături. Cel ce începe să-şi dezvolte puterile şi nu devine sfânt, se transformă în demon; cel ce vrea să transforme Gnoza într-o afacere se transformă în demon.

Oamenii sunt obişnuiţi să gândească în acord cu interesele, vanităţile şi prejudecăţile lor. Când cineva intră în Gnoză, trebuie să moară pentru a trăi.

Intelectualii nu sunt buni pentru aceste studii, acestea sunt prea dificile pentru ei.

Ei doresc să-şi dezvolte mintea, dar, în realitate, trebuie să omorâm mintea, şi apoi să o reînviem total transformată. Acest lucru nu-l înţeleg intelectualii, de aceea ei nu sunt buni pentru Gnoză, ei nu înţeleg aceste lucruri.

Gnoza este o funcţie foarte profundă a Conştiinţei. Aceasta nu se înţelege nici cu raţiunea, nici cu intelectul, aceasta este o chestiune foarte profundă a Conştiinţei.

Mulţi fraţi gnostici sunt extrem de nestatornici; pe cât de repede devin fermi şi decişi, pe atât de repede devin slabi şi şovăitori; sunt în Gnoză şi nu sunt; ba sunt, ba nu sunt. Aceştia sunt Anticriştii, cei care ascultă cuvântul şi apoi fug, cei care l-au ascultat pe Cristos şi apoi se întorc în tenebre, deoarece cuvântul li se pare dur; aceştia sunt cei care, pe urmă, scandalizează oamenii, trădătorii perverşi; aceştia sunt Iuda care îl vând pe Cristos pentru treizeci de arginţi.

Când ascultă cuvântul, sunt plini de credinţă, dar apoi se lasă dezorientaţi, din nou, de către tenebre şi vociferează împotriva cuvântului Domnului.

Pentru aceştia ar fi fost mai bine să nu se fi născut, să-şi lege o piatră de moară de gât şi să se arunce pe fundul mării.

„Spiritul este cel care dă viaţa; trupul nu foloseşte la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus eu, sunt spirit şi sunt viaţă. Dar sunt unii dintre voi care nu cred. Căci Isus ştia de la început cine erau cei care nu cred şi cine era cel care avea să-l vândă. Şi a zis: Tocmai de aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la mine dacă nu-i este dat de la Tatăl. De atunci, mulţi din ucenicii lui s-au dus înapoi şi nu mai umblau cu El”. (Ioan 6:63-66).

Acei slabi care sunt şi nu sunt, aceia care se retrag, sunt tenebroşii, Iuda, Anticriştii perverşi.

XII.

Discipolii noştri trebuie să evite cu grijă să mai citească atâtea publicaţii.

Într-o mare reuniune de ziarişti din Statele Unite, un tânăr ziarist a spus textual următoarele: *„Noi, ziariştii, suntem prostituatele inteligenţei”*. Nu e bine, aşadar, să citim atâtea publicaţii; aceasta înseamnă a prostitua mintea. Trebuie să avem o minte simplă şi pură, minte de copil; doar astfel vom putea pătrunde în Marile Mistere.

Intelectualii sunt atât de bruţi, încât dacă lipseşte un punct sau o virgulă, pierd tot sensul unei propoziţii. Gnosticul intuitiv înţelege dintr-o singură literă.

Toţi acei maeştri ai limbii, toată acea pleiadă de academicieni moderni, toţi acei complicaţi intelectuali ai timpului nostru, nu sunt decât masturbatori ai inteligenţei, prostituatele minţii.

Trebuie să ne eliberăm de orice tip de secte, religii, şcoli, partide politice, concepte de patrie şi de drapel, teorii, etc. Toate acestea sunt porcării ale Marii Prostituate al cărei număr este 666.

XIII.

Discipolii noştri gnostici trebuie să aibă multă grijă cu impostorii. În Republica Columbia domnul Israel Rojas R., conducătorul ordinului Rozacrucian antic, jura că un anume Bhekpati-Sinha era un mare Maestru din India, discipol al lui Gandhi şi mii de alte lucruri de acest fel. În Cali, un fanatic consuma până şi resturile de mâncare ale acelui domn. Toţi spiritualiştii din Columbia îngenuncheau în faţa adorabilului impostor.

Din fericire mai sunt şi oameni inteligenţi. Unui discipol de-al nostru i-a venit să-l întrebe pe adorabilul impostor despre adresa sa din India; impostorul i-a dat adresa yoghinului Sivananda. Există o vorbă populară care spune: *„Mai repede este prins un mincinos decât un şchiop”.*

Foarte curând a sosit răspunsul din partea The Divine Life Society, al cărui original este la mine. Această scrisoare tradusă spune textual următoarele: *Dr. Kattan Umaña Tamines Cali, Columbia, S.A.*

Adorabilă şi nemuritoare Fiinţă; salutări şi veneraţie în legătură cu amabila dumneavoastră scrisoare şi cu anexele, aceasta pentru a o informa pe domnia voastră că domnul Bhekpati-Sinha, menţionat în scrisoarea

dumneavoastră, nu are legătură cu activităţile Societăţii Vieţii Divine şi îmi este total străin.

Lumea este destul de încăpătoare pentru toţi oamenii. Omul chibzuit sau înţeleptul trebuie să desluşească înăuntrul său şi prin el însuşi trebuie să avanseze către propria sa ţintă, căutând, de asemenea, şi eliberarea celorlalţi.

Calea spirituală se numeşte, tocmai, „Cărarea Tăişului de Cuţit"; este plină de obstacole pe dinăuntru şi pe dinafară.

În tăcerea propriei voastre inimi, să se încarneze Silenţiosul sau Intimul.

Fie ca Atotputernicul să vă binecuvânteze pe toţi cu pace, bunăstare şi supremă beatitudine. Cu consideraţie şi meditaţie în OM.

Al vostru, Sivananda.

Unde erau atunci facultăţile minunate ale conducătorului rozacrucian? Pot fi ghizi de încredere astfel de orbi?

Noi îi sfătuim pe discipoli să nu urmeze pe nimeni, să se urmeze pe ei înşişi.

Fiecare trebuie să-şi urmeze radioasa şi luminoasa Fiinţă interioară, fiecare trebuie să-şi adore propriul „Eu Sunt".

Noi îi rugăm, îi implorăm pe discipolii noştri să nu ne urmeze; nu dorim adepţi şi nici admiratori. Am scris această carte pentru ca voi, prietenii noştri, să vă ascultaţi propriul Maestru intern, propriul „Eu Sunt" strălucitor. El este Maestrul vostru; urmaţi-l pe El.

Feriţi-vă de atâţia Avatari falşi care apar în aceste timpuri, feriţi-vă de impostori, feriţi-vă de tentaţiile sexuale. Nu asistaţi niciodată la centre spiritiste, mediumii pot cu uşurinţă să vă devieze de la Drum. Mulţi discipoli au căzut oribil din aceste trei cauze periculoase. Fugiţi de aceste trei pericole grave pentru a nu vă pierde iniţierile şi gradele.

XIV.

Disciplina esoterică este foarte exigentă. Nu trebuie să confundăm sfinţenia cu fanatismul. Fanaticii au umplut lumea de lacrimi. Făţarnicii fanatici se înspăimântă de toate. Un fanatic tenebros, când a văzut sculptura mexicană a Zeului Liliac, a spus că aceasta era magie neagră. Pentru fanatic până şi lucrurile cele mai divine sunt magie neagră.

Pe Maestra Litelantes o criticau surorile spiritualiste pentru că ea nu le împărtăşea fanatismele, o urau fanaticele, deoarece ea nu era de acord cu pălăvrăgelile lor de papagali, care spun şi nu fac, şi care vorbesc despre ceea ce nu cunosc.

Ipocriţii trăiesc doar din vizite, zburând din şcoală în şcoală şi aşezându-se întotdeauna în fotolii comode. Ipocritul urăşte magia sexuală şi trăieşte mereu plin de frică. Ipocritul savurează teoriile şi se crede în regatul supraoamenilor.

Ipocritul este atât de imbecil încât ar îndrăzni să excomunice un Gandhi sau un Isus dacă i-ar surprinde mâncând o bucată de carne. Acesta este tipul ipocritului: întotdeauna fanatic, întotdeauna fricos, întotdeauna fornicator.

Ipocriţii întotdeauna cred că Isus era un om lipsit de judecată şi plin de fanatism. Se înşeală acei papagali din Acuarius, din Teosofism, din Spiritism, din Rozacrucianism, etc. Isus Cristos a fost un revoluţionar teribil, un Maestru foarte sever şi în mod solemn de blând; aşa este sfinţenia: severă şi blândă.

Adevăratul Sfânt este un cavaler perfect care îndeplineşte în totalitate cele Zece Porunci ale Legii lui Dumnezeu şi care ştie să-şi folosească spada atunci când este nevoie să apere binele, adevărul şi justiţia. Adevăratul Sfânt niciodată nu se laudă cu aceasta, şi întotdeauna se cunoaşte după faptele sale. *„După fapte îi veţi cunoaşte”.*

XV.

Clarvăzătorii îngâmfaţi şi orgolioşi îşi calomniază aproapele şi umplu lumea de lacrimi. Clarvăzătorul trebuie să fie atât de liniştit ca un lac din Nirvana; atunci, în acel lac extrem de pur se reflectă întreaga panoramă a Universului. În apele tulburi ale unei minţi pline de raţionamente, orgoliu, idei preconcepute, prejudecăţi sociale, orgolii spirituale, mânie, egoism, etc., se reflectă doar imaginile tenebroase ale Abisului.

Pe suprafaţa apelor se reflectă siluetele inversate ale copacilor. Orice Maestru de glorie are, de asemenea, umbra sa în Abis. Când clarvăzătorul este plin de prejudecăţi, ia umbra drept realitate. În acest fel Marii Maeştri ai Lojii Albe au fost întotdeauna calomniaţi de către clarvăzători.

Clarvăzătorul plin de idei preconcepute şi de prejudecăţi refuză copacii plini de frunze ai vieţii, se lasă seduşi de umbrele lor tenebroase, care apar inversate ca demoni abisali în profunzimea apelor.

În trecut, mulţi clarvăzători care ne lăudau, mai târziu, când dintr-un motiv sau altul s-au răzgândit, atunci au aruncat cu pietre în noi, ne-au calomniat şi ne-au crucificat. Cu adevărat, când imaginaţia se tulbură cu furtunile raţionamentelor, se înnorează cerul înstelat al Spiritului; atunci clarvăzătorul ia umbrele drept realitatea însăşi.

Bodhisattvaşii clarvăzători, când cad, se dovedesc a fi mai răi decât demonii.

Bodhisattva-ul clarvăzător căzut, se crede omnipotent şi puternic, se îngâmfă, confundă lucrurile, ia umbrele drept realitatea însăşi, calomniază Marii Maeştri, face rău căminelor, spune ceea ce nu cunoaşte, explică cu autoritate ceea ce nu înţelege, nu-şi acceptă niciodată poziţia de Bodhisattva căzut şi ajunge să se creadă superior Maestrului său.

Disciplina esoterică este foarte severă. Clarvăzătorul nu trebuie să povestească celorlalţi viziunile sale, deoarece îşi pierde puterile. Clarvăzătorul trebuie să fie umil, calm, supus, blajin, cast, respectuos şi moderat în vorbire, pur în gândire, în vorbă şi în fapte. Clarvăzătorul trebuie să fie ca un copil.

XVI.

Realmente ceea ce este necesar este să ştim să trăim; mulţi frăţiori rozacrucieni, teozofi, etc., nu ştiu să trăiască. Goethe a spus*: „Orice teorie este gri şi verde este doar arborele cu fructe aurite care este viaţa”.*

Loja Albă ne-a informat că mulţi gnostici, care conştient sau inconştient sunt în Magia Neagră, cu această carte se vor retrage din Gnoză; li se va părea cuvântul foarte dur. Acei dezertori vor reacţiona calomniindu-ne; vor divulga împotriva noastră zvonurile lor defăimătoare.

Îi avertizăm pe curioşi că Gnosticismul nu este o şcoală în plus ca atâtea altele pe care le-au cunoscut. Mulţi devin teosofi şi apoi se retrag, trec atunci la rozacrucieni şi de asemenea se retrag, fără a li se întâmpla nimic. Trăiesc zburând din şcoală în şcoală, se ţin de ultraje împreună cu toţi ticăloşii spiritiştilor, teosofilor, rozacrucienilor, acuarienilor, etc., şi nu li se întâmplă nimic când schimbă şcoala. Cred că cu Gnoza pot face la fel.

Noi îi avertizăm că cel care intră în Gnoză este supus, la nivel intern, la proba teribilă a Gardianului Pragului. Dacă iese învingător intră pe drumul îngust, strâmt şi dificil care ne duce la Nirvana; atunci vin gradele, iniţierile, probele, etc.

Cu cât este mai sus un discipol, cu atât mai teribilă este căderea. Aceia care nu au văzut Lumina, ignoră multe, şi prin urmare, multe li se iartă; însă la un grad mai mare de conştiinţă, un grad mai mare de responsabilitate. Cel care a văzut Lumina şi apoi se retrage, se transformă într-un demon. Multor Bodhisattvaşi le-au ieşit coarne în frunte în Corpul Astral şi s-au transformat în demoni. Aşadar, din Gnoză se iese Înger sau Diavol. Mulţi, după ce au călcat strâmb continuă rostogolindu-se spre Abis; în final, le ies coarnele şi se transformă în demoni. Aceasta este teribila realitate a Gnozei.

„Cel ce adaugă înţelepciune, adaugă durere”. Înapoi curioşilor! Înapoi profanatorilor! Gnoza este o spadă cu două tăişuri: pe cei umili şi virtuoşi îi apără şi le dă viaţă, pe cei curioşi şi impuri îi răneşte şi îi distruge.

XVII.

Este realmente teribilă disciplina esoterică. Există fanatici acuarieni, teosofi, etc., care comit cu mintea cele mai oribile delicte. Dacă bănuiesc pe cineva de rău, o pun cu cinism pe seama Intimului. Calomniază persoanele, şi spun: „Intimul îmi spune totul”. Simt mânie şi atunci exclamă: „Eu nu am mânie!, ceea ce simt sunt impulsuri intuitive ale Intimului”. Orice idee rea, orice gând rău le atribuie Dumnezeului lor interior. Aceste persoane confundă intuiţia cu răutatea, Vocea Tăcerii cu vocea lui Satan. Noi spunem: Vocea Tăcerii niciodată nu spune absurdităţi, ea este perfectă. Vocea lui Satan spune numai perversităţi.

În Abis, Magii Negri iau înfăţişarea prietenilor noştri, şi spun şi fac lucruri oribile în faţa Iniţiatului. Dacă Iniţiatul se lasă înşelat de către aceşti tenebroşi, atunci se transformă într-un calomniator al celorlalţi. Calomnia este mai rea decât furtul. Iniţiaţii calomniatori se afundă în Abis; Iniţiaţii calomniatori îşi pierd gradele şi Iniţierile, cu alte cuvinte, cad.

Iniţiaţii care în timpuri străvechi au fost demoni ai Abisului se dovedesc a fi acum minunaţi, aceştia nu se mai lasă înşelaţi de către tenebroşi, îi cunosc extrem de bine pe demoni. Pe acei Iniţiaţi nu îi poate înşela nici un tenebros, ştiu ce este Abisul, sunt experţi totali în această ramură, cunosc foarte bine

Arborele Ştiinţei Binelui şi Răului.

Iniţiaţii care nu au cunoscut Abisul în timpuri străvechi, se dovedesc a fi acum victime naive ale tenebroşilor; acel tip de Iniţiaţi sunt cu uşurinţă înşelaţi de către tenebroşi; acei Iniţiaţi se transformă în calomniatori ai aproapelui; acei Iniţiaţi vociferează împotriva celorlalţi şi cad în Abis. Pentru a fi Zeu, trebuie să se cunoască în totalitate Arborele Ştiinţei Binelui şi Răului.

XVIII.

În amvonul lui Cristos s-au aşezat fariseii ipocriţi. Orbi ghidând orbi, cu toţii vor cădea în Abis.

Am cunoscut un fariseu ipocrit care a refuzat vinul sacru pentru că strugurii fermentaseră. Cineva l-a găzduit în casa sa şi el a fugit de acolo indignat de faptul că stăpânii casei mâncau carne. Acel fariseu pervers era un adept al impostorului *de la Ferrière,* un oribil mag negru.

Farisei ipocriţi! *„Încă nu înţelegeţi că orice intră în gură, merge în pântece şi apoi este aruncat afară? Însă ceea ce iese din gură, din inimă iese; şi acelea îl întinează pe om. Căci din inimă ies gândurile rele, ucideri, adultere, desfrânări, furturi, mărturii mincinoase, blasfemii”*. (Matei 15:17-19.)

„Voi, fariseii, curăţaţi partea de afară a paharului şi a farfuriei, dar interiorul vostru este plin de răpire şi de răutate”. (Luca 11:39.)

Pe Venerabila Maestră Litelantes o criticau fariseii deoarece mânca carne; ea răspundea: *„Mai întâi îmi voi corecta defectele şi, după ce le voi fi corectat, atunci nu voi mai mânca carne”*. Fariseii se revoltau atunci, furioşi, împotriva acestui Mare Guru al Legii.

Mulţi farisei ipocriţi ne urăsc pentru că noi condamnăm delictul, spun despre noi că purtăm ură. Aşa ne judecă în mod greşit, pentru că noi nu suntem binevoitori cu prostituatele.

Toţi acei farisei ipocriţi ai Spiritismului, Teosofismului, Rozacrucianismului, Acuarianismului, etc., doresc un Maestru ipocrit, un Maestru care să se complacă cu delictul, o prostituată a spiritului care să meargă din lojă în lojă, din şcoală în şcoală, din sectă în sectă. Aceia care cu adevărat iubim umanitatea suntem urâţi de fariseii ipocriţi.

Am cunoscut un fariseu ipocrit care şi-a lăsat părul şi barba să crească, pentru a-i înşela pe imbecili; acel fariseu spunea că făcuse legământul de nazarinean. Ignoră adepţii săi că odată cu venirea lui Cristos legea ritualică a fost abolită? Legământul menţionat îi servea ca pretext pentru a înşela sufletele. O femeie căsătorită a decis atunci să-şi abandoneze îndatoririle sacre de soţie pentru a merge „chipurile” de Magdalena, urmându-l pe adorabilul impostor. Farisei ipocriţi, morminte văruite, perversă generaţie de vipere! În Abis cu voi!

XIX.

Este ruşinoasă starea teosofilor, rozacrucienilor, acuarienilor, etc.; e dureros să-i vedem discutând şi argumentând despre lucruri de care nu au conştiinţă.

Vorbesc despre Karmă, dar niciodată nu au vorbit cu un Maestru al Karmei;

discută în mod intelectual despre Cosmos şi nu ştiu să iasă în Corp Astral, niciodată nu au vorbit personal cu un Înger; discută numai pentru că au citit, asta e tot. Cel mai grav este faptul că ei cred că ştiu. Săracii oameni..., şi ce orgoliu au..., sunt demni de milă.

Noi am cunoscut Maeştri puternici, iluminaţi care nu au citit niciodată o carte.

Am cunoscut, de asemenea, mari intelectuali spiritualişti complet ignoranţi, dar, în schimb, plini de orgoliu.

Surioarele spiritualiste care au citit mult, stau încă şi mai rău; sunt pline de o vanitate înspăimântătoare. Este ruşinos să le auzi cum vorbesc, cum discută despre lucruri pe care nu le-au văzut niciodată; vorbesc despre reîncarnare, dar nu-şi amintesc vieţile trecute, vorbesc despre Karmă, dar niciodată nu au vizitat în mod conştient un Tribunal al Karmei, discută despre cosmogeneză, dar niciodată nu au asistat conştient în Corp Astral la zorii unei lumi în formare, vorbesc cu autoritate despre ceea ce nu au văzut şi apoi se aşează pline de orgoliu în fotoliile confortabile ale sălii.

De obicei, aceste surioare ajung să adore sublimi impostori cu barba mare şi părul lung; alteori devin spiritiste şi atunci se cred a fi reîncarnări faimoase; cu toate devin Maria Antoaneta, sau Ioana dÁrc, sau Maria Magdalena, nici una nu vrea să fie mică, toate sunt „măreţe”.

Adevăratele Maestre iluminate niciodată nu vorbesc despre aceste lucruri.

Adevăraţii discipoli şi Maeştri sunt aceia care ştiu să călătorească conştient în Corp Astral. Fraţii şi surorile care îşi amintesc vieţile trecute şi care pot asista în astral în Templele de Mistere sunt adevăraţi Iluminaţi. Ei niciodată nu o vor spune; ei, cu adevărat cunosc aceste lucruri.

XX.

Aceia care ştiu să iasă în astral, aceia care ştiu să-şi negocieze datoriile în Tribunalele Karmei, aceia care primesc învăţăturile direct din Templele de Mistere, aceia care-şi amintesc reîncarnările trecute, aceia, cu adevărat, ştiu, chiar dacă nu au citit niciodată nici măcar o carte de ocultism, chiar dacă nu sunt în lume decât nişte bieţi analfabeţi, chiar dacă nu sunt decât nişte sărmani bucătari sau nişte indieni primitivi, aceia sunt oamenii care ştiu cu adevărat.

Noi am cunoscut doi Iluminaţi puternici total analfabeţi; unul era un indian primitiv din Sierra Nevada de Santa Marta, Columbia; celălalt era puternica Guru Litelantes, Mare Maestră a Justiţiei Karmice. Aceşti doi Iniţiaţi puternici se bucură de privilegiul de a avea Conştiinţă continuă.

În asemenea condiţii privilegiate, aceşti doi Iniţiaţi deţin cunoştinţe care niciodată nu ar putea fi scrise, pentru că dacă s-ar scrie s-ar profana. Marii intelectuali care i-au cunoscut pe aceşti doi Guru, îi priveau cu dispreţ pentru că aceşti Iniţiaţi nu vorbeau ca papagalii, deoarece nu erau plini de ipocrizie, pentru că nu erau intelectuali, pentru că nu obişnuiau să-şi povestească chestiunile esoterice.

Am cunoscut alţii care aveau trezită Conştiinţa doar sporadic, din când în când; aceştia nu sunt decât simpli începători în aceste lucruri. Important este

să avem Conştiinţă continuă în planul Astral, de aceea am dat practici şi chei în această carte.

Cel care nu ştie să iasă conştient în Corp Astral, nu ştie ocultism, chiar dacă are gradul 33 în clubul „masoneria”, chiar dacă e acuarian, chiar dacă se numeşte teosof sau se autoproclamă cavaler rozacrucian. Să citească cărţi de ocultism sau să teoretizeze frumos, o poate face oricine. A avea Conştiinţă conştientă de înţelepciunea ocultă e altceva. Adevărata înţelepciune ocultă se studiază în Lumile Interne. Cel care nu ştie să iasă în astral nu ştie ocultism.

□ Capitolul 22 □
Cei doi martori □

Apoi mi s-a dat o trestie asemenea unei prăjini şi mi s-a zis: Scoală-te şi măsoară templul lui Dumnezeu, şi altarul şi pe cei care se închină în el”.
(Ap. 11:1.)

Acea trestie este coloana noastră vertebrală. Acel Foc al Rusaliilor pare un şarpe arzător şi teribil de divin.

Important este să ştim să iubim femeia, important este să ne retragem din actul sexual fără a risipi sperma. Astfel se trezeşte Focul Spiritului Sfânt, astfel se ridică Şarpele arzător pornind de la organele noastre creatoare.

Nu există ceva mai sublim decât iubirea, sărutul şi actul sexual. Când nu vărsăm sperma, aceasta se transmută în vapori seminali; vaporii seminali se transmută în energii; energiile sexuale se polarizează în pozitive şi negative; cele pozitive sunt solare, iar cele negative sunt lunare. Aceşti curenţi solari şi lunari urcă până la creier.

Curenţii solari sunt relaţionaţi cu fosa nazală dreaptă, iar cei lunari cu fosa nazală stângă. De la organele noastre sexuale urcă două cordoane nervoase simpatice, care sunt două canale ce se încolăcesc în măduva spinării şi ajung până la creier. Prin această pereche de conducte urcă curenţii solari şi lunari până la potirul sacru care este creierul.

Umple potirul tău, frate, cu vinul sacru al luminii. *„Voi da celor doi martori ai mei să proorocească, îmbrăcaţi în saci, o mie două sute şaizeci de zile”.* (Ap. 11:3.) Aceşti doi martori sunt cei doi nervi simpatici, aceştia sunt cele două cordoane sacre care atârnă de spatele lui Xilonen, simbolica sculptură aztecă.

„Aceştia sunt cei doi măslini şi cele două sfeşnice care stau înaintea Domnului pământului. Dacă voieşte cineva să le facă rău, le iese din gură un foc care-i mistuie pe vrăjmaşii lor; şi dacă vrea cineva să le facă rău, trebuie să fie omorât în felul acesta”. (Ap 11:4-5.) Cele două cordoane simpatice ale noastre sunt teribil de divine. Când atomii solari şi lunari se unesc în osul coccigian, atunci se trezeşte Şarpele de Foc arzător. De aceea, aceşti doi martori au o putere atât de teribilă. *„Ei au putere să închidă cerul, ca să nu cadă ploaie în zilele proorociei lor; şi au putere să prefacă apele în sânge şi să*

lovească pământul cu orice fel de nenorocire, ori de câte ori vor voi”. (Ap 11:6.) Cât de frumoşi apar pe spatele aztecei Xilonen! Ei trezesc Şarpele de Foc, care este numit de hinduşi Kundalini; aztecii numesc acest Şarpe Quetzalcóatl şi îl reprezintă prin şarpele cu clopoţei. Acela este Focul Spiritului Sfânt.

Când se trezeşte Şarpele, sâsâie aşa cum sâsâie şerpii adevăraţi. Şuieratul său, dulce şi liniştit, este ca un sunet divin asemănător celui produs de clopoţeii şarpelui sau de vocea subtilă a greierului.

Acest Şarpe sexual se trezeşte cu sărutul arzător şi cu magia sexuală. Acest Şarpe este septuplu în constituţia sa internă. Acest Şarpe are puterea de a deschide toate cele Şapte Biserici ale coloanei noastre vertebrale şi de a ne transforma în Zei. Numai cei doi martori au puterea de a-l trezi şi de a deschide cerul.

Modalitatea de a trezi Şarpele este următoarea: a introduce membrul viril în vaginul femeii şi a ne retrage fără a risipi sămânţa.

Pe măsură ce studentul practică magia sexuală, pe măsură ce se va purifica, inevitabil va primi în Conştiinţa sa cele Nouă Iniţieri ale Misterelor Minore. Acele Nouă Iniţieri nu sunt altceva decât cărarea probatorie esoterică. Este posibil ca studentul să nu-şi dea seama în lumea fizică de lucrurile secrete ale celor Nouă Iniţieri ale Misterelor Minore. Aceste lucruri se petrec în Conştiinţă şi, dacă studentul nu ştie să-şi aducă amintirile în creierul fizic, cel mai logic este ca, în lumea fizică, să ignore aceste lucruri atât de intime ale Conştiinţei. Cei doi martori au puterea de a ne trezi Focul Spiritului Sfânt. Şarpele se va ridica puţin câte puţin pe măsură ce ne purificăm; astfel ne pregătim pentru cele Opt Iniţieri ale Misterelor ***Majore***[6].

Misterele Minore nu sunt altceva decât cărarea de pregătire pentru Marile Mistere. Misterele Minore sunt, de asemenea, un lanţ pe care trebuie să-l rupem şi se rupe doar când ajungem la Misterele Majore. Cei doi martori au puterea de a ridica Şarpele până la atomul Tatălui, care se află la rădăcina nasului; atunci primim Prima Iniţiere a Misterelor Majore.

Transmutaţi energiile voastre sexuale şi retrageţi-vă din şcolile spiritualiste; acestea sunt caverne de fornicaţii, sodomii, homosexualism şi masturbaţii mistice.

Am cunoscut în Barranquilla, Columbia, un om care se proclama Maestru; acel om trăia înconjurat mereu de copii, până când poliţia a descoperit că era un corupător de minori, un homosexual, un invertit. Acel mag negru îşi spunea budist liber. Imbecilii gândeau în sinea lor, spunându-şi: „Este un mare Maestru şi de aceea trăieşte mereu înconjurat de copii”. Cu toţii se înclinau în faţa „Venerabilului Maestru” Cardonal; aşa se numea acel „sublim homosexual”.

Încă mai trăieşte în Barranquilla o biată bătrână spiritistă care îl venerează pe „Maestrul” Cardonal. Acea biată bunică joacă şah cu însuşi Isus Cristos, se tutuieşte cu Dumnezeu şi conduce o asociaţie de fornicatori denumită

[6] Să se vadă nota de text de la pagina 9.

„Societatea Fraternităţii Universale”.

Am cunoscut un discipol al lui Cherenzi care timp de 25 de ani s-a masturbat.

Acel domn este un mistic care îl venerează pe Cherenzi, „cântăreţul viciilor agreabile”.

Acesta este spiritualismul secolului XX, o oribilă şi dezgustătoare amestecătură de misticism cu fornicaţii, lascivităţi, homosexualism, adultere, înşelătorii, furturi mistice, exploatări, corupţie sexuală, etc.

Toţi acei fornicatori perverşi, josnici şi ticăloşi, se prezintă drept Maeştri sublimi, Guruşi, Avatari, mari reformatori, etc. Nici unul nu doreşte acum să fie neînsemnat, cu toţii se cred a fi mari şi puternici.

Noi vă spunem: practicaţi magia sexuală şi retrageţi-vă pentru totdeauna din acele caverne ale răutăţilor; căutaţi-l pe al vostru „Eu Sunt” intern, El este unicul care vă poate salva. *„Eu sunt Alfa şi Omega, începutul şi sfârşitul, cel dintâi şi cel de pe urmă. Prea fericiţi cei ce îi păzesc poruncile, pentru ca puterea lor să stea în Copacul Vieţii şi să intre pe porţi în cetate. Însă câinii* (teosofi, rozacrucieni, acuarieni, spiritişti, catolici, etc.) *vor rămâne afară, şi vrăjitorii, desfrânaţii, ucigaşii, închinătorii la idoli şi oricine iubeşte şi făptuieşte minciuna”.* (Ap. 22:13-15.) Cei doi martori închid porţile Edenului tuturor acelor spiritualişti perverşi. Cei doi martori sunt teribil de divini. *„Ei au putere să închidă cerul, ca să nu cadă ploaie în zilele profeţiei lor; şi au putere să prefacă apele în sânge şi să lovească pământul cu orice fel de nenorocire, ori de câte ori vor voi”.* (Ap. 11:6.) *„Aceştia sunt cei doi măslini şi cele două sfeşnice care stau înaintea Domnului pământului”.* (Ap. 11:4.) În India sunt cunoscuţi ca Ida şi Pingala; acestea sunt denumirile lor hinduse.

Trebuie să practicăm magia sexuală şi să ne retragem din „casele de toleranţă” care sunt şcolile spiritualiste.

Am cunoscut o familie bună, în care soţia, din nefericire, avea obiceiul absurd de a amesteca şcolile. Soţul ajungea acasă, obosit de la serviciu, şi, în loc să găsească pace, mângâiere şi odihnă, ceea ce găsea erau teosofi, rozacrucieni, acuarieni, spiritişti, masoni, etc. Toate acele persoane formau o pălăvrăgeală de „gaiţe insuportabile” care nu-i dădeau pace bietului om, până într-acolo încât, în final, căminul s-a destrămat. Soţul şi-a găsit altă femeie, iar ea a rămas cu colivia sa de gaiţe.

Spiritualismul acestui secol provoacă doar greaţă. Toate acele colivii de gaiţe sunt pline de hoţi mistici, prostituate sublime, impostori divini, bârfă inefabilă, asasini de suflete, etc.

Cel care oferă o slujbă unui spiritualist se expune furtului. Cel care găzduieşte în casa sa un spiritist poate fi sigur că-şi va pierde femeia, sau fiica, sau bunurile. Fraţii spiritualişti sunt extrem de periculoşi, şi, bineînţeles, întotdeauna găsesc o scăpare pentru a evita problema gravă pe care o aducem în discuţie. Acea poartă de scăpare este cuvântul „ură”.

Spun că noi cică îi urâm, apoi ne prezintă un Cristos inventat de ei: un Cristos cu slăbiciuni, efeminat, tolerant cu delictul, complice cu prostituatele şi cu fariseii, un Cristos laş, care nu i-a scos pe negustori din templu, un Cristos

care nu a putut să-i trateze ca pe nişte ipocriţi pe „preasfinţii farisei”, un Cristos care nu i-a condamnat pe doctorii legii, un Cristos care nu i-a calificat drept perversă generaţie de vipere pe tenebroşi, etc. Acesta este sacrilegiul oribil al frăţiorilor. Aceştia sunt cei care îl biciuiesc zilnic pe Domnul.

Noi nu putem fi complici cu delicvenţa, de aceea denunţăm delictul, nu ne place să ascundem delictele. Lucrăm pentru un Gnosticism decent, pur, curat, nobil şi onorabil. Mai puţină vorbărie şi mai multe fapte. Vrem un Gnosticism practic, fără masturbaţii mistice, fără papagali, fără porcării.

Trebuie să ne spălăm şi să ne curăţăm din punct de vedere moral. Trebuie să învăţăm să călătorim conştient în Corp Astral. Trebuie să ne reînviem cei doi martori cu ajutorul magiei sexuale, astfel se trezeşte Focul de Rusalii. Focul arde pleava, larvele, porcăriile; şi atunci intrăm în Misterele Focului, astfel ne Cristificăm.

Faptul de a vrea să unim şi să asociem şcoli de fornicatori şi prostituate este culmea absurdului. Noua Eră va începe cu sânge şi foc, Noua Eră înseamnă moartea şcolilor spiritualiste ale acestui secol.

Vom încheia acest capitol clarificând că în termenul „spiritualism” sunt incluse acele colivii de papagali (gaiţe) inutile numite Teosofism, Rozacrucianism, Acuarianism, Martinism, Masonerie, Mazdaznan, Cercuri de Comuniune a Gândului, Antroposofism, diverse grupuri independente, Frăţiori ai Dharmei, Krishnamurtianism, şi alte mii de secte pline de fornicaţii mistice, intelectualisme inutile şi fanatisme absurde.

Când ne referim la „frăţiori spiritualişti”, includem în acest termen toate acele persoane fornicatoare ale diferitelor şcoli, loji, ordine, aule, centre, etc.

□ Capitolul 23 □
GAIO □

Ascultaţi, bărbaţi şi femei care vă adoraţi, când sunteţi uniţi sexual, vocalizaţi mantrele DIS DAS DOS.

Prelungiţi sunetul fiecărei litere, prelungiţi cât mai mult posibil acel sunet; astfel, fiii mei, veţi trezi Şarpele vostru Sacru. Pe măsură ce se intensifică sărutările şi mângâierile în timpul transei sexuale, vă încărcaţi cu foc elemental şi cu electricitatea ce clocoteşte şi palpită în tot ceea ce este creat.

Femeilor, înfrânaţi actul vostru sexual şi astfel veţi trezi Kundalini. Bărbaţilor, înfrânaţi impulsul sexual şi astfel vă veţi trezi Şarpele cu Pene Quetzalcoatl. Dacă vă retrageţi înainte de spasm, dacă nu vărsaţi sperma voastră, Focul Sacru se va trezi în voi; vă veţi preschimba în Zei.

„Strâmtă este poarta şi îngust este drumul ce conduce la lumină, şi foarte puţini sunt cei care o află”. Tenebroşii spun că se ajunge la Dumnezeu pe multe căi.

Domnul nostru Cristos ne-a spus că există doar o poartă strâmtă şi o cale îngustă:

„Intraţi pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, şi lată este calea care

duce la pierzanie, şi mulţi sunt cei care intră pe ea. Căci strâmtă este poarta, şi îngustă este calea care duce la viaţă şi puţini sunt cei care o află”. (Mat. 7:13-14.)

Prin acea poartă strâmtă am ieşit din Eden şi prin acea poartă trebuie să intrăm în Eden. Acea poartă strâmtă este sexul. Pe unde am ieşit pe acolo trebuie să intrăm. Edenul este însuşi sexul. În Eden nu putem intra prin porţi false. Însă, fraţii mei: *„Păziţi-vă de falşii profeţi, care vin la voi în piele de oaie, dar pe dinăuntru sunt lupi răpitori. După roadele lor îi veţi recunoaşte. Culeg oamenii struguri din spini sau smochine din mărăcini?”*. (Mat. 7:15-16.) Pot fi bune roadele aceluia care nici nu intră în Eden, nici nu-i lasă pe ceilalţi să intre?

Tenebroşii recomandă ejacularea seminală, spun că magia sexuală este periculoasă şi pun mii de condiţii pentru a avea dreptul de a practica magia sexuală. Tenebroşii închid porţile sexului bietei umanităţi îndurerate şi apoi, cu mii de argumente, închid bietele suflete în coliviile sistemelor lor intelectuale.

Aceasta este crima luciferilor.

„Orice pom care nu face roade bune, să fie tăiat şi aruncat în foc. Aşadar după roadele lor îi veţi recunoaşte”. (Mat. 7:19-20.)

„Dar vai de voi, cărturari şi farisei făţarnici, pentru că voi închideţi oamenilor împărăţia cerurilor; nici voi nu intraţi în ea şi nici pe cei care vor să intre, nu-i lăsaţi să intre”. (Mat. 23:13.)

„Vai de voi, cărturari şi farisei făţarnici, pentru că voi înconjuraţi marea şi uscatul ca să faceţi un prozelit; şi, când l-aţi făcut, faceţi din el un fiu al infernului, de două ori mai rău decât voi înşivă”. (Mat. 23:15.)

Vegheaţi, fraţi ai sufletului meu, *„fiindcă vor veni mulţi în numele meu, zicând: Eu sunt Cristosul. Şi pe mulţi îi vor înşela”*. (Mat. 24:5.)

Acei tenebroşi îşi lasă părul şi barba să crească, fondează societăţi spiritualiste şi spun: eu sunt Cristos. Astfel, fraţii mei, *„se vor scula mulţi proroci mincinoşi şi vor înşela pe mulţi”*. (Mat. 24:11.)

Tenebroşii vă vor închide porţile sexului cu teorii şi mai multe teorii.

Noi, fraţii Lojii Albe, sfătuim să studiaţi cele Şapte Biserici ale Apocalipsei Sfântului Ioan; acolo veţi găsi singurele condiţii care trebuie îndeplinite pentru a deschide cele Şapte Biserici ale coloanei noastre vertebrale cu focul binecuvântat al sexului.

Totul se află scris în Biblie, nu vă lăsaţi înşelaţi de intelectul sclipitor al luciferilor. Noi am predat în această carte secretul teribil al magiei sexuale pentru a vă transforma în Zei. Realmente această carte am dat-o cu sacrificiu imens, totuşi suntem absolut siguri de faptul că recompensa umanităţii va fi nerecunoştinţa. Şarlatanii vor studia această carte, nu pentru a învăţa, ci pentru a ne critica, calomnia, persecuta, compromite şi discredita. Limbile veninoase ale devoţilor vor răspândi împotriva tuturor adevăraţilor Fraţi mai Mari, diferite bârfe şi zvonuri defăimătoare. Aceasta este plata pe care o primim de la biata umanitate îndurerată.

Cu toţii jurăm în numele Eternului Dumnezeu viu că nu există altă cale de mântuire. Oricine spune că există alte căi care conduc la eliberare, minte. Acel om este luciferic şi demoniac, sau cel puţin un înşelat sincer.

Eu sunt drumul, adevărul şi viaţa. Eu sunt Verbul Sacru al Edenului. Edenul este însuşi sexul; pe acea poartă am ieşit şi pe acea poartă trebuie să intrăm; aceasta este Legea.

□ Capitolul 24 □
Problema sexuală □

Aceia care dispreţuiesc sexul, resping Edenul. Edenul este însuşi sexul. Magii Negri spun că sexului nu trebuie să-i dăm nici o importanţă; astfel închid porţile Edenului sufletelor vulnerabile. Am cunoscut cazul unui tenebros care a ajuns până la extrema de a-i spune unui alt bărbat: *„Îţi dau femeia mea, dacă doreşti o poţi folosi”.*

Acest mag negru şi-a abandonat femeia şi copiii şi s-a dus în lumea largă să predice o doctrină de magie neagră. *„Vai de voi, cărturari şi farisei făţarnici, pentru că voi înconjuraţi marea şi uscatul ca să faceţi un prozelit; şi, când l-aţi făcut, faceţi din el un fiu al infernului, de două ori mai rău decât voi înşivă”.* (Mat. 23:15.)

A spune că sexul nu are importanţă înseamnă a renunţa la Eden, deoarece acesta este însuşi sexul. Există mulţi care privesc sexul cu dezgust, aceste biete suflete ignoră faptul că aceasta este poarta Edenului. Acele biete suflete nu vor să intre pe poarta strâmtă, acele suflete renunţă la Paradis şi se afundă în Abis.

În Eden nu se poate intra decât pe poarta pe care s-a ieşit: sexul. Cel care dispreţuieşte acea poartă strâmtă şi dificilă, nu va intra pe ea şi se va cufunda în Abis. Luciferii fac eforturi teribile pentru a ne îndepărta de acea poartă. Pe bună dreptate Cristos a spus: *„Dintr-o mie care mă caută, unul mă găseşte; dintr-o mie care mă găsesc, unul mă urmează; dintr-o mie care mă urmează, unul este al meu”.*

Intelectul este arma pe care Magii Negri o folosesc pentru a ne îndepărta de porţile Edenului. Luciferii au minţi strălucitoare. Luciferii dispreţuiesc sexul şi sunt fornicatori, teribil de răi şi ipocriţi. Cea mai gravă este aparenţa de sfinţenie cu care se acoperă tenebroşii; vorbesc prin prisma Evangheliilor despre iubire şi caritate, se prezintă plini de umilinţă aparentă şi apoi spun că sexul nu are importanţă, că sexul este înjositor şi grosier, că ei caută spiritualitatea cea mai pură.

Astfel închid porţile Edenului bietei umanităţi. *„Dar vai de voi, cărturari şi farisei făţarnici, pentru că voi închideţi oamenilor împărăţia cerurilor; nici voi nu intraţi în ea şi nici pe cei care vor să intre, nu-i lăsaţi să intre”.* (Mat. 23:13.)

□ Capitolul 25 □
Cele şapte biserici □

Kundalini intră prin orificiul inferior al măduvei spinării care, la persoanele obişnuite, este închis. Vaporii seminali desfundă acest orificiu medular pentru ca Şarpele Ignic să intre pe acolo.

De-a lungul măduvei există „canalis centralis”, şi înăuntrul acestui canal există altul încă şi mai fin numit, în orient, „brahma-nadi”. Înăuntrul acestuia există un al treilea canal încă şi mai fin; acest al treilea canal este „chitra-nadi”, iar în acest nadi există şapte flori de lotus; acestea sunt cele şapte chakre, acestea sunt cele Şapte Biserici despre care ne vorbeşte Apocalipsa Sfântului Ioan.

Pe măsură ce Kundalini va urca prin măduva spinării, va deschide fiecare din cele Şapte Biserici. Aceste şapte chakre se aseamănă cu şapte flori de lotus răsărind din coloana noastră vertebrală. Aceste flori de lotus atârnă de măduvă atunci când Şarpele Sacru se află închis în Biserica din Efes, însă când Şarpele urcă până la creier, aceste flori de lotus se întorc în sus strălucind cu Focul Sexual al lui Kundalini.

Există şcoli spiritualiste care le insuflă frică discipolilor şi le pun mii de piedici şi teorii extrem de complicate, chipurile pentru a avea dreptul de a trezi Kundalini. În acest fel, tenebroşii închid porţile Edenului bietei umanităţi îndurerate. Discipolii cad istoviţi în faţa atâtor teorii atât de complicate şi dificile.

Cu adevărat, cu adevărat vă spun fraţii mei, că pentru a trezi Kundalini şi pentru a deschide Prima Biserică ce se află în coccis, singurul lucru de care avem nevoie este să practicăm magia sexuală. *„Cine are urechi, să audă ceea ce Spiritul spune bisericilor. Celui ce va birui* (adică, celui care termină cu fornicarea) *îi voi da să mănânce din Arborele Vieţii, care este în mijlocul raiul lui Dumnezeu”.* (Ap. 2:7.) Cu alte cuvinte, practicând magia sexuală veţi intra în Paradis pentru a mânca din Arborele Vieţii. Este nevoie de răbdare, suferinţă şi muncă pentru a trezi Kundalini şi a deschide Biserica din Efes, relaţionată cu organele sexuale.

Condiţiile pentru a deschide a Doua Biserică sunt: iubire filială faţă de Tatăl şi să ştim să îndurăm cu eroism marile necazuri şi sărăcia. Aceasta este Biserica prostatică sau din Smirna.

A Treia Biserică este cea din Pergam şi se trezeşte cu castitate absolută. Cel ce vrea să-şi trezească a Treia Biserică, nu trebuie să mănânce hrana oferită idolilor: teorii, intelectualisme, scientism modern, plăceri, banchete, beţii, etc.

Această biserică se află la nivelul plexului solar (al stomacului).

A Patra Biserică este Tiatira; aceasta este cea a inimii. Condiţiile de sfinţenie care sunt necesare pentru a deschide această biserică sunt următoarele: castitate, caritate, să-i servim pe ceilalţi, credinţă, răbdare şi multă iubire.

Acestea sunt cele Patru Biserici inferioare ale templului nostru. Cele Trei

Biserici superioare se găsesc în turnul templului; acel turn este capul fiinţei umane. Kundalini deschide cele Şapte Biserici ale coloanei noastre vertebrale.

Singurele condiţii necesare pentru dezvoltarea, evoluţia şi progresul lui Kundalini sunt scrise în capitolele 1, 2 şi 3 ale Apocalipsei Sfântului Ioan. Aşadar, toate piedicile şi complicaţiile intelectuale pe care le pun tenebroşii, chipurile pentru a avea dreptul de a trezi Kundalini, se dovedesc a fi în plus. Biblia este cuvântul lui Dumnezeu.

Să continuăm acum cu turnul templului. A Cincea Biserică este Sardes şi este relaţionată cu chakra tiroidiană. Aceasta este biserica laringelui. Când Şarpele Sacru deschide Biserica din Sardes, atunci putem auzi în Lumile Interne, se deschide auzul ocult şi vorbim, la nivel intern, verbul de lumină, şi putem crea cu ajutorul cuvântului. Laringele este un uter, unde se creează cuvântul. Organul creator al Îngerilor este laringele. Calităţile care sunt necesare pentru a deschide această biserică sunt: vigilenţa, căinţa şi faptele bune.

Când Focul deschide a Şasea Biserică, numită Filadelfia, atunci se trezeşte clarviziunea. Această biserică se află relaţionată cu chakra dintre sprâncene, care pare că răsare ca o floare de lotus din glanda pituitară. Clarviziunea ne permite să vedem ultra-ul tuturor lucrurilor; cu ajutorul ei vedem Lumile Interne şi Marile Mistere ale Vieţii şi ale Morţii. Condiţiile morale care sunt necesare pentru a deschide această biserică sunt: potenţa sexuală, veridicitate şi fidelitate faţă de Tatăl. Această chakră este o poartă minunată şi când se deschide, zboară porumbelul alb al Spiritului Sfânt.

Când Focul deschide a Şaptea Biserică, numită Laodicea, situată deasupra glandei pineale, atunci străluceşte Coroana Sfinţilor pe capul nostru; aceasta este Ochiul de Diamant, cel al Poliviziunii, Ochiul Omniscienţei.

Când Vipera Sacră a trecut de la glanda pineală la locul dintre sprâncene, atunci vine înalta Iniţiere. Aceasta este Prima Iniţiere a Misterelor Majore. În această Iniţiere Sufletul se uneşte cu Intimul şi ne transformăm în Maeştri ai Misterelor Majore ai Fraternităţii Albe. E necesară multă umilinţă pentru a ajunge la uniunea cu Intimul. Apocalipsa ne spune: *„Celui ce va birui, eu îi voi da să stea cu mine pe scaunul meu de domnie; după cum şi eu am biruit şi m-am aşezat împreună cu Tatăl meu pe scaunul său de domnie”*. (Ap. 3:21.)

Când Sufletul se uneşte cu Intimul, suntem îmbrăcaţi cu tunica albă a Maeştrilor Misterelor Majore, între sprâncene străluceşte steaua albă cu cinci vârfuri care emană lumină, iar cele Şapte Biserici ale noastre strălucesc de glorie.

Noi asistăm la această mare Iniţiere fără nici un fel de vehicul material. Această mare Iniţiere se primeşte în afara corpului, în Lumile Superioare, iar noul Maestru primeşte un tron şi un templu.

Cristosul a venit pentru a ne face Regi şi Sacerdoţi ai Naturii după Ordinul lui Melchisedec. Noul Maestru apare din profunzimile Conştiinţei noastre şi se exprimă prin intermediul laringelui creator; noul Maestru reprezintă o putere

teribil de divină.

„Şi a strigat cu glas puternic, cum răcneşte un leu, şi când a strigat, şapte tunete au făcut să se audă glasurile lor”. (Ap. 10:3.)

Aceste şapte tunete sunt cele şapte note cheie ale celor Şapte Biserici care răsună în coloana noastră vertebrală. *„Şi Îngerul pe care-l văzusem stând în picioare pe mare şi pe pământ, şi-a ridicat mâna spre cer şi a jurat pe cel care este viu în vecii vecilor, care a creat cerul şi cele ce sunt în el, pământul şi cele ce sunt pe el, marea şi cele ce sunt în ea, că nu va mai fi timp”.* (Ap 10:5-6.)

□ Capitolul 26 □
Personaje care fac rău □

Yoga a fost greşit înţeleasă în lumea Occidentală. Maestra Helena Petrovna Blavatsky, autoarea „Doctrinei Secrete”, a fost yoghină, şi totuşi, după ce a rămas văduvă de contele Blavatsky, a trebuit să se căsătorească. Toată lumea ştie că ea nu a trăit cu contele, cu toate acestea a trebuit să se recăsătorească.

O mare yoghină cum a fost ea, nu ar fi putut să se căsătorească din pură pasiune carnală, în plus, ea s-a căsătorit cu un bătrân venerabil. Aşadar, motivul este mai profund, mai esoteric. Realmente, Maestra a avut nevoie de căsătorie pentru realizarea sa cosmică. Cu yoga a realizat ceva, dar nu totul. Un yoghin fără magia sexuală este ca o grădină fără apă. Ea a obţinut dezvoltarea totală a celor Şapte Şerpi cu ajutorul magiei sexuale.

În şcolile orientale de yoga se predă în secret magia sexuală. Din nefericire, în lumea occidentală au apărut falşi yoghini care au făcut rău multor cămine.

Aceşti falşi profeţi spun că sexul este vulgar şi pervers, şi cred că pot să sară peste zidurile Edenului. Aceşti falşi yoghini au distrus fericirea multor cămine, cred că pot intra în Eden pe porţi false, le-au făcut pe multe soţii virtuoase să prindă scârbă şi repulsie faţă de sex. Şi aşa, aceste personaje au distrus fericirea multor cămine, insultându-l astfel pe Spiritul Sfânt.

Noi am cunoscut cazul unei discipole a magului negru Estrada, care s-a separat sexual de soţul ei pentru a urma teoriile acelui demon cinic. Bineînţeles că acel cămin s-a destrămat.

□ Capitolul 27 □
Semănătorii de spaimă □

Există multe persoane care obişnuiesc să bage frica în fraţii care încep să practice magia sexuală. Există nenumăraţi „semănători de spaimă”. Există cei care seamănă spaima „că magia sexuală este dăunătoare”, „că partenerul s-ar supăra”, „că Kundalini va merge pe alte căi”. Toate acestea au fost inventate de către Loja Neagră pentru a închide poarta Edenului umanităţii îndurerate.

Magia sexuală este actul sexual normal al fiinţei umane, prin urmare nu poate fi dăunătoare. Ejacularea seminală este un viciu pe care ni l-au predat luciferii; şi orice viciu este dăunător.

În faţa partenerului neînţelegător este mai bine să tăcem. În aceste cazuri totul se face fără a vorbi, se practică în tăcere, se vocalizează în linişte, se face şi nu se spune; arta şi iubirea umplu vidul. Cel ce are inteligenţă, să înţeleagă ceea ce spunem între rânduri.

Cealaltă frică, cum că Kundalini se va duce pe alte căi, se dovedeşte a fi falsă, deoarece când discipolul începe să-şi ridice Primul Şarpe, este asistat de către un Maestru specialist, care trebuie să conducă acest Kundalini al discipolului prin canalul medular. Odată terminată munca, specialistul îşi primeşte plata.

Când Iniţiatul începe să lucreze cu al Doilea Şarpe este asistat de un alt specialist, şi aşa în mod succesiv. Nici un discipol nu este singur.

Semănătorii de spaimă sunt creaţi de către Loja Neagră pentru a închide porţile Edenului umanităţii îndurerate

□ Capitolul 28 □
Biserica spiritului sfânt □

Biserica Spiritului Sfânt este Biserica din Tiatira; aceasta este biserica inimii.

Preotul care încasează bani pentru a oficia căsătoria, comite un teribil sacrilegiu. Căsătoria este a Spiritului Sfânt, căsătoria este un mister al inimii. A face comerţ cu inima înseamnă a face comerţ cu Spiritul Sfânt. A face negoţ cu sacramentul căsătoriei, înseamnă a profana oribil misterele Spiritului Sfânt.

Iubirea nu se poate cumpăra şi nici nu se poate vinde, pentru că atunci s-ar comite un grav păcat împotriva Spiritului Sfânt. *„Orice fel de păcat va fi iertat, mai puţin păcatul împotriva Spiritului Sfânt”.*

Cel care se sinucide păcătuieşte împotriva Spiritului Sfânt. Spiritul Sfânt ne-a dat viaţa prin intermediul iubirii şi al sexului. Cel ce îşi ia viaţa, într-o nouă reîncarnare trebuie să moară împotriva voinţei sale; aceasta este pedeapsa sa.

Iuda care îşi trădează Maestrul, păcătuieşte împotriva Spiritului Sfânt prin nerecunoştinţa sa.

Iubirea Maestrului se află în biserica inimii. Focurile inimii îl controlează pe Kundalini. Kundalini se dezvoltă, evoluează şi progresează în acord cu meritele inimii.

O singură ejaculare seminală este suficientă pentru ca Kundalini să coboare câteva vertebre. Este foarte dificilă recucerirea canioanelor pierdute; aceasta este pedeapsa pentru cei slabi. Ascensiunea lui Kundalini este foarte lentă şi dificilă, pentru fiecare vertebră se pretind anumite condiţii de sfinţenie. Aceasta este teroarea Iubirii şi a Legii.

Bărbatul este o coloană; femeia este cealaltă coloană a templului

Dumnezeului viu. Cele două coloane ale templului Spiritului Sfânt sunt teribil de divine. Bărbatul este principiul expansiv, femeia este principiul de atracţie; în unirea sexuală a celor doi se află cheia mântuirii. Iubirea se hrăneşte cu iubire, iar sărutul este consacrarea mistică a două suflete care se adoră. Într-o transă supremă de iubire uităm de teoriile oamenilor. Actul sexual este consubstanţializarea iubirii în realismul psiho-sexual uman. Bărbatul este forţa, femeia este gingăşia.

Petru are cheile cerului. Petru înseamnă „piatră”; această piatră este sexul, iar magia sexuală este cheia cerului. Pe piatră (sexul) trebuie să ridicăm biserica pentru „Eu Sunt”.

Este imposibilă realizarea fără încântarea iubirii. Cel ce învaţă să iubească se transformă într-un Zeu. Sexul este Piatra Filosofală, piatra cubică a lui Yesod.

Bărbatul şi femeia uniţi sexual se transformă în Zei. Este mai bine să iubim, decât să teoretizăm.

Goethe a spus: *„Orice teorie este gri şi verde este doar arborele cu fructe aurite care este viaţa”.*

Un cămin cu copii jucăuşi, o grădină frumoasă şi o soţie bună, valorează mai mult decât toate teoriile şcolilor spiritualiste din lume, luate laolaltă. Un bărbat pur şi nobil, puternic şi iubitor, valorează pentru femeie mai mult decât toate bibliotecile din lume.

Cu Focul Sacru al Spiritului Sfânt ne transformăm în Zei. Cu teoriile intelectuale ne transformăm în şarlatani.

Binecuvântată fie iubirea, binecuvântate fie fiinţele care se adoră.

□ Capitolul 29 □
Cele şapte temple □

Cele Şapte Biserici ale coloanei noastre vertebrale sunt intim relaţionate cu cele Şapte Temple de Mistere Majore. Aceste temple îşi au exponentul în cele şapte chakre din măduva noastră spinală. Aşadar, acele Şapte Biserici sunt Şapte Temple în care domneşte teroarea Iubirii şi a Legii. Aceste Şapte Biserici există în Om şi în Univers, în Microcosmos şi în Macrocosmos.

Pe măsură ce ne deschidem cele Şapte Biserici din măduva spinării, vom pătrunde în fiecare din cele Şapte Temple interne, unde domneşte doar teroarea Marilor Mistere. De exemplu, ne umplem de spaimă divină atunci când contemplăm catedrala din Sardes, printre fulgere, tunete şi furtuni; acolo putem intra numai când am deschis chakra laringiană (Biserica din Sardes) din măduva noastră spinală.

Când Iniţiatul a ridicat Şarpele pe toiag, primeşte bastonul Patriarhilor, toiagul lui Aaron, trestia cu şapte noduri, trestia de aur, etc.; atunci intrăm în Biserica din Laodicea; acea catedrală este din aur pur. Iniţiatul va primi diferite bastoane pe măsură ce lucrează cu focurile spinale. Trestia cu şapte noduri a yoghinilor simbolizează măduva spinării cu cele Şapte Biserici ale sale.

□ Capitolul 30 □
Cei şapte şerpi □

Mexicul oferă întotdeauna noi surprize. În Muzeul Culturii Aztece din Mexic există o piatră stranie pe care este gravată figura unui om decapitat (să se vadă pagina 121); capul acestui straniu personaj a fost înlocuit cu şapte şerpi. Vedem acolo falusul viril al acestui misterios personaj, în erecţie. Falusul este modest simbolizat printr-un palmier (simbol al victoriei). Simbolurile falice abundă mult în culturile aztecă şi maya. În templul lui Quetzalcoatl, în Teotihuacan, s-a închinat în mod special un cult şarpelui; pe zidurile neînvinse ale acelui misterios sanctuar, vedem sculptat şarpele cu clopoţei.

Hinduşii ne vorbesc de Kundalini, Şarpele Ignic al puterilor noastre magice.

Aztecii ne arată două lucruri pe strania lor piatră: primul, Kundalini are şapte grade de putere; al doilea, Kundalini este totalmente sexual. Kundalini este suma totală a Şapte Şerpi: două grupuri de câte trei, cu încoronarea sublimă a celei de-a şaptea limbi de foc, ce ne uneşte cu Unul, cu Legea, cu Tatăl.

Teosofii ne vorbesc despre constituţia septenară a omului. Analizând aceste lucruri la lumina adevărurilor teosofice, susţinem că fiecare organ este septuplu în constituţia sa internă, metafizică. Măduva spinării nu este o excepţie, de asemenea este septuplă. De-a lungul canalului medular există şapte centri nervoşi care sunt cele Şapte Biserici despre care ne vorbeşte Apocalipsa Sfântului Ioan. Aceste Şapte Biserici intră în activitate cu Focul Sexual al lui Kundalini; astfel cei Şapte Şerpi deschid cele Şapte Biserici în cele Şapte Corpuri.

Focul Sacru al lui Kundalini se trezeşte cu magia sexuală. În uniunea falusului şi a uterului se află cheia puterii, cu condiţia de a nu ajunge niciodată la a ejacula nici măcar o singură picătură din vinul sacru.

La azteci se practica magia sexuală pentru a trezi Kundalini. În curţile sacre ale templelor, acolo, bărbaţi şi femei petreceau luni întregi mângâindu-se şi iubindu-se şi chiar în conexiune sexuală, însă ştiau să-şi înfrâneze Egoul animalic pentru a evita ejacularea seminală; astfel apele pure ale vieţii se transmutau în vapori seminali, iar aceşti vapori se transmutau în energii cristice. Energiile cristice se bipolarizau în curenţi solari şi lunari care urcau prin Ida şi Pingala.

Când atomii solari şi lunari fac contact în osul coccigian, atunci se trezeşte Kundalini sau Şarpele cu Pene Quetzalcoatl. Aceşti Şapte Şerpi sunt reprezentaţi prin figura decapitatului. Primul Şarpe aparţine Corpului Fizic; al Doilea Corpului Eteric; al Treilea Corpului Astral; al Patrulea Corpului Mental; al Cincilea Corpului Voinţei; al Şaselea Corpului Conştiinţei; al Şaptelea Intimului, Fiinţa noastră Reală internă. Acestea sunt cele şapte porţi ale Iniţierii. Şerpii se ridică în ordine succesivă. Acestea sunt Primele Şapte Mari Iniţieri ale Misterelor Majore.

Noi am ieşit din Eden pe poarta sexului şi numai prin această poartă putem

să reintrăm, nu există porţi false. Edenul este însuşi sexul.

Cei Şapte Şerpi ne dau putere asupra Pământului, asupra Apei, asupra Focului universal al vieţii, asupra Aerului, asupra tattvelor Eterului. Cei Şapte Şerpi ne trezesc telepatia, intuiţia, auzul ocult, clarviziunea, vederea intuitivă şi omniştiinţa. Cei Şapte Şerpi ne transformă în Zei. Figura decapitatului care se găseşte în muzeul din Mexic, este un tezaur grandios de înţelepciune străveche.

Iubirea este fundamentul magiei practice. În templele aztece, bărbaţii şi femeile, adorându-se, îl trezeau pe Quetzalcoatl, Şarpele Sacru, teribilul Şarpe Ignic al puterilor noastre magice.

Destinul nostru este să iubim, destinul nostru este să adorăm. Nu există nimic în lume care să aibă putere mai mare decât forţa iubirii. Când două fiinţe se adoră, teoriile intelectuale sunt uitate. Este mai bine să iubim decât să citim.

Sărutul arzător al două fiinţe care se adoră are mai multă forţă decât teoriile şcolilor spiritualiste. Două fiinţe, unite sexual într-o transă de iubire, au puterea de a-l trezi pe Kundalini şi a deschide cele Şapte Biserici ale măduvei spinării. Chiar şi Zeii sunt fii ai transei sexuale.

Binecuvântată fie iubirea! Nu ştie ce este viaţa cel ce nu a iubit niciodată.

Trebuie să înteţim flacăra Spiritului cu forţa iubirii, trebuie să omorâm Egoul animalic. Mai întâi trebuie să fim intens sexuali, apoi trebuie să renunţăm la sex.

Mai întâi trebuie să dezvoltăm puterile, apoi trebuie să renunţăm la ele. Oamenii nu înţeleg aceasta şi vor să încalece înainte de a aduce calul. Bieţii oameni!..., înţeleg totul pe dos, vor să înceapă de la coadă, nu de la cap. Unii vor să renunţe la sex, fără să fi trezit Focul Sacru, vor să renunţe la puteri, fără a le fi cucerit. Ce nătângi!, să renunţe la ceea ce nu au, şi nu sunt capabili să renunţe la ceea ce au.

Acest drum este foarte dificil; este Drumul Tăişului de Briceag. Poate renunţa la sex numai cel care s-a Cristificat, poate renunţa la puteri numai cel care deja este pregătit pentru a intra în Absolut. Aceste lucruri nu le înţeleg acuarienii, teosofii, rozacrucienii, etc.

Isus Cristos a spus: *„Eu Sunt drumul, adevărul şi viaţa”*; dar oamenii nu înţeleg aceasta, pe oameni nu îi interesează strălucitorul lor „Eu Sunt”. În loc să caute în ei înşişi, preferă să urmeze impostori, în loc să-l caute înăuntrul lor înşişi pe strălucitorul lor „Eu Sunt”, se transformă în adepţi ai hoţilor mistici – precum acel Raynaud de la Ferrière –, bandiţi deghizaţi în sfinţi, ticăloşi care îi exploatează şi îi conduc în Abis. Aceasta e ceea ce le place oamenilor. Ce nătângi! Îl abandonează pe al lor „Eu Sunt” pentru a-i urma pe ticăloşi, şi cu toate acestea, chipurile, caută adevărul.

Isus le-a spus: *„Eu Sunt drumul, adevărul şi viaţa”.* Când le-a spus „Eu Sunt” nu s-a referit la persoana sa. Acest fapt de a se auto-numi este mai mult decât ridicol; este o prostie. Ar fi, aşadar, stupid să gândim astfel despre Isus. Maestrul ne-a arătat unicul Drum. El nu ne-a vorbit de multe drumuri pentru

a ajunge la adevăr; în nici una din cele patru Evanghelii nu găsim că El ne-ar fi arătat mai multe drumuri. El ne-a spus doar: *„Eu Sunt drumul, adevărul şi viaţa”.*

Să intrăm pe poarta strâmtă şi îngustă care conduce la Lumină; acea poartă este sexul. Noi am cunoscut o biată bătrână teribil de mistică; ea privea sexul cu repulsie, ca pe ceva vulgar, murdar şi grosier; ea se considera a fi pe deplin castă şi pură. Când noi l-am cercetat pe Satan al său (Gardianul Pragului) pentru a-i cunoaşte purificările, am rămas uluiţi şi a trebuit să ne apărăm. Acel Satan ne-a atacat în mod oribil; dorinţele sexuale ale acelui biet suflet erau teribile, numai că acel corp de bătrână bolnavă nu îi servea pentru satisfacţii pasionale; asta era tot.

Mulţi spun: „Sexul este vulgar, eu sunt cast şi pur, eu sunt foarte spiritual, pe mine nu mă mai atrag acele porcării ale sexului, etc”... Când îl examinăm pe Satan al acestor mistici super-transcendaţi, vedem că acele suflete sunt pline de dorinţe sexuale reprimate în mod teribil.

Satan este robust şi puternic în cei fornicatori. Doar aceia care reuşesc să încalece măgarul, cei care învaţă să înfrâneze bestia, îl transformă pe Satan al lor într-un drăguţ copil plin de frumuseţe. Dar trebuie să încălecăm măgarul, să practicăm magia sexuală, să ne înfruntăm cu adevărat cu bestia pentru a o supune şi a o învinge, acesta este singurul mod de a ajunge la castitate.

Acele biete suflete care privesc sexul ca pe ceva dezgustător, în realitate, ceea ce fac este să-l apere pe Satan, conservându-l gras, robust şi puternic. În noi reîncarnări, acest tip de mistici şi mistice se vor deda celor mai oribile pasiuni carnale.

La ce foloseşte a fi un mistic inefabil, dacă Satan este pe dinăuntru mare, robust şi puternic, aşteptând oportunităţi pentru a-şi satisface pasiunile? Acela este Diavolul predicând slujba. Să lucrăm cu cei Şapte Şerpi ai noştri, să ne cristificăm! Numai când vom fi Zei vom trece dincolo de actul sexual, atunci vom intra în Ierusalimul Ceresc călare pe măgar, atunci, da, vom fi cu adevărat caşti, deoarece vom fi omorât bestia. Castitatea este fundamentul sfinţeniei.

Preasfântul ipocrit Estrada, maestru al ordinului Acuarius, a fost găsit în patul plăcerilor, adulterând cu femeia altuia. Domnul „cutare” a trebuit să-l dea afară pe sfântul Estrada şi, bineînţeles, acel cămin a eşuat. Această întâmplare s-a petrecut în Mexic. Tenebroşii din Acuarius o ascund. De ce tac oare? Cu siguranţă nimeni nu trebuie să se amestece în viaţa altuia, nimeni nu trebuie să judece pe nimeni, totuşi cazul Estrada este diferit. Acel domn predică o doctrină şi îşi etalează faptele, care trebuie să fie examinate în mod public. Noi nu ascundem delicte pentru că ne-am transforma în complici ai delictului. Să examinăm roadele predicatorilor!

Acest caz s-a cunoscut în mod public; este un rod pe care trebuie să-l examinăm, *„căci nu este nimic ascuns care să nu fie descoperit; nici ocult, care să nu fie ştiut. Aşadar, lucrurile pe care le-aţi spus la întuneric, la lumină*

vor fi auzite; şi ce aţi şoptit la ureche în cămăruţe, va fi vestit de pe acoperişul caselor”. (Luca 12:2-3.)

„Adevărat, adevărat vă spun, că oricine trăieşte în păcat, este rob al păcatului”. (Ioan 8:34.)

Cristos a spus: *„După roade îi veţi cunoaşte”.*

Aceste roade ale lui Estrada sunt tenebroase. Estrada, omul care şi-a abandonat soţia şi copiii, omul care i-a spus lui La Ferrière: *„Îţi las femeia mea, foloseşte-o dacă vrei”*. Un astfel de om poate fi un Iniţiat? Estrada, omul care s-a împărtăşit în catedrala din Mexico D.F., poate fi un Iniţiat? Poate fi un ordin alb şcoala acelui prefăcut?

Estrada şi adepţii lui din Acuarius sunt căutaţi de autorităţile din Guatemala.

De ce oare? De sfânt ce e? Domnul Ferrière, reprezentantul lui Acuarius în Panama, şi-a abandonat soţia şi cei cinci copii, şi totuşi, a hotărât să se dea drept sfânt în Acuarius. Cu ce autoritate morală se dau drept Iniţiaţi acuarienii?

• PARTEA A DOUA •

□ Capitolul 31 □
Naşterea lui Iisus □

Maestrul Isus era un Bodhisattva căzut şi a trebuit să se ridice cu sacrificii supreme.

Deoarece mulţi fraţi spiritualişti nu ştiu ce este un Bodhisattva, vom da o explicaţie: Intimul are două Suflete gemene, cel Divin şi cel Uman. Bodhisattva-ul este Sufletul Uman.

Când un Maestru vrea să se reîncarneze, îşi trimite înainte Sufletul Uman (Bodhisattva) pentru a se reîncarna. Acest Suflet intră în pântecele matern şi se naşte ca orice copil obişnuit, atunci noi spunem: acest copil este Bodhisattva-ul unui Maestru. Aceşti Bodhisattvaşi trebuie să se pregătească pentru a-şi putea încarna în ei înşişi Intimul.

Maestrul intern este o combinaţie perfectă: este Intimul şi Sufletul Divin deja fuzionaţi în mod integral. Intimul este masculin, iar Sufletul său Divin (Conştiinţa) este feminin. Rezultatul este că din acest amestec rezultă un hermafrodit divin perfect; acel hermafrodit-spirit perfect este un Maestru intern. Acest Maestru îşi trimite Sufletul Uman pentru a se reîncarna şi a se pregăti. Când Bodhisattva-ul este pregătit, Maestrul intră în el şi atunci se spune că s-a născut Maestrul.

Când spunem că Isus s-a născut într-o iesle, asigurăm în mod esoteric că întotdeauna se reîncarnează în această iesle a lumii pentru a salva biata umanitate îndurerată. Animalele din grajd sunt pasiunile umane.

De multe ori se întâmplă ca Bodhisattva-ul oricărui Maestru să cadă, iar atunci Maestrul nu se poate reîncarna. Maestrul nu cade, Bodhisattva-ul este

uman şi poate cădea. Când un Bodhisattva se lasă să cadă, este trimis în noua reîncarnare pentru a-şi plăti datoriile, iar dacă nu reuşeşte să se ridice, este obligat să se reîncarneze în condiţii din ce în ce mai dificile. Iar când în cele din urmă se ridică, atunci Maestrul intră în el pentru a realiza o mare operă.

Isus este Bodhisattva-ul unui Maestru, şi s-a născut într-un templu. Isus era căzut şi s-a ridicat cu supreme eforturi şi sacrificii. Naşterea lui Isus este spirituală.

„Fiii lui Dumnezeu nu sunt zămisliţi din sânge, nici din voinţă trupească, nici din voinţa unui om, ci din a lui Dumnezeu”. (Ioan 1:13.)

□ Capitolul 32 □
Naşterea spirituală □

Trebuie să punem capăt procesului Eului uman pentru a se naşte Fiinţa. Să nu comitem eroarea de a ne diviza într-un Eu superior şi altul inferior. Ceea ce studenţii spiritualişti numesc „Eu superior”, nu este Fiinţa, ci o formă rafinată a Eului uman, o modalitate subtilă de auto-apărare pe care o utilizează Eul uman pentru a se menţine şi a rămâne, un concept rafinat al lui Satan, o evadare subtilă pe care o utilizează Eul uman.

Trebuie să murim pentru a trăi, trebuie să pierdem totul pentru a câştiga totul. Trebuie să murim cu moartea pe cruce pentru a avea dreptul să trăim.

Deasupra cadavrului Eului uman se naşte Fiinţa plină de glorie şi de putere.

Eul-om vrea să se afişeze pretutindeni, vrea ca toţi să-l aplaude şi să-l admire; îşi lasă părul şi barba să crească, se îmbracă cu haine ciudate pentru a se etala în public pe străzi, pentru ca naivii să-i spună Maestru, Frate mai Mare, etc.

Eul-om se despoaie ca femeia prostituată, pentru a-şi demonstra puterile, calităţile, originea...

Eul-om vrea să ocupe locurile din faţă în sinagogi şi în pieţele publice.

Eul-om nu are modestie, vorbeşte tot, spune tot, povesteşte tot fără nici un pic de ruşine. Eul-om, ca şi artistul, lucrează pentru ca ceilalţi să-l aplaude şi să-l admire. „Deşertăciunea deşertăciunilor şi numai deşertăciune”.

Eul-om e plin de gelozii. Eul-om se deghizează cu tunica lui Aristip. Spune tradiţia că Aristip, marele filosof grec, dorind să-şi demonstreze înţelepciunea şi umilinţa, s-a îmbrăcat cu o tunică veche plină de petece şi găuri. Luă Aristip bastonul filosofiei şi, plin de multă umilinţă, plecă pe străzile Atenei; astfel ajunse Aristip până la casa lui Socrate. Când Socrate îl văzu venind, exclamă: *„Oh, Aristip, prin găurile hainei tale ţi se vede vanitatea”.*

Eul-om ştie să ascundă mânia în recipiente de gheaţă, focul furiei în recipiente îngheţate pline de frumuseţe şi parfum inefabil. Gelozia o numeşte prudenţă, mânia confuzie, agitaţie, etc. Realmente în tămâia rugăciunii se ascunde delictul.

Adevăratul Maestru niciodată nu spune că este Maestru. Adevăratul Maestru

nu este cunoscut, se îmbracă la fel ca orice concetăţean şi merge peste tot, anonim şi necunoscut.

Eul trebuie să moară în întregime pentru ca să se nască Fiinţa. Fiinţa este ceea ce este, ceea ce întotdeauna a fost şi ceea ce întotdeauna va fi. Fiinţa este viaţa ce palpită în fiecare atom, este Preaînaltul din noi; Fiinţa este impersonală, este Intimul. Fiinţa este dincolo de dorinţă, dincolo de minte, dincolo de voinţă, dincolo de Conştiinţă. Fiinţa este dincolo de inteligenţă. Raţiunea de a fi a Fiinţei este însăşi Fiinţa. Fiinţa este viaţa. „Eu Sunt” Fiinţa.

□ Capitolul 33 □
Originea Eului-uman □

Eul-uman este o larvă monstruoasă care a început să se formeze când am ieşit din Eden. Mai întâi Eul se converteşte în omul obişnuit de pe pământ; apoi, Eul se manifestă ca om cult şi intelectual; iar apoi, ultimul efort pe care îl face Eul pentru a supravieţui este de a se declara Maestru şi se bucură când este numit astfel.

Eul se bucură dezbrăcându-se ca o prostituată pentru a-şi arăta formele, calităţile şi puterile sale divine în faţa celorlalţi. Atunci se transformă în profet şi îşi etalează puterile şi virtuţile pentru ca ceilalţi să-l venereze. Eul se îmbracă cu tunica lui Aristip; este umil cât timp nu i se pune degetul pe rană; când i se pune, reacţionează plin de sublimă mânie. Eului îi place să vorbească despre cărţile lui şi despre operele sale minunate; acela este orgoliul său inefabil. În plus, se deghizează în sfânt şi martir, se declară Maestru şi chiar Înger.

În noaptea secolelor, Eul era simplu, dar de-a lungul secolelor a devenit tot mai complicat şi dificil. Acest proces de complicare unii îl numesc evoluţie şi progres. În realitate, aceasta nu este evoluţie, ci complicaţia şi întărirea acelei larve oribile numită „Eu”.

Eul suferă nenumărate şi subtile transformări: uneori pare un demon, alteori un prunc Sfânt. În sinteză, putem asigura că Eul trece prin trei etape succesive de complicare: prima este omul obişnuit de pe pământ, a doua este omul cult sau educat care îşi dezvoltă intelectul, iar a treia cei selecţi sau aleşi care se află la nivelul cel mai înalt; această a treia fază este cea mai periculoasă. Ajungând la această a treia fază, Eul devine foarte subtil şi periculos, se transformă atunci într-un Eu-angelic şi divin, ia atitudinea unui Înger şi vrea ca toţi să-i recunoască meritele.

Eul-înger este în mod subtil mai periculos decât Eul-om.

Când Eul intră în casa morţilor se dezintegrează. Zeii care vor să intre în Absolut trebuie să omoare Eul, trebuie să intre în casa morţilor. Să nu ne facem, deci, mulţi Maeştri; Maestru este doar Cristosul intern.

Un autentic Guru nu umblă lăudându-se. Adevăratul Guru este Cristosul intern. Un adevărat Maestru trece anonim şi necunoscut pretutindeni, nu îşi etalează operele, nici puterile şi este plin de modestie. Un adevărat Maestru

este, înainte de toate, un cetăţean corect. Adevăratul Maestru niciodată nu este intelectual; intelectul este o funcţie animalică a Eului-om. Adevăratul Maestru este ca un copil: pur, sfânt, simplu şi modest. Adevăratul Maestru este Cristosul intern care îl iluminează pe orice om care vine pe lume.

După moarte, Sufletul se leapădă de Corpurile Astral şi Mental de-a lungul unor perioade succesive de evoluţie internă, atunci Sufletul se cufundă în fericirea inefabilă a Infinitului, unde răsună minunatele armonii ale focului. Din nefericire, în pragul misterului, Eul rămâne aşteptându-ne pentru o nouă reîncarnare. În Eu se află rădăcinile răului şi ale durerii.

Când Eul este gata să moară, se naşte Fiinţa plină de glorie şi maiestate. În fiecare Iniţiere moare ceva în noi şi se naşte ceva în noi. Astfel Eul moare puţin câte puţin şi Fiinţa se va naşte încetul cu încetul. De aceea Iniţierea se numeşte Naştere. Natura nu face salturi. Este necesar să moară Eul-om pentru ca Fiinţa să se nască în noi. Este urgent ca Fiinţa să-şi primească coroana, care este strălucitorul şi luminosul „Eu Sunt”.

„Fii credincios până la moarte şi-ţi voi da Coroana Vieţii”. (Ap. 2:10.) După ce a primit Coroana Vieţii, Eul se metamorfozează într-o zeitate, şi atunci acest „Eu divin” periculos intră la nivel intern în casa morţilor, dezintegrându-se încetul cu încetul în mod definitiv. „Casa morţilor” este o şcoală internă, unde Eul va muri încetul cu încetul.

□ Capitolul 34 □
Gardianul pragului □

Gardianul Pragului este Eul-uman care mai târziu se metamorfozează în Eu-angelic divin. După moarte, Fiinţa abandonează corpurile astral şi mental continuându-şi cursul evoluţiei sale interne. Astfel, Fiinţa se cufundă fericită în Infinitul înstelat.

Din nefericire, în pragul misterului rămâne Gardianul Pragului; acela este Eul.

Când Fiinţa se întoarce pentru a intra într-o nouă matrice, Eul vine atunci pentru a forma corpul nostru lunar sau astral-inferior.

Când se reîncarnează, Fiinţa se înfăşoară într-un nou Corp Mental, într-un nou Astral, într-un nou Eteric şi într-un nou corp Fizic. Aceste patru corpuri formează o nouă personalitate inocentă. Din nefericire, Eul va pune stăpânire încetul cu încetul pe această nouă personalitate, până o va controla în totalitate.

Fiinţa este pură; Eul este o larvă oribilă. Fiinţa este transparentă precum cristalul; Eul este monstruos precum Satan. Fiinţa nu se ofensează pentru nimic; Eul se ofensează din orice. Fiinţa este indiferentă în faţa plăcerii şi a durerii, în faţa laudei şi a insultei, în faţa triumfului şi a înfrângerii. Eul se ofensează din orice, suferă şi plânge, se bucură şi caută plăceri. Eul caută întotdeauna siguranţă; Fiinţa nu se teme niciodată şi, de aceea, nu caută siguranţa. Eul se teme de viaţă, se teme de moarte, se teme de foamete, se teme de mizerie, etc.

Oamenii se exploatează din frică, merg la război din frică, fură şi acumulează din cauza fricii, omoară din frică, se înarmează din frică.

Fiinţa se află dincolo de dorinţe, dincolo de ataşamente, dincolo de pofte şi de temeri, dincolo de moarte şi de intelect, dincolo de voinţa umană, dincolo de inteligenţă. Fiinţa este Arborele Vieţii.

Eul devine intelectual şi suferă din cauza ataşamentelor şi temerilor sale, din cauza geloziilor şi pasiunilor sale, din cauza egoismelor şi urilor sale. (Să nu confundăm Eul cu „Eu Sunt" despre care ne vorbeşte Isus. Eul este larva pragului, „Eu Sunt" este Coroana Vieţii, coroana strălucitoare a Fiinţei.) Eul vorbeşte de onoruri, caută satisfacţii, este supus plăcerii şi neplăcerii. Orice imperfecţiune din noi este a oribilului Eu.

Fiinţa se află dincolo de capriciu, de neplăcere, de plăcere, de durere, de intelect şi de raţiune. Trebuie să omorâm Eul pentru ca să se nască Fiinţa. Eul se bucură etalându-şi puterile. Nefericit este Iniţiatul care începe să facă profeţii oamenilor, va muri asasinat pentru că nu a ştiut să tacă. Clarvăzătorul nu trebuie să se amestece în viaţa altuia, pentru că poate fi asasinat.

Pe măsură ce Kundalini urcă prin măduva spinării, încetul cu încetul Eul moare şi se naşte Fiinţa. Fiecare din cele 33 de vertebre spinale cere anumite virtuţi. Aceasta înseamnă moartea anumitor defecte în fiecare vertebră. Astfel Fiinţa se naşte în fiecare vertebră, astfel Eul moare cu fiecare vertebră încetul cu încetul. În fiecare Iniţiere se naşte ceva în noi, în fiecare Iniţiere moare ceva în noi.

Iniţierea este numită Naştere. Nu se poate să ne Naştem fără să murim, nu se poate să ne Naştem fără sex. Cel care vrea să se Nască trebuie să intre în pântecul unei femei şi doar astfel are dreptul de a se Naşte.

Simpla cunoaştere a procesului Eului nu serveşte pentru a-i pune capăt Eului.

Fiinţa nu se poate naşte fără Foc, iar Focul nu se poate trezi fără sex. Eul moare doar sub tăişul Spadei Înflăcărate; acea spadă este Kundalini şi se trezeşte doar practicând magia sexuală cu femeia.

Trebuie să omorâm Eul cu spada teribilă a justiţiei cosmice; numai astfel, prin moartea Eului, se poate exprima prin noi maiestatea lui Dumnezeu. Spada justiţiei este Kundalini. O vom trezi pe Kundalini cu ajutorul femeii.

□ Capitolul 35 □
Prima mare naştere a Cristosului Iisus □

Prima Mare Iniţiere a lui Isus a fost atât de naturală şi de simplă precum naşterea umilă şi inocentă a unei flori de lotus. Bodhisattva-ul Isus nu lăcomea iniţieri, nici puteri, nici titluri, nici grade, nici ierarhii, nici măiestrii, nici poziţii sociale, nici divine, nici regate, nici aur, nici argint. Fiind mai presus decât toţi Îngerii, Arhanghelii, Serafimii, Puterile, etc., a preferat să fie doar un om bun.

Cineva a spus: *„Mai bine să fii un om bun, decât un Înger rău".*

În formele sale cele mai complicate, Eul devine lacom în mod subtil; nu mai lăcomeşte titluri de nobleţe, însă lăcomeşte titluri divine, vrea ca toţi să-l numească Maestru, doreşte titluri ierarhice şi esoterice şi pierde foarte lungi eternităţi infinite prins în karma lumilor. Nu mai lăcomeşte aur nici argint, dar lăcomeşte puteri oculte. Nu mai râvneşte la onoruri nici la măriri, dar râvneşte la iniţieri şi grade. Nu mai râvneşte distincţii nici domenii pământeşti, dar râvneşte la regate interne, distincţii şi măreţii în Lumile Superioare; se bucură guvernând paradisuri şi, chiar dacă vă pare incredibil, ajunge chiar să fie gelos pe propria sa ierarhie divină şi se transformă într-un tentator inefabil. Se bucură guvernând lumi şi sori şi oferă edenurile sale Bodhisattvaşilor de compasiune. Nu mai doreşte să se odihnească în aşternuturi pufoase şi în comode reşedinţe pământeşti, dar năzuieşte să se odihnească în fericirea inefabilă a Nirvanei; acestor fiinţe nu le place drumul îngust, dur şi dificil. Se bucură de odihne nirvanice, celeste, în timp ce biata umanitate suferă şi plânge, şi ne oferă paradisurile lor seducătoare pentru a ne împiedica să intrăm în Absolut.

Cu adevărat vă spun, iubiţi discipoli, că este mai bine să renunţăm la fericirea Nirvanei pentru a urma Calea datoriei îndelungate şi amare. Datoria ne duce direct în Absolut; acest lucru este mai bun decât fericirea Nirvanei. Să nu ne lăsăm să cădem în acele divine tentaţii nirvanice.

Bodhisattva-ul care renunţă la tentaţiile nirvanice, la regatele planetare pe care i le oferă Zeii tentatori şi renunţă la Nirvana (fericirea celestă) din iubire pentru umanitate, este confirmat „de trei ori cinstit” şi, după eternităţi, îşi câştigă dreptul de a intra în Absolut.

Absolutul este viaţa liberă în mişcarea sa, este suprema realitate, Spaţiul Abstract care se exprimă doar ca mişcare abstractă absolută, fericire fără limite, omniscienţă totală. Absolutul este lumină increată şi plenitudine perfectă, fericire absolută, viaţă liberă în mişcarea sa, viaţă fără condiţii, fără limite.

Trebuie să terminăm cu procesul Eului pentru a avea dreptul de „a fi în mod absolut”. În forma sa rafinată în cel mai subtil mod, Eul se transformă într-un copil periculos. Eul multor Maeştri nirvanici ne tentează spunând: „Abandonează drumul dur şi vino în Nirvana, noi suntem fericiţi”. Compătimitori faţă de durerea noastră, ne tentează cu fericirea nirvanică.

Eul Îngerilor, Arhanghelilor, Serafimilor, Puterilor, Virtuţilor, Tronurilor şi ierarhiilor de diferite splendori, întotdeauna au aspectul inocent al unor copii plini de frumuseţe. Acel Eu-divin lăcomeşte grade, iniţieri, puteri, titluri divine, măreţii nirvanice şi distincţii divine. Eul-divin este însăşi Eul-om total rafinat.

Ascultaţi-mă, oameni şi Zei! Ascultaţi-mă! Oh, Îngeri ai Nirvanei!

Ascultaţi-mă! Zei planetari, fiinţe fericite, divini Nirvanici, ascultaţi-mă! Noi spunem: cărarea lungă şi amară a datoriei care ne duce direct în Absolut este mai bună decât fericirea nirvanică.

Cei care urmăm Calea Datoriei, nu vrem să ne îndepărtăm de acea Cale. Vai

de aceia care se îndepărtează de Calea dură! Vor rămâne prinşi în karma lumilor. Noi, cei care iubim mult umanitatea, spunem: cât timp există o singură lacrimă în ochii umani, cât timp există o singură inimă îndurerată, refuzăm să acceptăm fericirea.

În loc să râvnim la grade, puteri, iniţieri şi distincţii divine, trebuie să ne străduim să fim oameni utili acestei umanităţi îndurerate. Trebuie să ne străduim în virtutea Legii Marelui Serviciu, trebuie să căutăm munca fecundă în Marea Operă a Tatălui, trebuie să căutăm mijloacele pentru a fi din ce în ce mai utili bietei umanităţi îndurerate; aceasta este mai bine decât să lăcomim titluri interne, iniţieri, grade esoterice şi regate planetare.

Personalitatea, individualitatea şi Eul sunt lanţurile dure care ne leagă de roca dură a durerii şi a amărăciunii. Zeii şi oamenii sunt supuşi durerii vieţii condiţionate.

În Absolut trecem dincolo de Karmă şi de Zei, dincolo de Lege. Mintea şi conştiinţa individuală servesc doar pentru a ne chinui viaţa. În Absolut nu avem nici minte, nici conştiinţă individuală, acolo suntem Fiinţa necondiţionată, liberă şi absolut fericită. Absolutul este viaţa liberă în mişcarea sa, fără condiţionări, fără limite, fără frica chinuitoare faţă de Lege, viaţa dincolo de spirit şi de materie, dincolo de karmă şi de durere, dincolo de gând, de verb şi de acţiune, dincolo de tăcere şi de sunet, dincolo de forme. Absolutul este Spaţiu Abstract Absolut, mişcare abstractă absolută, libertate absolută fără condiţii, fără rezerve, omniscienţă absolută şi fericire absolută.

Trebuie să punem capăt procesului Eului pentru a intra în Absolut. Eul-uman trebuie să intre în casa morţilor, trebuie să meargă în groapa comună a rămăşiţelor astrale, trebuie să se dezintegreze în Abis pentru a se naşte Fiinţa plină de maiestate şi putere.

Eul multor Maeştri îşi savurează puterile şi distincţiile, se auto-declară divin şi se acoperă cu măreţie şi frumuseţe inefabile.

Eul multor Maeştri se despoaie ca femeia prostituată, pentru a-şi arăta formele şi puterile sale celorlalţi, se bucură povestindu-şi viziunile pentru ca ceilalţi să-l admire şi să-l venereze, vorbeşte despre iniţierile sale şi povesteşte lucrurile sale secrete; este precum avarul care trăieşte numărându-şi banii, este precum şarlatanul care trăieşte plin de orgoliu vorbind în mod constant despre viţa sa nobilă şi despre marile sale capitaluri.

Ascultaţi-mă, oameni şi Zei! Iniţierile sunt treziri ale Conştiinţei, chestiuni intime ale Conştiinţei. Să învăţăm să tăcem, să fim umili, să fim modeşti.

Autentica evoluţie se află în Conştiinţă, nu în Eu. Eul nu evoluează, se complică; asta e tot.

Conştiinţa minerală evoluează când se trezeşte sub forma Conştiinţei vegetale. Fiecare atom mineral este corpul fizic al unei făpturi elementale plină de frumuseţe. Aceşti elementali minerali au limbajul lor, Conştiinţa lor, şi se grupează în triburi sau familii; par nişte copii inocenţi. Deasupra stadiului mineral se află regnul sublim al vegetalelor.

Conştiinţa vegetală evoluează de asemenea, până se trezeşte sub forma

Conştiinţei animale. Fiecare plantă este corpul unui copil elemental care aspiră să intre în regnul animal.

Conştiinţa animală evoluează de asemenea, până se trezeşte sub forma Conştiinţei umane. Mult mai târziu, omul se trezeşte ca şi Înger, Arhanghel, etc.

Eul este doar o larvă, este însăşi larva pragului care se complică de fiecare dată mai mult şi mai mult. Eul este bestia internă care controlează cele patru corpuri: Fizic, Eteric, Astral şi Mental. Astfel este constituit acel monstru numit Personalitate.

Eul multor Maeştri nu mai doreşte poziţii politice, dar doreşte poziţii spirituale, se bucură să fie lider şi luptă pentru înalte poziţii ierarhice în cadrul şcolilor, lojilor şi mişcărilor spirituale. Trebuie să punem capăt procesului Eului şi Personalităţii pentru a avea dreptul de „a fi”. Trebuie să punem capăt individualităţii pentru a avea dreptul să primim Coroana Justiţiei.

Doar viaţa impersonală şi Fiinţa ne pot da legitima fericire a marii vieţi libere în mişcarea sa.

□ Capitolul 36 □
Ceremonia Templului □

Templul este în sărbătoare; pe altar arde o lampă preţioasă. Un drapel tricolor flutură victorios în incinta sacră; pe acel drapel strălucesc albastrul Tatălui, galbenul Fiului şi roşul Spiritului Sfânt. În camera de reflecţie aşteaptă cei Trei Regi Magi, care veniseră la templu ghidaţi de soarele mistic, steaua din Betleem.

Isus, sublimul Bodhisattva, s-a aşezat înaintea altarului şi este înveşmântat cu tunică de in alb şi îşi acoperă capul cu mantie albă. Cerul este plin de nori denşi şi plouă din abundenţă. Aşa stă scris de către profet: *„Şi tu, Betleeme, ţara lui Iuda, nu eşti nicidecum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda; căci din tine va ieşi o Căpetenie, care va fi Păstorul poporului meu Israel”*. (Mt. 2:6.)

Aici se află acel păstor, asistând la naşterea sa spirituală; acesta este Crăciunul inimii. Acum, bunul păstor se ridică şi intră într-o încăpere sacră a templului. Un fulger teribil străluceşte în tenebre; acesta este un fulger teribil de divin. În aceste momente teribile, Maestrul intern a intrat în Bodhisattva-ul său; acesta îşi ridicase Primul său Şarpe pe baston. Bodhisattva-ul Isus era pregătit.

Cei Trei Regi Magi veniră să adore copilul om, al cărui nume este Isus, Cristosul.

Aceasta este naşterea Maestrului, acesta este Crăciunul inimii. *„Fiii lui Dumnezeu nu sunt zămisliţi din sânge, nici din voia trupului, nici din voia omului, ci din a lui Dumnezeu”*. (Ioan 1:12-13.)

Cei Trei Regi Magi l-au adorat pe Isus în templu; Isus a rostit atunci lucruri

sublime. Oh, Jehovah! Dumnezeul meu! Ce teribil a fost acel trăsnet care a căzut din cer!

Isus urcase într-o încăpere misterioasă din templu; acea încăpere preţioasă era înconjurată de frumoase balustrade. Maestrul şi-a scos mantia şi s-a aşezat într-un fotoliu; în acele momente a căzut trăsnetul din cer şi Fiinţa sa internă a intrat în El.

Ceea ce se naşte din carne, carne este; ceea ce se naşte din Spirit, Spirit este. Isus s-a născut în spirit şi în adevăr. Un cor de Îngeri a cântat plin de bucurie şi cei Trei Regi Magi l-au adorat pe bunul păstor.

„Glorie lui Dumnezeu din înalt şi pace pe pământ oamenilor de bună credinţă”.

Isus este un bărbat de statură mijlocie, cu chipul cafeniu, ars de Soare. Isus avea părul negru şi barbă scurtă, de asemenea neagră. Ochii lui Isus erau negri şi pătrunzători; avea frunte lată, nas acvilin şi buze fine şi puternice.

Naşterea mistică a lui Isus este Prima Iniţiere a Misterelor Majore.

□ Capitolul 37 □
Familia sfântă fuge în Egipt □

Născându-se Isus în Betleemul Iudeii, aşa cum spuseseră profeţii, s-a reunit Colegiul de Iniţiaţi în palatul lui Irod într-un mare salon al palatului pentru a-i comunica monarhului naşterea spirituală a Salvatorului Lumii.

Irod era un om de statură mijlocie, cu corp subţire şi zvelt, cu chip rumen şi juvenil; se îmbrăca cu tunică după obiceiul epocii şi purta pe cap un coif strălucitor de războinic.

Irod, aşezat în faţa mesei sale de lucru, ascultă informarea Iniţiaţilor Templului, dar nu-i veni să creadă, nu admitea faptul că Isus ar fi fost Mesia cel făgăduit şi, cu argumente din belşug, a respins indignat informarea făcută de Iniţiaţi.

Isus i-a spus lui Irod: *„Tu eşti Iustinian, eşti just, ceea ce se întâmplă este că nu ţi-a plăcut niciodată de mine”*. Atunci Irod plin de mânie le vorbi celor reuniţi spunând: *„Nu vă mâncaţi Luna”*. Cu acestea Irod a vrut să spună că nu trebuia să se abandoneze cultul lunar.

Toate religiile acestei rase sunt lunare; religia iudaică este lunară.

Irod era complet conservator şi, ca atare, apăra tradiţia conservatoare iudaică. Irod apăra vechea castă sacerdotală a poporului lui Iuda. Irod l-a respins pe Salvatorul Lumii.

Acea reuniune din palatul lui Irod a fost transcendentală. La acel Congres Iniţiatic s-a anunţat noua perioadă de dezvoltare Solară-Cristică a lumii. Irod, fiind evident conservator, s-a ancorat în trecutul lunar şi în prejudecăţile rasei şi nu a vrut să accepte că Isus era Salvatorul Lumii.

Acest congres al Iniţiatorilor a fost un eşec.

Atunci Irod a poruncit uciderea Iniţiaţilor, le-a ordonat soldaţilor săi să-i

omoare pe „copii”; Iniţiaţii sunt numiţi în mod esoteric copii. Aşadar, copiii sunt Iniţiaţii pe care Irod a poruncit să-i omoare. Soldaţii au umblat pe străzile Betleemului omorându-i pe Iniţiaţi; astfel s-a împlinit profeţia lui Ieremia, care a spus: *„Un glas s-a auzit în Rama, plângere şi mari gemete; Rachela îşi plânge copiii şi nu vrea să fie mângâiată, pentru că au pierit”*. (Matei 2:18.)

Isus a reuşit să se salveze şi atunci a fugit în ţinutul Egiptului; acestea s-au petrecut iarna şi ploua mult. Isus a trebuit să îndure eroic rigorile vremii. Când se întâmplau acestea, deja Iosif şi Maria erau bătrâni; ei au suferit mult pentru fiul lor Isus. Familia Sfântă a călătorit pe uscat şi pe apă pentru a ajunge în Egipt.

□ Capitolul 38 □
Isus în Egipt □

În ţinutul Egiptului, Isus a intrat într-o piramidă ca student al Misterelor şi o vestală cu tunică albă i-a înmânat primele papirusuri pentru a studia.

Arborii din Eden sunt doi: Arborele Ştiinţei Binelui şi Răului şi Arborele Vieţii.

Arborele Ştiinţei Binelui şi Răului este sexul; Arborele Vieţii este Fiinţa. Orice doctrină culturală adevărată trebuie să studieze cu atenţie aceşti doi arbori, deoarece studiul unui arbore, uitându-l pe celălalt, ne dă o cunoaştere incompletă şi inutilă. La ce serveşte să studiem Fiinţa dacă nu cunoaştem sexul?

La ce serveşte să studiem sexul dacă nu cunoaştem Fiinţa?

Ambii arbori sunt din Eden şi îşi împart chiar şi rădăcinile. Acestea sunt cele două mari coloane principale ale Lojii Albe: înţelepciune şi iubire. Înţelepciunea este Arborele Ştiinţei Binelui şi Răului, iar iubirea este Arborele Vieţii. În Egipt se studia în profunzime doctrina celor doi arbori. Umbra fatală a Arborelui Vieţii este Eul; umbra fatală a Arborelui Cunoaşterii este Fornicaţia. Oamenii iau umbrele drept realitate.

Cel ce pune capăt procesului Eului realizează Fiinţa în el însuşi. Cel ce pune capăt fornicaţiei se transformă într-un Cristos.

Isus a trecut prin teribile purificări în templu şi un Maestru îl instruia zilnic.

Într-o anumită zi, când cobora o scară, a fost tentat de către o femeie; Isus a ieşit victorios pentru că a învins tentaţia. Maestrul a fost probat de multe ori; lupta cu Eul a fost teribilă. Bodhisattva-ul căzuse în reîncarnări trecute. Isus a trebuit să-şi ridice cei cinci Şerpi căzuţi; al Şaselea şi al Şaptelea Şarpe sunt ai Maestrului. Nici un Maestru nu cade, cel ce cade este Bodhisattva-ul.

Bodhisattva-ul este Sufletul Voinţă (Sufletul Uman). Sufletul Uman este îmbrăcat cu cele Patru Corpuri de Păcat, care sunt: Fizic, Eteric, Astral şi Mental.

Vipera fiecăruia dintre aceste Patru Corpuri de Păcat era căzută, iar Isus a trebuit să le ridice. Al Cincilea Şarpe este al Sufletului Uman; de asemenea era căzut şi a trebuit să-l ridice. Se reîncarnase de mii de ori pe acest pământ

şi căzuse. Fiul lui Dumnezeu era plin de glorie, dar fiul omului era căzut şi s-a ridicat. Fiul lui Dumnezeu este Cristosul intern al fiecărui om care vine pe lume.

Isus a studiat în Colegiul de Iniţiaţi. În acele timpuri un tenebros personaj al umbrei era în război cu Iniţiaţii din Egipt, dar Iniţiaţii s-au menţinut fermi în lumină.

Un instructor l-a instruit pe Isus în marile mistere ale sexului. Înăuntrul piramidei se afla o cameră nupţială regală; în acea încăpere a templului Isus a practicat magia sexuală cu femeia sa. Acea femeie sacerdotesă era o femeie albă, cu păr blond şi suflet frumos şi era o preaînaltă Iniţiată a templului. Isus a fost om şi Dumnezeu; ca om a fost complet şi îşi avea femeia sa.

În timpul transei de magie sexuală, Isus vocaliza silabele sacre, în următoarea ordine:

IIIIIIIIINNNNN ... RRRRRIIIIIIIII...

EEEEENNNNN ... RRRRREEEEE...

OOOOONNNN... RRRROOOOO...

UUUUUNNNN... RRRRRUUUUU...

AAAAANNNN ... RRRRRAAAAA...

Maestrul vocaliza aceste silabe menţinând mult timp sunetul fiecărei litere a silabelor *IN-RI, EN-RE, ON-RO, UN-RU, AN-RA*, prelungind sunetul fiecărei litere.

Mantra *INRI* trezeşte al şaselea simţ situat între sprâncene, atunci omul poate citi gândurile celorlalţi şi poate vedea toate lucrurile din Lumile Interne. Mantra *ENRE* trezeşte auzul magic, atunci omul poate auzi la mii de leghe distanţă şi poate asculta vocile din Lumile Interne.

Mantra *ONRO* are puterea de a deschide intuiţia aflată în inimă. Intuiţia este al şaptelea simţ şi se află în inimă şi în glanda pineală. Aceasta este Vocea Tăcerii în inimă; în glanda pineală este poliviziunea sau viziunea intuitivă.

Intuitivul vede totul şi ştie totul, este omniscient, este puternic.

Mantra *UNRU* ne trezeşte simţul telepatiei şi atunci putem percepe gândurile oamenilor de la distanţă. Se află situat deasupra ombilicului, în plexul solar.

Mantra *ANRA* ne trezeşte chakrele pulmonare, cu care ne amintim reîncarnările noastre trecute.

Aceste simţuri par flori de lotus în corpul astral. Isus a făcut să se învârtă aceste flori de lotus în timpul magiei sexuale.

În acele momente, bărbatul şi femeia, uniţi sexual, sunt plini de electricitate şi foc cosmic; acela este momentul precis pentru a trezi Kundalini şi a face să se învârtă chakrele, discurile sau roţile magnetice ale corpului astral.

Cu ajutorul forţei sexuale, putem trezi toate puterile corpului astral. Cu ajutorul forţei sexuale ne transformăm în Îngeri.

De asemenea, Maestrul vocaliza extraordinara mantră *AUM*. Această mantră

se vocalizează esoteric *AOM*: se deschide bine gura cu A, se rotunjeşte cu *O* şi se închide cu M. Totul se concepe cu A, se gestează cu *O* şi se naşte cu *M.*

Cel ce vrea să se Nască, trebuie să intre în pântecul unei femei pentru a avea dreptul de a se Naşte. Fiecare literă a mantrei *AOM* trebuie prelungită în mod susţinut.

Mantra *I.A.O.* era de asemenea vocalizată de Maestrul Isus în timpul magiei sexuale. Isus ştia să se retragă la timp pentru a evita ejacularea seminală; astfel şi-a trezit toate puterile oculte. Mantra *I.A.O.* se vocalizează articulând timp îndelungat fiecare dintre vocale în mod separat, fără a le uni. Mantra *I.A.O.* are puterea de a trezi Şarpele Sacru.

Isus a ştiut să iubească femeia şi astfel a trezit Focul sacru al Spiritului şi a traversat cele 33 de camere sacre ale templului. Dumnezeu străluceşte deasupra perechii perfecte. Nu există nimic mai frumos decât femeia. Desfătările iubirii ne transformă în Zei. Când femeia ştie să iubească se transformă în Zeiţă; când bărbatul ştie să adore se transformă în Zeu. Pasiunea carnală colorează aura în culoarea sângelui murdar, iar când dominăm pasiunea, atunci acea culoare se transformă în culoarea trandafirului roşu aprins.

Este mai bine să iubim decât să teoretizăm; este mult mai bine să adorăm, să iubim şi să sărutăm, decât să citim teorii complicate. Însă, ucideţi-l pe „Satan”.

Goethe a spus: *„Orice teorie este gri, iar verde este doar arborele cu roade aurite care este viaţa”.*

□ Capitolul 39 □
Cele 33 de camere ale templului □

Exista în Egipt un anumit pasaj subteran care avea 33 de camere. Fiecare dintre vertebrele noastre se relaţionează cu corespondenta sa cameră a templului. În Lumile Interne aceste vertebre se numesc canioane. Şarpele urcă prin măduva spinării din canion în canion. Cu o singură ejaculare a seminţei, Şarpele coboară unul sau mai multe canioane, în funcţie de gravitatea greşelii.

Recucerirea acestor canioane pierdute este extrem de dificilă.

Domnul Nostru Cristos ne-a spus: *„Discipolul nu trebuie să se lase să cadă, deoarece cel care se lasă să cadă trebuie apoi să lupte extrem de mult pentru a recupera ceea ce a pierdut”.*

Magia sexuală se poate practica doar între soţ şi soţie, în cămine deja constituite. Cel care practică magia sexuală cu diferite femei, comite adulter şi nici un adulter sau adulteră nu obţine nimic. Există femei şi bărbaţi care comit adulter sub pretextul de a practica magia sexuală pentru a-i ajuta pe ceilalţi. A utiliza aceste cunoştinţe pentru a justifica adulterul este o crimă oribilă împotriva Spiritului Sfânt.

Adulterul se afundă în tenebrele exterioare, unde se aude doar plânsetul şi

scrâşnetul dinţilor. Magia sexuală se poate practica doar în cămine constituite şi organizate cum se cuvine. Nefericit acela care utilizează magia sexuală pentru a justifica adulterul.

[...]Întrucât şi-a ridicat Primul Şarpe (cel al corpului fizic). În Egipt şi-a început munca cu al Doilea Şarpe (cel al corpului eteric). Graţie sacerdotesei a putut lucra cu al Doilea Şarpe; pe măsură ce acest şarpe urca prin măduva corpului eteric, Maestrul trecea din cameră în cameră prin pasajul subteran.

Fiecare vertebră are condiţiile sale speciale, virtuţile sale şi probele sale, tentaţii şi pericole. Tenebroşii ne atacă la fiecare vertebră. În fiecare din cele 33 de camere ale templului, Isus a studiat teribilele Mistere şi a primit puteri secrete.

Când Şarpele corpului eteric a ajuns între sprâncene, a strălucit atunci soarele Tatălui sub ploaia nopţii, iar steaua Iniţierii, cu un ochi în centru, s-a aşezat pe capul lui Isus din Nazareth. Biserica din Philadelphia, dintre sprâncene, deveni strălucitoare precum Soarele în toată splendoarea sa. S-a îmbrăcat cu o tunică de in alb iar Iniţiaţii i-au pus pe cap o mantie de un alb imaculat. O sărbătoare cosmică inefabilă făcu să strălucească gloria templului şi simfonii delicioase au umplut de bucurie cosmică cerurile înstelate ale Spiritului.

Astfel a încheiat Bodhisattva-ul Isus recapitularea celei de-a Doua Iniţieri a Misterelor Majore, astfel şi-a primit a doua sa naştere. Al Doilea Şarpe i-a deschis în întregime cele Şapte Biserici din corpul eteric, iar acel minunat vehicul străluci de glorie.

Cu ajutorul iubirii şi al femeii se obţin toate acestea. Binecuvântată fie femeia, binecuvântat fie bărbatul care ştie să iubească cu înţelepciune.

„Voi toţi veţi deveni Zei dacă ieşiţi din Egipt şi traversaţi Marea Roşie”.

Când omul îşi cristifică corpul eteric, intră în Eden şi devine locuitor al Edenului. Corpul eteric cristificat este Haina de Nuntă a Sufletului, Corpul de Aur.

A Doua Viperă ne deschide puterile corpului eteric şi ne conferă puterea de a călători în corp eteric. Femeia obţine toate acestea înfrânând impulsul sexual şi evitând vărsarea seminţei. Bărbatul obţine toate acestea ştiind să se retragă la timp pentru a evita ejacularea seminală. În acest fel se dezvoltă Kundalini, evoluează şi progresează în aura Logosului Solar.

Corpul eteric al lui Isus a fost crucificat şi şi-a primit cele cinci stigmate. În fiecare mare Iniţiere trebuie să trăim toată drama Calvarului. Corpul eteric al lui Isus a rămas transformat într-un Cristos. Cele Şapte Biserici ale corpului eteric al lui Isus au strălucit pline de glorie.

◻ Capitolul 40 ◻
Al treilea şarpe ◻

Terminând munca cu al Doilea Şarpe, Maestrul şi-a început munca cu al Treilea Şarpe de Foc, care aparţine corpului astral. Munca cu fiecare dintre

aceşti Şerpi este foarte lungă şi dificilă.

Această muncă este lentă şi laborioasă. Fiecare dintre cele 33 de vertebre este plină de condiţii şi cerinţe morale de sfinţenie; aceasta este teroarea Iubirii şi a Legii. Ascensiunea fiecărui Şarpe semnifică ani întregi de muncă şi sfinţenie. A câştiga o singură vertebră este un lucru eroic.

A treia Viperă deschide chakrele corpului astral şi urcă prin canalul central al măduvei spinării din corpul astral. Acest Şarpe de Foc deschide cele Şapte Biserici în corpul astral; astfel s-a transformat în întregime corpul astral al Maestrului.

Al Treilea Şarpe ajunge până la inimă urmând un drum secret din punctul dintre sprâncene până la al treilea centru sacru al inimii. Inima are şapte centri.

Pe acest drum secret de la punctul dintre sprâncene până la inimă există şapte camere teribile. Toate astea sunt teroarea Iubirii şi a Legii.

Când al Treilea Şarpe deschide Biserica din Tiatira în corpul astral, atunci Iniţiatul este înzestrat cu două mici aripi ignice; aceste aripi ne conferă puterea de a pătrunde instantaneu în orice plan al Conştiinţei Cosmice. Spiritele mişcării ne învaţă să manevrăm corpul astral şi ne predau legile mişcării cosmice.

Când al Treilea Şarpe a ajuns în inimă, Maestrul Isus a intrat într-un mare salon luminos al templului, plimbându-se prin el plin de glorie.

Maestrul străluci plin de maiestate şi putere; corpul său astral scânteia plin de divinitate. În corpul său astral, Maestrul a trecut prin procesul iniţiatic al Morţii, Reînvierii şi Ascensiunii.

Din astral extragem, prin intermediul focului, un extract animic, care este Sufletul Conştient (valorile conştiente sau sephirotice ale astralului), care pare un copil frumos. Timp de trei zile, acest frumos copil rămâne în sfântul mormânt; în a treia zi învie şi se uneşte cu Intimul sau Fiinţa internă. După această înviere esoterică, Isus a coborât în infernurile atomice ale Naturii.

În Abis trebuie să recapitulăm toate răutăţile din reîncarnările noastre trecute. Maestrul Isus a petrecut patruzeci de zile în Abis. Înainte de ascensiune, se deschide poarta Abisului situată în partea de jos a abdomenului. Înainte de ascensiune, suntem examinaţi cu foc şi ni se predă zodiacul intern. Evoluţia noastră a început în Constelaţia Leului şi se va încheia în Leu.

În timpul acestor patruzeci de zile, într-un templu închis, Maeştrii cântă în limba sacră pentru a ne ajuta să ne desprindem de Abis. Puterea verbului este teribil de divină. În Abis ne luăm rămas bun definitiv de la tenebre.

În timpul acestor patruzeci de zile, Iniţiatul se abţine de la actul sexual, apoi va reveni la riturile sale de magie sexuală. De când am ieşit din Eden, toate fiinţele umane ne cufundăm în Abis şi nu ne dăm seama că locuim acolo, decât atunci când suntem pe punctul de a ieşi din el. Toate religiile şi organizaţiile spiritualiste moderne aparţin Abisului. Teosofismul, Rozacrucianismul, Spiritismul, Acuarianismul, etc., toate astea aparţin

Abisului. Este dureros să spunem aceasta, dar este adevărul.

Odată trecute cele patruzeci de zile, s-a realizat ascensiunea Maestrului, a urcat la Tatăl şi a primit Spiritul Sfânt. În templu, patru Îngeri cântă la trompete, anunţând ascensiunea Iniţiatului; porumbelul alb al Spiritului Sfânt, cu capul unui bătrân maiestuos, ne aşteaptă; atunci intrăm în templu plini de glorie şi fericire.

Spiritul Sfânt ne umple de puteri, înţelepciune şi măreţie. Isus a intrat în templu şi a primit a Treia Iniţiere a Misterelor Majore. Altarul era împodobit cu tot felul de flori. Maeştrii asistară îmbrăcaţi cu tunicile lor de in alb şi cu capul acoperit de mantii de un alb imaculat, care ajungeau până la picioare. Muzica cosmică răsuna impunător în incintele sacre ale templului; ceremonia iniţiatică fusese grandioasă. Astfel, Isus a terminat recapitularea celei de-a Treia Mari Iniţieri a Misterelor Majore.

În vremuri străvechi şi în lumi dispărute de eternităţi, Cristosul Isus trecuse prin toate cele Opt Mari Iniţieri ale Misterelor ***Majore***[7], totuşi el a trebuit să recapituleze totul. Bodhisattva-ul căzuse în reîncarnări trecute şi a trebuit să recucerească ceea ce pierduse. Aceste mari Iniţieri se primesc în Lumile Interne.

Ascultaţi, fraţi bărbaţi, câte lucruri se obţin cu iubirea! Priviţi, femeilor, lucrurile inefabile ale iubirii!

A treia mare naştere mistică a lui Isus s-a obţinut graţie sacerdotesei templului. Cele şapte cuvinte se primesc în a Treia Iniţiere. Magia sexuală este Marele Arcan, arcanul iubirii.

Nu vă lăsaţi convinşi de retardatari, nici încurcaţi de cei fricoşi. Nu veţi obţine nimic citind teorii. Şcolile spiritualiste sunt pline de fricoşi teoretizanţi, nu vă lăsaţi convinşi de ei; evitaţi-i, sunt periculoşi.

Practicaţi magia sexuală şi vă veţi transforma în Zei. Aceasta este doctrina Erei Vărsătorului, acesta este Gnosticismul, acesta este al Cincilea Adevăr, aceasta este doctrina pe care Isus a predat-o în secret celor şaptezeci de discipoli ai săi.

Secretul tuturor secretelor se află în piatra „Shema Hamphoraseh”. Aceasta este piatra cubică din Yesod; aceasta este Piatra Filosofală; acesta este sexul; aceasta este magia sexuală, iubirea. Binecuvântată fie iubirea!

Biblia ne povesteşte că atunci când Iacob s-a trezit din somnul său, a consacrat piatra, a uns-o cu ulei şi a binecuvântat-o. Realmente, din acel moment, Iacob a început să practice magia sexuală; mai târziu şi-a încarnat Maestrul intern, Fiinţa sa Reală. Iacob este Îngerul Israel.

Isus a devenit puternic datorită pietrei Shema Hamphoraseh.

□ Capitolul 41 □
Al patrulea şarpe □

Când Maestrul şi-a trezit al Patrulea Şarpe, a bătut de trei ori la o poartă şi a

[7] Să se vadă nota de text de la pagina 9.

intrat într-un salon luminos plin de o muzică inefabilă şi flori încântătoare. Patru Maeştri, împărţiţi în două grupuri, l-au întâmpinat. Acei Maeştri străluceau plini de măreţie şi fiecare avea în mâna sa dreaptă spada Justiţiei Cosmice. Ei sprijineau mânerul spadei deasupra inimii; spadele scoase din teacă se înălţau pline de putere teribilă. Maestrul Isus s-a aşezat între doi dintre Maeştri în timp ce o muzică inefabilă răsuna în încăpere.

Şarpele corpului mental al lui Isus s-a trezit practicând intens magia sexuală cu frumoasa sacerdotesă a templului. Fără ajutorul femeii nu se obţine nimic, iar femeia fără bărbat nu dobândeşte nimic. Prin magia sexuală se obţine totul. Nimic nu se compară cu fericirea iubirii.

Apoi, Maestrul a intrat într-o sală de studiu. Toţi discipolii erau aşezaţi în băncile lor şcolare; acolo se studia înţelepciunea Minţii Cosmice. Isus, plin de umilinţă, a intrat în acel salon ca un elev oarecare.

Corpul mental este măgarul pe care trebuie să-l încălecăm pentru a intra victorioşi în Ierusalimul Ceresc (Lumile Superioare). Acolo suntem primiţi cu ramuri de palmier, laude şi sărbători. Corpul mental este un corp material, dens.

Cele Patru Corpuri de Păcat (Fizic, Eteric, Astral şi Mental) sunt materiale. Mintea este animalul cel mai rebel pe care îl avem în interior, şi trebuie să crucificăm acea minte pe altarul sacrificiului. Mintea este vizuina dorinţei şi a răutăţii.

Dacă aruncăm o piatră într-un lac, vedem cum apar unde dinspre centru spre periferie. Acele unde reprezintă reacţia apei la impactul cu piatra. La fel este şi mintea, ea trăieşte reacţionând neîncetat împotriva impacturilor provenite din lumea exterioară; dacă suntem insultaţi, vrem să lovim; dacă suntem tentaţi, reacţionăm plini de pasiune carnală; dacă suntem lăudaţi, zâmbim; dacă suntem contrazişi, răspundem cu răutăţi. Mintea este precum măgarul care, dacă este lovit merge mai repede, iar dacă nu, mai lent.

Krishnamurti, care a vorbit atât de mult despre minte, nu a reuşit să o cristifice; cele 33 de camere spinale ale corpului mental al lui Krishnamurti sunt pline de tenebre, pentru că nu a ridicat al Patrulea Şarpe, îi lipseşte magia sexuală. Toate dorinţele, egoismele, crimele şi perversităţile trăiesc în mintea omului; numai focul arde acele zguri.

Raţiunea este o crimă de lezmajestate împotriva Intimului. De multe ori Intimul, Fiinţa, dă un ordin iar mintea se răzvrăteşte cu raţionamentele sale.

Intimul vorbeşte sub forma presentimentelor sau ideilor; mintea se revoltă raţionând şi comparând. Raţionamentul se bazează pe opinie, pe lupta conceptelor antitetice, pe procesul de alegere conceptuală, etc. O minte divizată de lupta raţionamentelor este un instrument inutil pentru Fiinţă, pentru Intim.

Vocea inimii este vocea Intimului; vocea Intimului este intuiţie. Acţiunea fără raţionamente este acţiunea dreaptă. Acţiunea intuitivă este corectă, dreaptă şi perfectă. Umanitatea Vărsătorului va fi intuitivă.

Cultura intelectuală este o funcţie pur animalică a Eului. Intelectualii sunt

plini de orgoliu, aroganţă şi pasiune sexuală. Intelectul se bazează pe raţiune, iar raţiunea este luciferică şi diabolică. Există unii care cred că prin intermediul ei, îl pot cunoaşte pe Dumnezeu; noi spunem că doar Dumnezeu se cunoaşte pe sine însuşi.

Este mai bine să practicăm meditaţia internă decât să pierdem timpul raţionând; cu ajutorul meditaţiei interne putem vorbi cu Dumnezeu, Intimul, Fiinţa, Preaînaltul. Astfel putem învăţa de la Maestrul intern, astfel putem studia Înţelepciunea divină la picioarele Maestrului.

Intelectul se alimentează cu percepţiile externe, căci sursa de informaţii sunt simţurile externe. Acea sursă de informaţii nu este de folos, deoarece simţurile externe sunt totalmente deficiente. Cu un microscop deficient nu se pot studia microbii şi cu un telescop deficient nu se pot studia stelele. Trebuie să trezim toate cele douăsprezece simţuri pe care le avem.

Gândirea trebuie să curgă în mod silenţios şi integral, fără bătălia antitezelor care divide mintea în concepte opuse. O minte fracţionată nu poate servi drept instrument Intimului. Trebuie să punem capăt raţionamentelor şi să trezim intuiţia; doar astfel putem învăţa adevărata înţelepciune a lui Dumnezeu, doar astfel rămâne mintea în mâinile Intimului.

Adevăratele funcţii pozitive ale minţii sunt arta, frumuseţea, iubirea, muzica, arta mistică a iubirii, a arhitecturii divine, a picturii, a cântecului, a sculpturii, a tehnicii puse în slujba omului, dar fără egoism, fără răutăţi, fără uri, etc. Intelectul este funcţia negativă a minţii; este diabolic.

Al Patrulea Şarpe transmută mintea-materie în minte-Cristos. Acest Şarpe urcă prin măduva spinării a corpului mental. Isus a intrat în fiecare dintre cele 33 de camere ale Lumii Mentale, pe măsură ce al Patrulea Şarpe al său urca vertebră cu vertebră; astfel şi-a transmutat mintea-materie în minte-Cristos. Fără Foc este imposibil să cristificăm mintea; iar Focul se trezeşte doar cu magia sexuală şi cu iubire.

Mintea umană este controlată de Gardianul Pragului al corpului mental; această creatură demoniacă este Eul mental. În proba acestui gardian, trebuie să-l scoatem şi să-l izgonim afară din corpul mental. Acela este Satan în minte, şi este intelectual şi arogant, extrem de raţional şi fornicator. Acum trebuie să înţelegem de ce mintea umană este perversă. Demonii cei mai periculoşi au minte de fanatici şi se dau drept sfinţi.

Isus a triumfat în toate probele şi l-a învins pe Satan din minte. Isus şi-a iluminat cele 33 de camere spinale cu focul Spiritului Sfânt, şi în fiecare dintre ele a studiat teribila Înţelepciune divină.

În Lumea Mentală trăiesc Magii Negri cei mai periculoşi din Cosmos; au înfăţişare sublimă, rostesc lucruri inefabile, frumoase, iar apoi sfătuiesc, într-o manieră foarte subtilă, ejacularea seminţei. În acest mod îi fac să cadă pe marii Iniţiaţi. În Lumea Mentală se află răutăţile lumii. Nu trebuie să divizăm mintea în superioară şi inferioară. Corpul mental este un organism asemănător celui fizic; dacă îl punem în mâinile Intimului, ne preschimbăm în Zei, iar dacă îl punem în mâinile lui Satan, ne transformăm în demoni.

Trebuie să dominăm mintea cu biciul voinţei, trebuie să încălecăm acel măgar pentru a intra în Ierusalimul Ceresc; doar astfel devenim demni de a primi corpul eliberării, format din atomii cei mai puri. Corpul eliberării are înfăţişare cristică şi este mireasma perfecţiunii. Acest corp înlocuieşte corpul fizic, este făcut din carne, dar carne ce nu provine din Adam. Acesta este corpul oamenilor paradisiaci; acest corp nu este supus bolilor, nici morţii.

Când al Patrulea Şarpe al lui Isus a ajuns la al patrulea centru al inimii, s-a dat o sărbătoare în templu. Toţi Maeştrii, înveşmântaţi cu tunicile şi mantiile lor albe, şi-au ocupat jilţurile şi i-au conferit titlul de Buddha. Înainte de a intra în templu, Isus a stat într-un preţios sanctuar. Era îmbrăcat cu tunică şi mantie albă.

Astfel, graţie Iubirii şi magiei sexuale, Isus a putut să se elibereze de cele Patru Corpuri de Păcat; graţie încântării sexuale s-a convertit într-un Dragon al celor Patru Adevăruri, într-un Buddha.

Al Patrulea Şarpe i-a deschis în întregime cele Şapte Biserici în lumea minţii cosmice. Sărbătorirea cosmică a acestui eveniment a fost grandioasă; deasupra piramidei ardea o lampă preţioasă; pe străzile oraşului s-a desfăşurat o procesiune măreaţă, cu steaguri de victorie; mulţimea egipteană, înflăcărată de extaz mistic, îl ovaţiona pe Maestru; gărzile oraşului au făcut o alee de onoare pentru defilare şi au trebuit să lupte mult pentru a menţine ordinea în toate mişcările şi paradele mulţimilor entuziasmate.

Astăzi, în vremurile noastre, când discipolii primesc gradul de Buddha, Binecuvântata Zeiţă Mamă a lumii îi prezintă în Templul Minţii, spunând: *„Acesta este fiul meu mult iubit, avem aici un nou Buddha”*. Ea îi pune apoi fiului ei diadema lui Shiva şi mantia Buddhaşilor. Sanat Kumara exclamă atunci: *„V-aţi eliberat de cele Patru Corpuri de Păcat şi aţi pătruns în lumea Zeilor, tu eşti un Buddha; când omul se eliberează de cele Patru Corpuri de Păcat este un Buddha, tu eşti un Buddha”*; şi îi înmânează globul Imperatorului cu crucea deasupra.

Sărbătoarea este atunci solemnă în Lumile Superioare. În Egipt aceste ceremonii iniţiatice se realizau în carne şi oase; încă nu se închiseseră Colegiile Iniţiatice.

Sărbătoarea lui Isus, noul Buddha, a fost solemnă; pământul sacru al vechilor faraoni s-a cutremurat de glorie; solemna procesiune a fost apoteotică. Isus se afla în fruntea cortegiului purtând pe umerii săi o mare cruce. Realmente crucea aparţine Marilor Mistere. Toată drama Patimilor Domnului se reprezenta, înainte de Cristos, în Templele de Mistere. Isus a reprezentat acea dramă în temple; mai târziu a trăit-o în mod dureros, în oraşul îndrăgit al profeţilor.

Primul Maestru al lui Isus a fost Elchanam, al doilea a fost rabinul Jehosuah Ben Perachiah; aceştia au fost preceptorii săi în Palestina. Acum, Buddha-ul victorios îşi purta crucea în Egipt, îi depăşise pe vechii săi instructori, se transformase într-un Buddha.

Din corpul mental se extrage un extract animic care se uneşte cu Intimul;

aceasta se realizează în templu. Astfel şi-a încheiat Isus în mod victorios a Patra sa Iniţiere a Misterelor Majore.

Focul Sexual arde teribil în templul minţii.

□ Capitolul 42 □
Al cincilea şarpe □

Maestrul Isus a plecat în deşert; era pe timp de iarnă şi era frig în Egipt.

Acolo era un vechi Templu de Mistere, izolat şi în ruine. Maestrul a intrat într-un salon şi, punându-se în genunchi în faţa marilor hierofanţi, ceru cu toată umilinţa intrarea în teribilele mistere ale celui de-al Cincilea Şarpe de Foc arzător. Marii înţelepţi egipteni l-au acceptat.

Maestrul a ieşit din salon şi a intrat într-un mic sanctuar al templului solitar.

Era iarnă şi Maeştrii se protejau de frig acoperindu-se cu mantii religioase de culoare albă şi albastră. Astfel, Maestrul a intrat în misterele celui de-al Cincilea Şarpe, care urcă prin canalul central al măduvei spinării a Sufletului-Voinţă.

Am spus deja că Intimul are două Suflete: Sufletul-Voinţă şi Sufletul-Conştiinţă. Al Şaselea Şarpe este al Sufletului-Conştiinţă, al şaptelea este al Intimului însuşi. Sunt Şapte Şerpi, două grupuri de câte trei, cu încoronarea sublimă a celei de-a şaptea limbi de Foc care ne uneşte cu Unul, cu Legea, cu Tatăl. Aşadar, Intimul, cu cele două Suflete gemene ale sale este Spirit pur, inefabil.

Cele patru corpuri materiale sunt templul Triunului Spirit Etern. Pavel din Tars a spus: *„Amintiţi-vă că trupurile voastre sunt templul Dumnezeului cel Viu şi că Preaînaltul sălăşluieşte în voi”*. Preaînaltul este Intimul în noi. Testamentul Înţelepciunii spune: *„Înainte ca falsa auroră să răsară asupra pământului, aceia care au supravieţuit uraganului şi furtunii, l-au preamărit pe Intim şi lor li s-au înfăţişat heralzii aurorei”.*

Personalitatea umană este carul, mintea este animalul care trage carul, Intimul este vizitiul, frâiele sunt Conştiinţa, iar biciul Voinţa. Vai de vizitiul care nu ştie să-şi mânuiască frâiele! Vai de vizitiul care nu ştie să-şi mânuiască biciul, căci va rămâne cu biciul şi cu frâiele în mâini, fără a le putea folosi. Bestia necontrolată va trage carul în Abis, iar atunci Intimul îşi va pierde carul.

În ziua de azi există multe persoane perverse separate de Intim. Sunt nenumăraţi cei care urmează o evoluţie teribil de tenebroasă în Abis; toate acele persoane au coarne în frunte; aceia sunt demonii. Mulţi dintre ei se declară profeţi şi avatari, fondează şcoli spiritualiste şi sunt dotaţi cu un intelect strălucitor, unii dintre ei au maniere bune şi o cultură rafinată.

În păturile înalte sociale ale aristocraţiei există mii de persoane selecte, culte, intelectuale şi chiar cu obiceiuri mistice, deja totalmente separate de Intim.

Acele suflete au coarne în frunte, sunt demoni tenebroşi; acele persoane au doar cele Patru Corpuri de Păcat: Fizic, Eteric, Astral şi Mental. Triunul Spirit

Nemuritor, din nefericire, nu mai sălăşluieşte în ei şi, chiar dacă trăiesc în lumea fizică, locuiesc la nivel intern în Abis.

Trebuie să biciuim mintea cu biciul voinţei, trebuie să învăţăm să mânuim biciul. Trebuie să cristificăm Sufletul-Voinţă, transmutând voinţa umană în Voinţă-Cristos; acestea sunt misterele celui de-al Cincilea Şarpe. Voinţa-Cristos ştie să facă doar voia Tatălui, precum în cer aşa şi pe pământ, şi are întreaga măreţie a celor nouă simfonii ale lui Beethoven. Voinţa-Cristos este muzică inefabilă şi reflectă măreţia Verbului.

Oamenii îşi pun voinţa în serviciul bestiei şi de aceea eşuează. Divinul Maestru a spus: *„Tată, dacă este posibil îndepărtează de mine acest potir, dar să nu se facă voia mea, ci a Ta”.*

Graţie sacerdotesei sale, divinul Maestru a putut să-şi ridice al Cincilea Şarpe pe baston. Iniţiatul intră în templu când îşi trezeşte al Cincilea Şarpe, atunci altarul este împodobit cu vălul sacru al Veronicăi.

Chipul divin cu coroana de spini este un simbol viu al Voinţei-Cristos, care este sacrificiul total în favoarea bietei umanităţi îndurerate. În lumea voinţei toţi Iniţiaţii îşi duc crucea. Voinţa-Cristos ştie să asculte doar de ordinele superioare, respectă liberul arbitru al celorlalţi, nu exercită constrângere asupra celorlalţi, nici măcar în joacă, deoarece aceasta este magie neagră. În lumea voinţei Sufletul se crucifică pentru a salva umanitatea.

Ascensiunea celui de-al Cincilea Şarpe prin măduva spinării a Sufletului-Voinţă este foarte lentă şi dificilă. Când al Cincilea Şarpe a ajuns până la al cincilea centru sacru al inimii, Buddha Isus din Nazareth a intrat într-o încăpere sacră. O mare Iniţiată egipteană a spus: *„Pe Maestrul şi-l dispută mulţi”*. Cu adevărat, fraţii mei, toate sectele, religiile şi şcolile îl dispută mult.

Apoi Maestrul Isus a intrat într-un salon mare al templului. Acolo se aflau mai mulţi Maeştri bătrâni practicând magia sexuală cu femeile lor; luptau în mod eroic, depunând eforturi pentru a-şi ridica al Cincilea Şarpe. Un Mare Hierofant surâdea contemplându-i pe venerabilii bătrâni.

Magia sexuală este secretul de nespus al Marelui Arcan. În Egipt, aceia care îndrăzneau să divulge Marele Arcan erau condamnaţi la pedeapsa cu moartea, li se tăia capul, li se smulgea inima, iar cenuşa lor era aruncată în cele patru zări.

În Evul Mediu, aceia care divulgau Marele Arcan erau omorâţi, fie cu cămaşa lui Nesus, cu pumnalul, cu otravă sau pe eşafod. Noi predăm Marele Arcan în mod public pentru a iniţia Noua Eră a Vărsătorului. Marele Arcan este magia sexuală.

Ridicându-şi total al Cincilea Şarpe, Isus s-a ridicat căci era căzut.

Sărbătoarea iniţiatică a lui Buddha Isus a fost grandioasă. Dansatoarele sacre dansau vesele în templu. Muzica şi dansurile sacre conţin chei de o imensă putere ocultă.

Adorând femeia, iubind-o şi practicând cu ea magia sexuală, astfel, sufletul-Isus s-a ridicat în Egipt. Şerpii al Şaselea şi al Şaptelea nu a trebuit să-i ridice, deoarece aceştia sunt ai Maestrului intern, iar El niciodată nu cade, cel care

cade este Sufletul Uman sau Bodhisattva-ul Maestrului.

În această vârstă neagră există foarte mulţi Bodhisattvaşii căzuţi; unul din ei este Andrameleck, transformat într-un demon oribil, care astăzi este reîncarnat în China. Acei Bodhisattvaşi sunt oameni obişnuiţi; mulţi dintre ei sunt acum plini de vicii şi răutăţi. Jahve, Geniul Răului, este un Înger căzut. Bodhisattvaşii se reîncarnează neîncetat plătind karma, suferă şi se bucură, sunt oameni ca oricare. Desigur, în ei nu poate intra Maestrul intern, până când nu se vor ridica din noroiul pământului. Sunt căzuţi Daniel, Solomon şi mulţi alţii.

Această vârstă a Kali-yugăi a fost fatală pentru Bodhisattvaşi, care fiind căzuţi, sunt mai răi decât demonii. Un Arhanghel, făcându-i-se milă de o prostituată, a vrut să o ajute, şi Bodhisattva-ul lipsit de tărie a căzut cu ea, şi-a pierdut spada şi s-a afundat în noroiul pământului. Bineînţeles, acel Bodhisattva s-a separat de Intim şi doar după multe reîncarnări dureroase s-a ridicat din nou şi, în cele din urmă, a putut să se unească din nou cu Dumnezeul său.

□ Capitolul 43 □
Ultimele momente ale lui Iisus în Egipt □

După ce şi-a ridicat cei Cinci Şerpi căzuţi, Buddha Isus strălucea plin de glorie; nu îi mai lipsea decât încoronarea. Coroana lui Isus are o istorie mai veche decât lumea; la drept vorbind: *„Eu Sunt, înainte de a fi fost Avraam”.*

Apocalipsa spune: *„Fii credincios până la moarte şi eu îţi voi da Cununa Vieţii”*. (Ap. 2:10.) Coroana Vieţii este Fiinţa Fiinţei noastre, este autenticul şi legitimul „Eu Sunt”. Este necesar ca Eul să moară pentru a se naşte Fiinţa în noi.

Mai târziu Fiinţa primeşte Coroana Vieţii, care este strălucitorul şi divinul „Eu Sunt”.

„Eu Sunt” este atât de diferit de Eu, cum este ziua faţă de noapte, cum e iarna faţă de vară, cum e Dumnezeu faţă de demon. Aceia care vorbesc de un Eu inferior şi altul superior, nu fac decât să caute o scăpare pentru a evita procesul Eului. Noi, gnosticii, nu căutăm scăpări, deoarece ştim că Eul este larva oribilă a pragului şi vrem să terminăm cu acea larvă, pentru a Fi. Doar astfel putem primi Coroana Vieţii, încarnând în noi strălucitorul „Eu Sunt”.

În Egipt, Maestrul a învăţat să iasă în Corp Astral vocalizând FARAON. Astfel ieşea după voinţă în Corp Astral. Maestrul se culca în patul său exact în acelaşi fel în care aztecii îl reprezentau pe Chac-Mool, Zeul Ploii (să se vadă pagina 169). Îşi sprijinea capul pe o pernă şi adormea vocalizând mantra FARAON. Când se vocalizează această mantră, se împarte în trei silabe: prima este FA-ul, care răsună în întreaga Natură; a doua este RA-ul egiptean; a treia este ON-ul, care ne aminteşte de faimoasa mantră OM a hinduşilor. Maestrul adormea vocalizând mental această mantră. În acest mod, ieşea în Corp Astral după voie. Este important să prelungim sunetul fiecărei litere care formează mantra FARAON.

Corpul fizic adoarme şi sufletul merge în planurile interne cu Conştiinţa trezită; astfel călătorim în Corp Astral după voie. Faraonul Egiptului i-a înmânat lui Isus o decoraţie esoterică sacră, ce consta în nişte mici aripi ce simbolizau aripile ignice. Această decoraţie a fost pusă deasupra inimii sale.

În acele timpuri exista în Egipt un Iniţiat care nu mai era pe drumul cel bun. A încercat să-l devieze şi pe Isus, dar a eşuat în strădania sa. Isus l-a admonestat pe acel om, dar a fost inutil, deja mergea foarte rău.

Aceasta este înţelepciunea ocultă pe care noi gnosticii o difuzăm pentru a iniţia Era Vărsătorului. Suntem, aşadar, iniţiatorii acestei Noi Ere: *„Ci noi vorbim despre înţelepciunea tainică a lui Dumnezeu, cea ţinută ascunsă, pe care Dumnezeu a hotărât-o mai dinainte de veacuri, spre slava noastră; pe care n-a cunoscut-o nici unul dintre mai-marii veacului acestuia; căci dacă ar fi cunoscut-o, nicicând nu l-ar fi răstignit pe Domnul slavei. Nouă însă Dumnezeu ni l-a descoperit prin Spirit; căci Spiritul cercetează totul, chiar şi lucrurile adânci ale lui Dumnezeu”*. (1 Co. 2:7, 8, 10.)

Toate religiile şi şcolile ale acestui secol adoră şi exploatează persoana umană a lui Isus, dar resping doctrina secretă a lui „Eu Sunt”; nimeni nu vrea să caute la nivel intern strălucitorul şi luminosul său „Eu Sunt”. Aceasta a fost doctrina pe care El ne-a predat-o, însă oamenii refuză aceste învăţături pentru că *„omul animal nu percepe lucrurile care sunt de la Spiritul lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie; şi nu le poate înţelege, pentru că ele trebuie cercetate în mod spiritual”*. (1 Co. 2:14.)

„Însă noi vestim o înţelepciune printre cei desăvârşiţi; însă o înţelepciune nu a veacului acestuia, nici a stăpânilor veacului acestuia, care se duc”. (1 Co. 2:6.)

Odată trecute aceste lucruri, Maestrul Isus se urcă pe cămila sa şi se îndepărtă de piramide. Apoi s-a îndreptat spre pământul sacru al Indiei, în Tibetul oriental, şi a intrat în şcolile de Mistere. Maestrul a făcut mari profeţii în India şi în Tibet. Pe crestele înzăpezite tibetane, Maestrul a intrat într-un mare Templu de Mistere, unde au avut loc mari reuniuni de Maeştri.

Isus este un adevărat Hierofant al Marilor Mistere. După această vizită s-a întors pe Pământul Sfânt; în acele vremuri Irod murise.

□ Capitolul 44 □
Pe pământul sfânt □

Marele Buddha Isus din Nazareth s-a întors pe meleagurile sale pentru a îndeplini misiunea cea mai grandioasă a tuturor secolelor. Totuşi, este cert şi foarte adevărat că nimeni nu este profet în ţara sa.

Însăşi naşterea carnală a lui Isus conţine o tragedie morală foarte dureroasă.

„Sepher Toldos Jeshu” spune că un om numit Iosif Panther achanam, plin de profundă durere, a plecat să locuiască în Babilonia.

Tragedia dureroasă a lui Isus începe de la însăşi zămislirea sa. Îngerii care au asistat la această zămislire au suferit teribil. Cine ne poate mântui de păcat

dacă nu cel care a cunoscut păcatul? S-a ridicat din tenebre la lumină; El a trecut prin toate durerile umane şi, de aceea, El este unicul care ne poate mântui de durerile umane.

[...]mea; astfel se înţelege de ce acest popor a avut atâţia profeţi şi atâţia sfinţi.

Pe zidurile invincibile ale Sionului a strălucit gloria lui Solomon, fiul lui David, regele Sionului; pe zidurile Ierusalimului a strălucit chipul lui Jehovah; pe caldarâmurile Ierusalimului au strălucit plini de lumină Isaia, Samuel, Ieremia, Ezechiel şi mulţi alţii.

Acesta a fost poporul ales pentru a-l însoţi pe Domnul. Din nefericire, în ceasul suprem al probei finale, l-au eliberat pe Barabas şi l-au crucificat pe Cristos, pe al lor Mesia promis.

Când poporul a trebuit să aleagă între Cristos şi Jahve, l-au crucificat pe Cristos şi l-au adorat pe Jahve, care este şeful Lojii Negre. Jahve este un Înger căzut, Geniul Răului, un demon teribil de pervers. Astfel, poporul lui Iuda l-a crucificat pe Cristosul său promis; astfel a eşuat poporul lui Israel; s-a cufundat în Abis poporul care fusese ales pentru a răspândi înţelepciunea cristică pe toată faţa pământului.

Acum acest popor îl urmează pe Jahve şi a eşuat cu totul; acesta este poporul care şi-a trădat Maestrul şi l-a crucificat. Dacă Domnul nu ar fi fost crucificat, alta ar fi fost soarta lumii occidentale, acum am fi avut rabini sublimi, iluminaţi, predicând pretutindeni esoterismul cristic.

Esoterismul Cristic, Kabala secretă iudaică şi sfânta Alchimie unite, ar fi iluminat şi transformat lumea cu totul. Misterele lui Levi ar fi strălucit cu lumina lui Cristos, Gnoza ar fi strălucit cu splendoare pretutindeni. Lumea nu ar fi căzut atunci în creştinismul mort al catolicismului roman; am fi fost salvaţi de oribilele tenebre ale vârstei negre.

Din păcate, poporul ales a eşuat şi întreaga umanitate s-a cufundat în Abis.

Pământul s-a cutremurat teribil şi vălul Sanctum-ului Sanctorum s-a sfâşiat în două bucăţi; atunci Arca Alianţei a rămas vizibilă pentru toţi, ca unică speranţă de salvare. Acea Arcă reprezintă organele sexuale, înăuntrul cărora se află Marele Arcan, magia sexuală – cheia supremă a mântuirii.

□ Capitolul 45 □
Botezul lui Iisus □

Buddha Isus era plin de măreţie, singurul lucru care îi lipsea era încoronarea.

Isus s-a îndreptat spre Iordan, acolo trăia Ioan, avea templul său şi oficia în el.

Ioan este un Mare Maestru al Lojii Albe. Pe poarta templului, Ioan a pus o inscripţie care spunea: *Se interzic dansurile profane.*

Ioan era un om de statură mijlocie, un bătrân venerabil cu barbă albă. Când oficia în interiorul templului se îmbrăca cu minunata sa tunică sacerdotală; în afara templului se îmbrăca simplu, acoperindu-şi trupul cu o piele de cămilă

şi, aşa, pe jumătate dezbrăcat, acest venerabil bătrân era plin de maiestate şi cu toţii îl respectau. Corpul său, plin de muşchi puternici şi cu fruntea lată, reflecta măreţia strălucitoarei sale Fiinţe.

Lui Ioan îi era dat să trăiască până la venirea lui Mesia, Ioan trebuia să fie marele iniţiator al lui Buddha Isus, aşa stătea scris în cărţile destinului.

Isus a intrat în templu şi Ioan i-a poruncit să-şi scoată hainele. Ioan era îmbrăcat cu tunica sa sacerdotală; Isus, dezbrăcat, şi-a acoperit doar organele sexuale cu o pânză albă, apoi a ieşi din vestibul şi a intrat în sanctuar. Ioan l-a uns cu ulei pur pe Domnul şi i-a turnat apă pe cap. În acele momente, trei stele au strălucit la nivel intern pe cerul Spiritului; a treia stea era roşie ca focul. Atunci a coborât din cer Spiritul înţelepciunii. Acela a fost momentul suprem; Spiritul înţelepciunii a intrat în Isus prin glanda pineală.

Tatăl nu a intrat în acele momente în corpul lui Isus, a asistat doar din carul său regesc de foc, vizibil doar pentru ochii spiritului. Astfel s-a petrecut încoronarea lui Buddha Isus.

Apocalipsa spune: *„Fii credincios până la moarte iar eu îţi voi da Cununa Vieţii”*. (Ap. 2:10.)

Isus a fost fidel şi astfel a primit Coroana Vieţii, care este suflul etern necunoscut pentru sine însuşi, un suflu al Absolutului în noi, acea rază pură a fiecărui om, din care a emanat însuşi Intimul, firul atmic al hinduşilor, al nostru „Eu Sunt”. *„Celui care ştie, cuvântul îi dă putere; nimeni nu l-a rostit, nimeni nu îl va rosti, decât acela care îl are încarnat”*. El l-a încarnat prin botez.

„La început era Cuvântul şi Cuvântul era cu Dumnezeu şi Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate prin El au fost făcute şi nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El. Lumina luminează în tenebre, dar tenebrele nu au înţeles-o”. (Ioan 1:1-3,5.)

Orientalii numesc Cristosul Cosmic „Christos”; egiptenii îl numeau „Osiris”, hinduşii „Vishnu”, tibetanii „Kwan-yin”, Vocea melodioasă, Armata Vocii, Marele Suflu, Soarele Central, Logosul Solar, Verbul lui Dumnezeu.

După botezul gnostic, Cristos a strălucit în Isus plin de glorie, cu lumină albă imaculată, divină, radiantă precum Soarele. Astfel Isus şi-a încarnat strălucitorul şi luminosul „Eu Sunt”. Din acel moment Buddha Isus s-a numit Isus Cristos.

„Şi Cuvântul a devenit trup şi a locuit printre noi, plin de har şi de adevăr”. (Ioan 1:14.)

„Acela era lumina adevărată, care ilumineză orice om care vine în această lume”. (Ioan 1:9.)

În El nu există diferenţe ierarhice, în El toţi suntem unu. *„Ioan a mărturisit despre El şi a strigat spunând: El este acela despre care ziceam eu; Cel care vine după mine este înaintea mea, pentru că era înainte de mine. Şi noi toţi am primit din plinătatea Lui şi har după har”.* (Ioan 1:15-16.)

Toţi aceia care îşi încarnează Cristosul intern vor fi, de asemenea, El. În

trecut mai mulţi l-au încarnat, în viitor mulţi îl vor încarna.

Nimeni nu poate primi Coroana Vieţii, fără să-şi fi ridicat cei Şapte Şerpi pe baston. Toţi cei care spun: „Eu am primit Coroana Vieţii”, minte; cel ce o primeşte nu spune aceasta, se cunoaşte doar după faptele sale. Coroana Vieţii este un secret teribil. Trebuie să ne transformăm în lăcaşuri ale Domnului... *„Şi după cum Moise a înălţat şarpele* (pe baston) *în pustie, tot aşa trebuie să fie înălţat Fiul Omului”.* (Ioan 3:14.)

Trebuie să încarnăm Cristosul în noi pentru a urca la Tatăl. Cristos nu este un individ, este Armata Vocii, Verbul lui Dumnezeu. Nimeni nu ajunge la Tatăl, decât prin Fiul.

În Cristos toţi suntem unul, în Domnul nu există diferenţe între oameni, pentru că în El toţi suntem unu. În El nu există individualitate; cel care îl încarnează este, din acel moment, El, El, El. Diversitatea este unitate. Trebuie să terminăm cu personalitatea şi cu Eul pentru a se naşte Fiinţa în noi, trebuie să terminăm cu individualitatea.

Dacă în timpul extazului, un mistic îşi abandonează toate cele şapte corpuri pentru a investiga viaţa lui Cristos, atunci se va vedea pe el însuşi reprezentând drama Patimii Domnului, făcând miracole şi minuni, se va vedea mort şi reînviat a treia zi; va lua acel mistic locul lui Cristos şi, în acele momente, va fi El, El, El..., pentru că în lumea Cristosului nu există indivizi, în Cristos există doar o singură Fiinţă care se exprimă ca fiind mulţi.

Când terminăm cu Eul şi cu individualitatea, rămân doar valorile Conştiinţei, care sunt atributele Eternului Spaţiu Abstract Absolut.

Numai El poate spune: Eu Sunt drumul, adevărul şi viaţa, Eu Sunt lumina, Eu Sunt viaţa, Eu Sunt bunul păstor, Eu Sunt poarta, Eu Sunt pâinea, Eu Sunt învierea. Fiinţa primeşte Fiinţa Fiinţei sale, pe „Eu Sunt”, acea adiere a Marelui Suflu din fiecare dintre noi, raza noastră particulară, El, El, El... „Eu Sunt” este Cristosul intern al fiecărui om, divinul nostru „Augoeides”, Logosul. Cel ce primeşte Coroana Vieţii are dreptul să spună: „Eu Sunt El”, „Eu Sunt El”, „Eu Sunt El”.

Teosofilor le spunem că El nu este Monada, dar că din El iese Monada. El este raza noastră particulară; această rază este o Triadă perfectă. Doar El ne eliberează de Legea Karmei. El este raza logoică a fiecărui om. Finalul Legii este Cristos. Legea Karmei este doar mama vitregă, vraciul care ne însănătoşeşte; asta e tot.

În Cristos suntem liberi. Cristos este Logosul, Verbul şi El ne face Regi şi Sacerdoţi liberi şi puternici. Cel ce primeşte Coroana Vieţii se eliberează de Legea Karmei. El este Armata Vocii, strălucitorul nostru Dragon de Înţelepciune. El este Coroana Vieţii, credinţa, Verbul, Coroana Justiţiei, Cristosul. Supuşi Legii suntem sclavi, în Cristos toţi suntem liberi, deoarece sfârşitul Legii Karmei este Cristosul.

„Fii credincios până la moarte şi-ţi voi da Cununa Vieţii”. (Ap. 2:10.)

Caracteristica eternului „Eu Sunt” este Armata Vocii.

Abandonaţi-vă toţi idolii, credinţele, şcolile, sectele, ordinele şi lojile voastre,

căutaţi-vă strălucitorul şi luminosul „Eu Sunt”, care sălăşluieşte în profunzimea Fiinţei voastre. El este unicul vostru Salvator.

Cristos este Armata Vocii, care este Fiinţa unică, Fiinţa tuturor fiinţelor, suma totală a tuturor atributelor Eternului Spaţiu Abstract Absolut, Cristosul Cosmic total, impersonal, universal, infinit...

Cristos este o unitate multiplă. *„Lumina a venit la tenebre, dar tenebrele nu au înţeles-o”.* Cristos este Logosul Solar. Armata Vocii este o unitate multiplă, eternă, necondiţionată şi perfectă. El este Logosul creator, El este Verbul primului moment, El este Marele Suflu emanat din străfundurile Eternului Spaţiu Abstract Absolut, El este Armata Cuvântului. Eternul Spaţiu Abstract Absolut este Fiinţa Fiinţei tuturor fiinţelor, Absolutul, cel de Nerostit, Spaţiul Ilimitat.

Oricine îşi încarnează Cristosul, se Cristifică şi intră în rândurile Armatei Vocii.

În Egipt, Cristosul era denumit Osiris, iar cel care îl încarna era un Osirificat; printre azteci „Eu Sunt” este Quetzalcoatl.

□ Capitolul 46 □
Cele trei aspecte ale coroanei □

Coroana Vieţii are trei aspecte: primul, Bătrânul Zilelor, Tatăl; al doilea, Fiul mult iubit al Tatălui; iar al treilea, Spiritul Sfânt, foarte înţelept. Tatăl, Fiul şi Spiritul Sfânt, Triada perfectă înăuntrul Unităţii Vieţii.

Această Triadă împreună cu Unitatea Vieţii formează Sfântul Patru, cei patru dulgheri eterni, cele patru colţuri ale altarului, cele patru vânturi ale mării, sfântul şi misteriosul Tetragrammaton, al cărui cuvânt mantric este *IOD HE VAU HE*, numele teribil al Eternului.

Fiecare om are propria sa Coroană originară, care este raza proprie ce ne conectează cu Absolutul. Intimul este Fiul mult iubit al Coroanei Vieţii. Din Coroana noastră originară a emanat întreg septenarul teosofic, ea este „Eu Sunt” pe care teosofii nu îl cunosc.

□ Capitolul 47 □
Bătrânul zilelor □

Bătrânul Zilelor este originar în fiecare om şi este Tatăl. Există atâţia Taţi în cer, câţi oameni pe pământ. Bătrânul Zilelor este ocultul ocultului, mila milelor, bunătatea bunătăţilor, rădăcina Fiinţei noastre, „Marele Suflu”.

Părul Bătrânului Zilelor are 13 bucle, barba sa are 13 şuviţe. Numai învingând moartea îl putem încarna pe Bătrânul Zilelor. Probele funerare ale Arcanului 13 sunt mai înspăimântătoare şi mai teribile decât Abisul. Arcanul 13 îi aparţine Bătrânului Zilelor.

Trebuie să trecem printr-o moarte supremă pentru a avea dreptul de a-l încarna pe Bătrânul Zilelor; numai acela care îl încarnează are dreptul de a purta la nivel intern părul şi barba Venerabilului Bătrân. Numai în prezenţa

Îngerilor Morţii, după ce am ieşit victorioşi din probele funerare, îl putem încarna pe Bătrânul Zilelor. Cel care îl încarnează este un „Bătrânel” în plus în Eternitate.

Bătrânul Zilelor este prima emanaţie teribil de divină a Spaţiului Abstract Absolut.

□ Capitolul 48 □
Prima pereche divină □

Din Bătrânul Zilelor emană Perechea Divină, care sunt Cristosul şi Fecioara, soţia Spiritului Sfânt, care apare sub înfăţişarea unei femei inefabile în fiecare om.

Această Mamă Divină îmbracă tunică albă şi mantie albastră. Binecuvântata Zeiţă Mamă a lumii poartă în mâna sa o lampă preţioasă.

Divinul bărbat pare un Cristos complet şi este simbolizat prin falusul în erecţie, prin sceptrul de putere ridicat, printr-un turn, prin orice piatră ascuţită şi prin tunica de glorie; El este originea divină. Divina femeie este o Fecioară inefabilă.

Această Mamă Divină este simbolizată la azteci printr-o Fecioară misterioasă.

Observând planşa ilustrativă (să se vadă pagina 185) se vede la nivelul gâtului o gură misterioasă; aceasta, deoarece, realmente gâtul este uterul unde se zămisleşte cuvântul. Zeii creează cu laringele. *„La început a fost Cuvântul şi Cuvântul era cu Dumnezeu şi Cuvântul era Dumnezeu”*. Spiritul Sfânt este „făcătorul de lumină”. *„Dumnezeu a spus: Să se facă lumină şi lumina a fost făcută”*. Sensul esoteric este: „A fost, pentru că a spus-o”.

Fecioara aztecă are patru mâini; semnificaţia ei este: ea primeşte viaţa de la Tatăl şi dă viaţă tuturor lucrurilor cu ajutorul Verbului; ea este Mama lumii. Doi şerpi ciudaţi, încolăciţi formează un cap straniu. Aceşti doi şerpi sunt cele două cordoane simpatice ale măduvei spinării; prin aceste două canale urcă energia noastră sexuală până la creier. Aceştia sunt cei doi martori ai Apocalipsei, cele două sfeşnice care stau înaintea Dumnezeului pământului, cei doi măslini care varsă din ei ulei ca aurul pur, cei doi şerpi care se înfăşoară pe Caduceul lui Mercur. Braţele Zeiţei sunt cei doi şerpi: cel tentator din Eden şi cel de bronz care-i vindeca pe izraeliţi în deşert.

Fusta Fecioarei aztece este formată din şerpi; pe piept are unul care semnifică moartea; trebuie să murim pentru a trăi, trebuie să pierdem totul pentru a câştiga totul.

În Templul Şerpilor, numit Templul lui Quetzalcoatl, se adora Spiritul Sfânt.

Înainte de răsăritul Soarelui, un sacerdot, cu tunica şi mantia de culoare albă, neagră şi roşie, arunca pe cărbuni aprinşi, praf din cochilii de melci. Pentru aceasta folosea cochilii marine albe, negre şi roşii. Albul este spiritul pur, negrul simboliza căderea spiritului în materie, iar roşul este focul Spiritului Sfânt, cu ajutorul căruia ne reîntoarcem la puritatea Spiritului pur. Aceste fumigaţii urcau până la cer.

Sacerdotul se ruga pentru viaţă şi plantele înfloreau, pentru că Spiritul Sfânt este Focul Sexual al Universului. Ritualul avea loc în Templul lui Quetzalcoatl înainte de răsăritul Soarelui, deoarece Spiritul Sfânt este „făcătorul de lumină”.

Sacerdotul vocaliza mantrele IN, EN.

Iona, profetul, de asemenea realiza ritualul Spiritului Sfânt întocmai ca şi aztecii, şi folosea pentru aceasta aceeaşi îmbrăcăminte şi aceleaşi mirodenii de ars. Vocaliza de asemenea mantrele IN, EN când arunca mirodeniile pe foc. Acest ritual trebuie să se realizeze în toate sanctuarele gnostice.

Melcii sunt relaţionaţi cu apa mării, iar apa este habitaclul focului Spiritului Sfânt. Aşadar, melcii marini se dovedesc a fi fumigaţia perfectă pentru Spiritul Sfânt.

Mama sau Spiritul Sfânt ne dă puteri şi înţelepciune. Simbolurile Fecioarei Mame sunt yoni-ul, potirul, tunica de tăinuire...

Când nu se ejaculează sperma, întreaga forţă sexuală a perechii divine se întoarce la originea sa, deschizând centri şi trezind puteri ignice, teribil de divine.

Moise, pe Muntele Horeb, a reuşit să-şi încarneze Mama şi a devenit iluminat.

Alţii încarnează perechea divină; foarte puţini reuşesc să-l încarneze pe Bătrânul Zilelor. Acestea sunt cele trei aspecte ale coroanei: Tatăl, Fiul şi Spiritul Sfânt, Trinitatea în interiorul Unităţii Vieţii. Înainte de Isus mulţi Buddhaşi au primit Coroana Vieţii şi au murit crucificaţi.

După Isus, unii am primit-o, şi mulţi o vor primi în viitor. Spiritul Înţelepciunii trăieşte întotdeauna crucificându-se în materie pentru a salva lumea.

Sfântul Patru, Tetragrammaton-ul, este simbolizat de cei patru colţi ai Fecioarei aztece, Iod He Vau He, divinul „Eu Sunt”. În Kabală, Ketherul este Tatăl; Chokmah, Fiul; iar Binah, Spiritul Sfânt. Aceasta este coroana sephirotică, Coroana Vieţii. Această Triadă împreună cu Unitatea sunt Sfântul Patru, sfântul şi misteriosul Tetragrammaton, Iod He Vau He.

□ Capitolul 49 □
Cele şapte coloane duble ale templului □

Cele şapte coloane ale Templului Înţelepciunii sunt duble şi sunt foc arzător; acestea sunt cele şapte grade de putere a Focului, cei Şapte Şerpi. După ce am primit Coroana, trebuie să ridicăm dublul fiecărei coloane, cei Şapte Şerpi de Lumină ai lui „Eu Sunt”.

Trebuie să ne transformăm în locaşuri ale Domnului aprinzând candelabrul nostru cu şapte braţe. În inima noastră se naşte Cristos, precum copilul din Betleem, acel copil Dumnezeu.

Degeaba s-ar fi născut Cristos în Betleem, dacă nu se naşte şi în inima noastră. În mod inutil ar fi fost crucificat, mort şi reînviat a treia zi dintre morţi, dacă nu este crucificat, mort şi reînviat în fiecare dintre noi. „Eu Sunt” se naşte în noi ca un copil mic şi trebuie să crească încetul cu încetul, pentru

că Natura nu face salturi.

Naşterea lui Cristos în noi este Crăciunul inimii. Înainte de Isus mulţi Iniţiaţi l-au încarnat, după El unii dintre noi l-am încarnat, şi mulţi îl vor încarna în viitor.

Spiritul Înţelepciunii se naşte mereu în ieslea lumii pentru a salva omenirea.

Isus Cristos a trebuit să-şi ridice cu răbdare fiecare dintre cei Şapte Şerpi de Lumină. Există Şapte Şerpi de Foc şi Şapte de Lumină. Ascensiunea fiecăruia dintre Şerpii de Lumină este foarte anevoioasă şi dificilă, cu adevărat este teroarea sfinţeniei, a iubirii şi a legii.

Isus a început prin a-şi ridica Primul Şarpe de Lumină, adică pe cel al corpului fizic. Fiecare vertebră cere virtuţi dificile şi sfinţenie înspăimântătoare. Acest Şarpe ne face regi ai Abisului, care este unul dintre cele şapte secrete de nespus.

Pe măsură ce Primul Şarpe de Lumină ajunge în fiecare vertebră, intrăm în fiecare dintre cele 33 de camere sacre ale templului. Odată încheiată ascensiunea acestui Şarpe, vine Prima Iniţiere în Misterele Credinţei şi ale Naturii.

Cei Şapte Şerpi de Lumină aparţin acestor Mistere. Acestea sunt cele şapte calvaruri eterne.

Când Iniţiatul îşi trezeşte al Doilea Şarpe de Lumină, atunci poate practica magia sexuală doar o singură dată pe săptămână. Mult mai târziu Iniţiatul devine asexual, adică, începe să se bucure de deliciile iubirii fără contact sexual; atunci suntem deja Zei omnipotenţi. Acestea sunt legi inviolabile. Vineri este ziua magiei sexuale...

Cu acest al Doilea Şarpe se cristifică în întregime corpul eteric şi ne întoarcem în Eden, unde ne primeşte Domnul Jehovah, şi astfel ne transformăm în locuitori ai Edenului.

Corpul eteric cristificat este Corpul de Aur; Haina de Nuntă a Sufletului. Cu acest veşmânt putem intra în orice departament al Naturii şi putem călători pentru a sluji în Marea Operă.

Haina de Nuntă a Sufletului este cristalină precum apa. Aceasta este Soma Psuchicon; pare făcută din sticlă pură şi ne conferă Conştiinţa continuă; este guvernată de razele Lunii şi pare o fetiţă inefabilă.

Al Treilea Şarpe a transfigurat Corpul Astral al lui Isus, şi a strălucit precum Soarele pe muntele transfigurării cu măreţia lui „Eu Sunt”.

Al Patrulea Şarpe de Lumină cristifică total Mintea, atunci avem Mintea Domnului, iar când El se exprimă prin această Minte suntem Zei inefabili, strălucim precum Cristos.

Al Cincilea Şarpe transformă Sufletul-Voinţă într-un Cristos inefabil, atunci avem Voinţa Domnului.

Al Şaselea Şarpe cristifică Conştiinţa, atunci avem Conştiinţa Domnului.

Al Şaptelea Şarpe cristifică în mod absolut Intimul, atunci spunem: „Tatăl meu, în mâinile tale îmi încredinţez Spiritul”. Acesta este al şaptelea cuvânt.

Atunci suntem Cristosul inefabil, puternic şi divin. Acestea sunt cele şapte Golgote teribil de divine. Pe aceste culmi se ajunge iubind femeia, adorând-o. Bărbaţii şi femeile avem aceleaşi drepturi. Aceşti Şapte Şerpi de Lumină sunt cele şapte peceţi ale Apocalipsei pe care doar Mielul, „Eu Sunt”, le poate desface.

Iubirea este fericirea cea mai mare din Univers, iubirea ne transformă în Cristos. Căminele gnostice sunt pline de castitate, iubire şi frumuseţe.

În curţile templelor aztece, bărbaţii şi femeile rămâneau luni întregi iubindu-se şi conectându-se sexual, fără a ajunge la ejacularea seminţei; în acest fel bărbaţii şi femeile se realizau.

Aceasta este doctrina pe care Cristos a predat-o în secret celor şaptezeci de discipoli ai săi, aceasta este sfânta doctrină a lui „Eu Sunt”.

„Eu Sunt pâinea vieţii. Eu Sunt pâinea vie”. *„Cel ce mănâncă din carnea mea şi bea din sângele meu, trăieşte în mine şi eu în el. Cel ce mănâncă din carnea mea şi bea din sângele meu, va avea viaţa veşnică şi eu îl voi învia în ziua de apoi”*. Trebuie să mâncăm carnea şi să bem sângele lui „Eu Sunt” pentru a ne preschimba în Zei.

Noi îi cunoaştem pe toţi acei super-transcendaţi ai Spiritismului, Teosofismului, Rozacrucianismului, etc. Ştim că toate acele persoane au mult orgoliu şi cred că totul în viaţă e floare la ureche.

Nu ne surprinde faptul ca această carte să ajungă să fie profană, deoarece acum acei super-transcendaţi, vor primi, spun ei, Coroana Vieţii; acum se vor înmulţi cei ce abuzează pretutindeni şi vor apărea Cristoşi cu duiumul şi o recoltă de „super-încununaţi”.

Atenţie mare *„căci se vor scula Cristoşi mincinoşi şi proroci mincinoşi, şi vor face semne şi minuni ca să înşele, dacă ar fi cu putinţă, chiar şi pe cei aleşi”*. (Marcu 13:22.)

Fiţi vigilenţi, *„fiindcă vor veni mulţi în numele meu, zicând: eu sunt Cristosul şi vor înşela pe mulţi”*. (Marcu 13:6.)

Inclusiv în Mişcarea Gnostică vor apărea falşi Cristoşi. Nu va exista un medium spiritist care să nu dea în mania de a spune că a primit Coroana Vieţii.

Noi, locuitorii Insulei Sacre, vă facem aceste avertizări pentru a nu vă lăsa înşelaţi de către Anticrişti. *„Atunci dacă vă va spune cineva: Iată, Cristosul este aici sau acolo, să nu-l credeţi”.* (Matei 24:23.)

Cu această carte iniţiem Era Vărsătorului, dar ştim că încă umanitatea nu este pregătită pentru a înţelege această carte. De aceea, avertizăm asupra pericolului pentru ca să nu cădeţi în Abisul pierzaniei. De această carte vor abuza mai rău decât de Biblie. Căutaţi-vă strălucitorul şi luminosul „Eu Sunt”, practicaţi magia sexuală şi sanctificaţi-vă în întregime.

„Cerul şi pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece”. (Matei 24:35.)

Acum cei doi martori sunt morţi din cauza fornicaţiei, iar voi trebuie să-i reînviaţi. Corpurile celor doi martori sunt aruncate în pieţele acestei Sodome.

Când cei doi martori ai voştri vor reînvia, datorită magiei sexuale, tenebroşii se vor îngrozi.

„Iar dacă voieşte cineva să le facă rău, le iese din gură un foc care mistuie pe vrăjmaşii lor”. (Ap. 11:5.)

Aveţi grijă acum întrucât cum cei doi martori sunt morţi, nu dispuneţi încă de puterile voastre cristice şi, de aceea, tenebroşii pot să vă înşele cu uşurinţă.

Feriţi-vă de falşii Cristoşi, feriţi-vă de teosofi, rozacrucieni, acuarieni, spiritişti, etc. Acele persoane spun că îl urmează pe Cristos, dar în realitate ei îi urmează pe „divinii” impostori. Nici măcar nu ştiu ce înseamnă Cristos; nici unul dintre acei tenebroşi nu ştiu ce este „Eu Sunt”.

Divinul Maestru a spus: *„Eu Sunt drumul, adevărul şi viaţa”*, dar acele persoane nu înţeleg acest lucru şi, în loc să-l caute înăuntrul lor înşişi pe strălucitorul şi luminosul „Eu Sunt”, preferă să urmeze impostori sublimi şi mai spun că îl urmează pe Cristos! Ce cinici! Ce mizerabili! Dumnezeule! Îşi abandonează strălucitorul „Eu Sunt” şi apoi inventează sofisme precum că există multe drumuri şi că pe oricare drum se ajunge. Ce cinici! Maestrul nu ne-a vorbit despre multe drumuri, El doar ne-a spus: *„Eu Sunt drumul, adevărul şi viaţa”.*

□ Capitolul 50 □
Nunta din Cana[8] □

Primul miracol pe care l-a făcut Isus, a fost să transmute apa în vin. Acesta este primul miracol pe care trebuie să-l facă discipolii noştri; aşa se intră în Iniţiere.

Acest miracol l-a făcut Isus la o nuntă.

[...]ma) în vinul de lumină al alchimistului. Magia sexuală este drumul.

Când a deschis drumul Iniţierii în mod public, pentru întreaga umanitate îndurerată, Isus Cristos a început prin a ne învăţa transmutarea sexuală, magia sexuală. Isus Cristos a reprezentat în carne şi oase toată drama Iniţierii, care începe cu transmutaţia sexuală. Cu ajutorul magiei sexuale ne transformăm în Zei. Când soţii se ridică la stadiul de Zei, doar atunci se pot bucura de deliciile iubirii fără contact sexual; aceasta este deja o chestiune de Zei.

Când studiem Analele Akashice ale Naturii vedem un mare palat din lemn. Nunta din Cana a fost fastuoasă. Logodnica era o tânără aristocrată din acel vechi palat, cu chipul mulatru, nasul turtit, buza superioară ieşită în afară, corp de statură mijlocie; purta veşminte albe de nuntă şi pe cap o coroană de flori.

Sărbătoarea a fost solemnă, iar Isus a asistat la ea. Curând s-a terminat vinul

[8] Nu trebuie să se confunde „Cana” cu „Canaan”. Canaan, potrivit Sfintelor Scripturi, este teritoriul situat la vest de râul Iordan, numit mai târziu Palestina, şi de asemenea este numele nepotului lui Noe, predecesor al canaanenilor, locuitorii originari ai acelor meleaguri. Cana, în schimb, a fost oraşul din Galilea care a văzut primul miracol al lui Isus, când acesta, la sărbătorirea unei nunţi, a preschimbat apa în vin.

şi toţi se priveau, spunând: „Acesta s-a terminat”. Isus a traversat salonul şi s-a îndreptat spre un colţ al fastuosului palat; acolo se afla un butoi plin cu apă curată, era pătrat şi pe apă pluteau câteva frunze de măslin. Cristosul Isus şi-a întins mâna dreaptă asupra acelei ape pure de viaţă şi a preschimbat atunci apa în vin. Cu toţii s-au bucurat şi au continuat petrecerea. Prin acest miracol a arătat în mod public magia sexuală.

Trebuie să transmutăm apa de viaţă (sperma) în vinul de lumină al alchimistului, astfel se trezeşte Focul Sacru, astfel ni se dezvoltă Focurile spinale.

Să nu uităm că în fiecare sămânţă vegetală, animală şi umană se află Cristosul Cosmic.

□ Capitolul 51 □
Cel mai mare în Împărăţia Cerurilor □

În ceasul acela ucenicii au venit la Isus, spunând: Cine este mai mare în împărăţia cerurilor? Şi Isus, chemând la El un copilaş, l-a pus în mijlocul lor şi le-a zis: Adevărat vă spun, dacă nu vă veţi întoarce şi nu veţi deveni ca nişte copilaşi, cu nici un chip nu veţi intra în împărăţia cerurilor. De aceea, oricine se va smeri ca acest copilaş, va fi cel mai mare în împărăţia cerurilor”. (Matei 18:1-4.)

Cei care spun că sunt discipolii lui, nu doresc să-i urmeze exemplul, acum nimeni nu vrea să devină copil. Papii, cardinalii, arhiepiscopii, episcopii şi preoţii din tenebroasa Romă, călătoresc în maşini luxoase plini de orgoliu şi îngâmfare.

Nici pe departe nu au chef să redevină copii, sunt plini de intelectualisme, titluri de rang înalt..., au bogăţii enorme.

[...]ţiile şi plecăciunile oilor lor ignorante. Nici ei nu au chef să devină copii.

În aceste timpuri, toată lumea vrea să fie un mare Domn şi să se aşeze în primele scaune în sinagogi, toţi vor să fie mari Avatari şi mari Maeştri, nimeni nu vrea să fie copil; toţi ştiu prea multe. Acele învăţături le predică, dar nu le aplică.

Nimeni nu vrea să aibă minte de copil, nu le este pe plac.

Fraţii diferitelor şcoli, ordine, loji, etc., sunt şoareci de bibliotecă, cred că ştiu multe şi faptul de a deveni copii li se pare chiar ridicol, dar se auto-declară cutare, numai din orgoliu; aceasta este umanitatea actuală.

Cu toţii îşi asumă reîncarnări faimoase, nici unul nu vrea să fie mic, nici unul nu vrea să fie cel din urmă.

Pentru a primi Coroana Vieţii trebuie să avem minte de copil. Trebuie să ne eliberăm de orgoliul intelectual, să punem capăt fricii teosofiste şi intelectualismului rozacrucian, să ne eliberăm de aberaţiile spiritiste, să ne curăţăm mintea de orice tip de intelectualisme şi teorii, de partide politice, concepte de patrie şi drapel, şcoli, etc.

Trebuie să practicăm magia sexuală şi să omorâm, nu numai dorinţa, ci până

şi cunoaşterea dorinţei înseşi. Trebuie să terminăm cu raţionamentele pentru a avea minte de copil. Copilul nu raţionează, intuieşte, ştie în mod instinctiv, nu lăcomeşte bani, nu fornică, nu adulterează, nici nu e asasin.

În Republica Columbia, în timpul violenţei politice, preoţii plăteau asasini pentru a omorî cetăţenii. Acei clerici nici pe departe nu pot fi copii. Vor fi asasini, dar nu copii; acesta este adevărul. Cum poate fi copil cel care omoară? Cum poate fi copil cel care fură? Cum poate fi copil cel care fornică?

Pe trei porţi se intră în Abis: Mânia, Lăcomia şi Desfrâul.

□ Capitolul 52 □
Elixirul de viaţă lungă □

În a Patra Iniţiere a Misterelor Majore, Iniţiatul câştigă Nirvana, intră în lumea Zeilor, unde domneşte doar fericirea fără margini. Când se ajunge la a Cincea Iniţiere a Misterelor Majore, se ajunge la Muntele Zeilor, care are două drumuri ce ne duc până în vârf: unul este drumul spiralat, care ne duce pe culme, mergând în jurul muntelui; celălalt este drumul datoriei, lung, amar, strâmt şi dificil, care ne duce direct în Absolut.

Max Heindel ne vorbeşte despre Muntele Oamenilor, dar nu cunoaşte Muntele Zeilor. Muntele Oamenilor are, de asemenea, două drumuri: cel spiralat, pe care urcă toată umanitatea, şi cel drept, îngust, strâmt şi dificil, urmat de Iniţiaţi. Vârful acestui munte este Nirvana, iar pentru a ajunge acolo, trebuie să se parcurgă Nouă Iniţieri ale Misterelor Minore şi Cinci ale celor Majore.

Când Iniţiatul ajunge în vârful Muntelui Oamenilor, se află în faţa celor două drumuri ale Muntelui Zeilor. Acolo, în faţa Iniţiatului, apare un Gardian teribil, care îi arată drumul nirvanic spiralat şi îi spune: *„Aceasta e o muncă bună”*; Iniţiatul vede lumile infinite ale Spaţiului, sorii care se rotesc de-a lungul eternităţii, Zeii Nirvanei plini de fericire locuind fericiţi în Paradisurile lor inefabile.

Apoi îi arată drumul îngust şi dificil al datoriei, lung şi amar, care ne duce direct în Absolut şi spune: *„Aceasta este o muncă superioară; trebuie să vă decideţi chiar acum pe care din cele două drumuri veţi continua”*. Dacă Iniţiatul încearcă să se gândească la alegere, gardianul îi spune: *„Nu vă gândiţi, spuneţi chiar acum”.*

Acesta este un moment teribil, deoarece de el depinde destinul multor eternităţi. Acesta este momentul cel mai teribil al evoluţiei noastre cosmice.

Iniţiatul care renunţă la Nirvana din iubire pentru umanitate este confirmat de „trei ori onorat” şi, după multe eternităţi de Nirvana cucerite şi pierdute din iubire pentru umanitate, în final dobândeşte dreptul de a intra în Absolut.

Cei de pe drumul spiralat al Nirvanei au perioade de activitate şi perioade de profund repaus în fericirea nirvanică. Se reîncarnează în lumi numai la intervale extrem de mari şi se cufundă din nou, pe perioada multor eternităţi în fericirea absolută a sferelor. Deoarece nu folosesc cele Patru Corpuri de

Păcat, se bucură de fericirea fără limite în muzica stelelor; în acest mod, de-a lungul eternităţilor fără limite, în mod lent, foarte lent ajung în Absolut; acest drum este extrem de lung.

În 19 februarie 1919, la 3:40 după-amiază, Nirvana a intrat în activitate, iar acum Ierarhiile Nirvanice luptă pentru reîntoarcerea evoluţiei către Lumile Superioare.

Există Nirvanici încărcaţi de datorii karmice; le plătesc în timpul ciclurilor lor de manifestare cosmică. Marele pericol al reîncarnării pentru Maeştri este căderea Bodhisattvaşilor lor. În prezent există în lume mii de Bodhisattvaşi căzuţi, în care nu se pot încarna Maeştrii. Căderile se datorează faptului că Sufletul-Voinţă nu este bine dezvoltat şi nu creşte cât timp va exista dorinţa în corpul astral. Trebuie să omorâm dorinţa.

Un Maestru poate fi extrem de strălucitor în „glorian”, dar cu Bodhisattva-ul căzut nu poate servi umanităţii îndurerate; aceasta înseamnă suferinţă îngrozitoare pentru Maestru.

Maestrul şi Bodhisattva-ul său sunt o dublă individualitate misterioasă.

Bodhisattva-ul care renunţă la Nirvana din iubire pentru umanitate are dreptul de a cere elixirul de viaţă lungă; cu el poate să-şi conserve corpul fizic timp de îndelungate eternităţi, atâta timp cât doreşte.

Contele de Saint Germain trăieşte în prezent cu acelaşi corp fizic pe care l-a avut în timpul secolelor XVII şi XVIII în Europa. Zanoni a trăit mii de ani cu acelaşi corp fizic. Megnour s-a menţinut mii de ani cu acelaşi corp fizic. Sanat Kumara trăieşte în prezent cu acelaşi corp pe care l-a avut în Lemuria, acum 18.000.000 de ani. Marii Maeştri ai Zidului Gardian, ce protejează umanitatea, trăiesc cu acelaşi corp pe care l-au avut cu milioane de ani în urmă. Maeştrii Kuthumi, Morya şi mulţi alţii îşi conservă corpurile de mii de ani, moartea nu a putut să-i învingă; şi astfel au evitat pericolul reîncarnărilor.

Când cad, Bodhisattvaşii rămân expuşi mediului înconjurător, tentaţiilor, eredităţii, etc. Doar cei cu voinţă de fier nu cad niciodată.

◻ Capitolul 53 ◻
Zeul Liliac ◻

În clădirea Muzeului de Arte Frumoase, din Mexic D.F., întâlnim o sculptură aztecă a zeului Liliac (să se vadă pagina 203). Vom vorbi despre el, chiar dacă tenebroşii ne vor calomnia şi ne vor califica drept Magi Negri. Această sculptură este un preţios simbol aztec al unuia dintre principalii ierarhi ai morţii.

Îngerii Morţii lucrează sub influenţa lui Saturn şi dezîncarnează sufletele în acord cu Legea Karmei; au ca simboluri liliacul, cucuveaua şi coasa; ei scot sufletul din corp şi rup cordonul de argint care uneşte sufletul cu corpul.

Sufletele, în timpul somnului, pot călători în orice loc şi se pot întoarce în corp datorită cordonului de argint. Când oficiază, Îngerii Morţii adoptă înfăţişarea

scheletică, după munca lor adoptă o înfăţişare frumoasă; în mod real sunt Îngeri.

Zeul Liliac trăieşte în centrul Edenului; este un Înger al Morţii. Aşa cum are puterea de a lua viaţa, are şi puterea de a vindeca. Aztecii formau un lanţ în formă de potcoavă pentru a-l invoca; verigile acestui lanţ erau libere (nimeni nu-şi atingea mâinile, nici corpul) şi se deschideau de cele două părţi ale altarului. Cei care asistau la ritual rămâneau plini de respect, ghemuiţi, pe vine.

Toţi vocalizau mantra ISIS, despărţită în două silabe şi prelungind sunetul fiecărei litere, astfel: IIIIIIIISSSSSS... IIIIIIIISSSSS..., menţinând cât mai mult posibil sunetul fiecărei litere.

Litera „S” sună ca sunetul unui greier (sau lăcuste) sau asemeni sunetului clopoţeilor şarpelui, atât de sacru la azteci. Aceasta este vocea subtilă cu ajutorul căreia se pot face miracole şi minuni. Mantra era vocalizată de mai multe ori, în continuu.

Sacerdotul arunca într-un vas mic cu jăratic o mirodenie de melci marini sub formă de praf alb; melcii şi Focul Sacru sunt relaţionaţi la nivel intern. Vasele cu jăratic se puneau pe o masă; pe altar ardeau două lumini, simboluri ale vieţii şi ale morţii.

Sacerdotul, cu faţa către asistenţi, binecuvânta cu un cuţit ascuţit şi, din inimă, îl chema pe Zeul Liliac. Astfel, asista teribilul ierarh al morţii. Acest ritual se poate practica astăzi în sanctuarele gnostice.

Zeul Liliac poate vindeca bolnavii dacă Legea Karmei permite aceasta. Orice grup de persoane poate practica acest ritual pentru a vindeca persoane extrem de grav bolnave. Acest ritual îl practicau aztecii într-un templu din aur masiv, care încă există în stare de Jinas.

Zeul Liliac asistă la probele funerare ale Arcanului 13. Când Isus a ajuns la Arcanul 13 a cutreierat printre mormintele morţilor; teribile spectre ale morţii l-au asediat în timpul terorilor nopţii oribile, fantasmele cadaverice ale morţii îi aminteau lucruri oribile din trecut.

Isus a trebuit să învingă supremul consiliu al Îngerilor Morţii; lupta a fost teribilă, dar El a învins, nu s-a temut. Atunci, Bătrânul Zilelor, a intrat în El ca un suflu teribil. Astfel Fiul şi Tatăl sunt unul. Aceasta se realizează în Arcanul 13.

Acest proces este mereu la fel pentru toţi cei care primesc Coroana. Acest eveniment aparţine celei de-a Doua Iniţieri a Misterelor Credinţei şi ale Naturii.

„Te laud, Tată, Domn al cerului şi al pământului, care ai tăinuit aceste lucruri de cei înţelepţi şi învăţaţi, şi le-ai dezvăluit copiilor. Da, Tată, pentru că aşa a fost plăcut ochilor tăi. Toate lucrurile mi-au fost date de Tatăl meu; şi nimeni nu l-a cunoscut pe Fiul, afară de Tatăl; nici pe Tatăl nu l-a cunoscut nimeni decât Fiul, şi acela căruia vrea Fiul să i-l descopere”. (Matei 11:25-27).

□ Capitolul 54 □
Cina din Betania □

În mod real, elixirul de viaţă lungă este un gaz foarte alb, puternic, electropozitiv şi electronegativ. Când Iniţiatul cere elixirul de viaţă lungă, intră în templul lui Sanat Kumara, care îi citeşte Iniţiatului toate condiţiile şi cerinţele sacre. Sanat Kumara este fondatorul Colegiului de Iniţiaţi ai Lojii Albe; trăieşte într-o oază din deşertul Gobi împreună cu alţi Iniţiaţi lemuri. Toţi îşi conservă acelaşi corp de mai mult de 18.000.000 de ani.

Sanat Kumara îl felicită pe Iniţiat, spunându-i: *„Eşti un jertfit în plus pe altarul marelui sacrificiu”*, apoi îl binecuvântează pe Iniţiat. După acestea, se intră în alt templu din Lumile Interne, pe poarta căruia există o inscripţie care spune: *Templul Gnostic al celor care îşi prelungesc viaţa*. Iniţiatul asistă în aceste temple în Corp Astral; acolo primeşte în cadrul unei ceremonii elixirul de viaţă lungă. Acest gaz rămâne depozitat în fondul vital.

Mai târziu trebuie să învingem moartea în probele Arcanului 13, care sunt cu adevărat oribile. Foarte puţine fiinţe umane au un asemenea curaj încât să le înfrunte cu succes. Celui care iese victorios i se atrage atenţia că mereu trebuie să moară; realmente moare, dar nu moare.

În a treia zi după ce a murit, Iniţiatul, în Corp Astral, se apropie de mormântul său pentru a-şi invoca corpul; în această muncă îl ajută spiritele mişcării, Îngerii Morţii şi alte ierarhii. Corpul ascultă şi, când se ridică din mormânt, pătrunde cu totul în lumile suprasensibile; atunci, sfintele femei îl tratează cu anumite leacuri, iar Ierarhiile Divine îi insuflă viaţă şi mişcare. Apoi, ascultând de ordine supreme, corpul intră în Iniţiat prin glanda pineală; această glandă este floarea de lotus cu o mie de petale din corpul astral, coroana sfinţilor, ochiul de diamant. În acest mod se reînvie dintre morţi.

Toţi Maeştrii care au reînviat, trăiesc cu corpurile lor fizice timp de milioane de ani. Zanoni a comis greşeala de a-şi lua femeie după ce reînviase dintre morţi, de aceea şi-a pierdut capul pe ghilotină în timpul revoluţiei franceze.

La asemenea înălţimi, Iniţiatul trăieşte doar pentru a dirija cursul vieţii secolelor şi nu mai are nevoie de femeie, acesta este cadoul lui Cupidon. Corpul Iniţiatului rămâne în stare de Jinas, totuşi se face vizibil şi tangibil oriunde doreşte, şi lucrează în lumea fizică în acord cu Loja Albă. Din acel moment, mânuieşte Marea Viaţă, are putere asupra Focului, Aerului, Apei şi Pământului, Natura întreagă îngenunchează înaintea lui şi îl ascultă, poate trăi printre oameni şi este Om-Zeu. Fireşte că este indispensabil să se treacă probele Arcanului 13 pentru a ajunge pe aceste culmi.

Corpul este îmbălsămat pentru moarte; cina din Betania corespunde acestui eveniment al Arcanului 13. După ce a fost îmbălsămat corpul pentru moarte, este supus unei evoluţii speciale pentru mormânt, care se desfăşoară între numerele 30 şi 35, care însumate dau Arcanul 11: „Leul îmblânzit”: trebuie să dominăm Natura şi să o învingem.

Când corpul este pregătit pentru mormânt, urmează procesele morţii şi ale

învierii. În acest caz, Îngerii Morţii nu rup cordonul de argint, astfel că moare, dar nu moare. Creierul fizic al Iniţiatului este supus unei transformări speciale, devenind mai subtil, delicat şi strălucitor. Cina din Betania corespunde acestor procese în Isus, Cristosul.

„Iar în timp ce Isus era în Betania, în casa lui Simon leprosul, s-a apropiat de El o femeie, cu un vas de alabastru cu un parfum foarte scump; şi pe când stătea El la masă, ea l-a turnat pe capul Lui. Dar când ucenicii au văzut lucrul acesta, s-au mâniat şi au zis: Ce rost are risipa aceasta? Parfumul acesta s-ar fi putut vinde foarte scump şi banii să se dea săracilor. Dar Isus, cunoscând aceasta, le-a zis: De ce faceţi supărare femeii? Ea a făcut o faptă bună faţă de Mine. Căci pe săraci îi veţi avea mereu cu voi, dar pe Mine nu Mă veţi avea întotdeauna. Dacă a turnat acest parfum pe trupul Meu, a făcut aceasta pentru îngroparea Mea. Adevărat vă spun, că oriunde va fi predicată Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune şi ce a făcut femeia aceasta, spre amintirea ei”. (Matei 26:6-13.)

Misterele Morţii sunt grandioase. Isus a cunoscut-o pe adorabila Zeiţă a Morţii după ce urcase din Iordan, în singurătatea deşertului. Zeiţa Mamă Moarte este cunoscută la azteci cu numele de Mictlancihuatl. Ea este conducătorul suprem al Îngerilor Morţii. Ea este singura care ne eliberează de durere şi de amărăciune.

Ea ne scoate din această vale a plângerii de mii de ori, întotdeauna plină de o imensă iubire maternă, plină de caritate, adorabilă şi bună.

Cele trei chei ale durerii sunt: Luna, femeia fornicatoare şi apele tulburi.

Toate astea aparţin regatului oribil al lui „Santa Maria”, Abisul.

Binecuvântata Zeiţă Moarte este iubire şi caritate; aztecii o reprezentau cu o diademă cu nouă cranii; nouă este Iniţierea. Cel care realizează Arcanul 13 se eliberează total. Ea primeşte şi dă, de aceea au reprezentat-o cu patru mâini.

□ Capitolul 55 □
Ehecatl, zeul vântului □

Ehecatl, Zeul Vântului la azteci, a intervenit în reînvierea Cristosului Isus. În a treia zi, a intrat în mormântul lui Isus şi a strigat cu glas puternic: *„Isus, ridică-te din mormântul tău, cu corpul tău”*. Ehecatl a indus, în corpul lui Isus, activitatea şi mişcarea.

Ehecatl este un Înger preţios şi este spirit al mişcării. Domnii mişcării reglează toate activităţile mişcării cosmice. Aztecii îi închinau un cult lui Ehecatl. (Să se vadă paginile 210 şi 211.)

„În ziua întâi a săptămânii, dis-de-dimineaţă, au venit la mormânt (sfintele femei în Corp Astral), *aducând cu ele leacurile înmiresmate pe care le pregătiseră, şi alte femei împreună cu ele”.* (Luca 24:1.)

Corpul fizic al lui Isus a fost cufundat în Lumile Interne, a rămas în stare de Jinas; mormântul a rămas gol. *„Petru a alergat la mormânt; şi, când s-a uitat înăuntru, a văzut doar pânzele pe pământ; şi s-a dus minunându-se de cele*

întâmplate”. (Luca 24:12.)

Corpul lui Isus a fost tratat cu leacurile înmiresmate şi cu unguentele sacre, apoi a pătruns prin glanda pineală astrală a Maestrului; astfel a reînviat cu corpul său care, în stare de Jinas, a putut să se facă vizibil şi tangibil discipolilor din Emaus. *„Pe când stătea la masă cu ei, luând pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o şi le-a dat-o. Atunci li s-au deschis ochii şi L-au recunoscut, dar El s-a făcut nevăzut dinaintea lor”.* (Luca 24:30-31.)

Celor unsprezece li se părea imposibil ca Isus să fi reînviat, iar când... *„Isus a stat în mijlocul lor şi le-a zis: Pace vouă! Atunci ei, înspăimântaţi şi uluiţi, credeau că văd un duh* (pur şi simplu pentru că li se părea imposibil ca un cadavru să poată avea viaţă). *Şi El le-a zis: Pentru ce sunteţi tulburaţi? Şi de ce vi se ridică astfel de gânduri în inimi? Uitaţi-vă la mâinile şi la picioarele Mele, că Eu sunt; atingeţi şi vedeţi; un duh n-are carne nici oase, cum vedeţi că am Eu”*. (Luca 24:36-39.)

Şi pentru a le arăta cu totul că avea corp de carne şi oase, a mâncat cu ei la masă. Mai târziu Maestrul a plecat în Tibetul oriental. El a predat şi a demonstrat umanităţii doctrina reînvierii din morţi. Practicând magia sexuală, adorând femeia, ştiind să iubească, orice fiinţă umană poate ajunge la cele mai înalte culmi ale Reînvierii.

□ Capitolul 56 □
Shambala □

Shambala este un ţinut secret din Tibetul oriental, acolo trăieşte în prezent Isus, Cristosul, cu acelaşi corp fizic reînviat. Acolo are, de asemenea, Templul său de Mistere. Acest ţinut se află în stare de Jinas. Acolo se află principalele mănăstiri ale Lojii Albe. Acolo trăiesc mulţi Maeştri ale căror corpuri datează din epoci foarte străvechi, şi se află în stare de Jinas.

Când Isus a mers pe ape, avea corpul în stare de Jinas. Orice discipol poate călători în acelaşi mod; discipolul va adormi uşor şi apoi, plin de credinţă, se va ridica din patul său ca un somnambul, păstrând somnul. Apoi va face un mic salt cu intenţia de a se cufunda în lumile suprasensibile; când va face saltul, va pluti în aer. Aceasta se numeşte stare de Jinas. Astfel se pluteşte în spaţiu şi se umblă pe ape. Unii reuşesc imediat, alţii întârzie luni şi chiar ani.

În toate colţurile lumii există mănăstiri ale Lojii Albe în stare de Jinas. În Corp Astral sau în Jinas, discipolii noştri pot vizita Shambala şi pot vorbi cu Cristos. Din partea de nord-est a oraşului Gandhara pleacă un drum ce duce la râurile Shita şi Bhastani, după aceste două râuri se află cele două coloane sacre; apoi există un lac, de unde un bătrân Iniţiat îl ghidează pe călător până la ţinutul secret: Shambala. Acest ţinut nu va fi găsit nicicând de profani, întrucât este foarte ascuns.

Isus, Cristosul, se va întoarce la apogeul Vărsătorului cu acelaşi corp cu care a reînviat şi pe care încă îl păstrează în stare de Jinas. Mai târziu, Maestrul se va întoarce pe continentul antarctic pentru a ilumina a Şasea Rasă Koradhi.

Mult mai târziu se va întoarce pentru a instrui a Şaptea Rasă. El este Salvatorul lumii, este realmente unicul care ne poate salva; este strălucitorul şi luminosul „Eu Sunt”. Isus, Cristosul, a adus doctrina lui „Eu Sunt” şi de aceea El este Salvatorul.

Preoţii romani au furat doctrina secretă a Domnului. Orice mistic în stare de extaz îl poate vedea în orice şcoală spiritualistă, religie sau sectă pe Cristos, legat de stâlpul unde i-au dat cinci mii şi mai mult de lovituri de bici. Toate acele şcoli şi religii îl biciuiesc zilnic pe Domnul.

Teozofii încă mai cred că există fiinţe mai elevate decât Isus Cristosul. Se înşeală acei bieţi rătăciţi, pentru că Isus Cristosul este un Paramarthasatya care a renunţat la Absolut pentru a veni în această vale a plângerii. Isus Cristosul este şeful tuturor sufletelor, un locuitor al Absolutului.

Acuarienii au comis greşeala de a se afilia unui pervers inginer francez care se dă drept Isus Cristos, un anume *la Ferrière*, un ticălos. Această larvă oribilă este deja separată de Intim, este un demon pervers al Abisului. Acel monstru impostor îşi va primi pedeapsa, aceştia sunt câinii care nu vor intra în Ierusalimul Ceresc. În război, trădătorii sunt împuşcaţi pe la spate.

Ce pedeapsă merită aceia care îl trădează pe şeful sufletelor, aceia care îl schimbă pe Cristos pentru un impostor? *„Tatăl Meu, iartă-i, că nu ştiu ce fac”.*

Noi toţi spunem aşa: cel ce se transformă într-un discipol al unui demon va merge în Abis pentru a-l însoţi pe adorabilul său guru-demon.

• PARTEA A TREIA •

□ Capitolul 57 □
Mişcarea gnostică □

Puternica Mişcare Gnostică Revoluţionară Universală avansează victorioasă pe toate fronturile de bătălie, şi acum nimeni şi nimic nu ne va putea opri din acest marş luminos şi triumfal.

Conducătorul nostru este Domnul nostru, Cristosul Isus, care locuieşte în Shambala din Tibet, cu acelaşi corp reînviat din morţi. Împreună cu El locuiesc mulţi alţi Maeştri, ale căror corpuri sunt fii ai reînvierii.

Noi suntem iniţiatorii Noii Ere a Vărsătorului. În Noua Eră vom stabili pe Pământ guverne gnostice, şi atunci vor dispărea frontierele, vămile, războaiele, urile, etc.

Noi, Maeştrii Lojii Albe, nu i-am autorizat nici pe domnul *de la Ferrière*, nici pe *Estrada*, pentru a deschide Colegii Iniţiatice. Aceşti tenebroşi ticăloşi sunt impostori periculoşi. În prezenţa lor trebuie să ne păzim bine portofelele.

Sediul Central al Mişcării Gnostice în occidentul lumii este Summum Supremum Sanctuarium Gnosticum din Sierra Nevada din Santa Marta,

Republica Columbia, America de ***Sud***[9].

În munţii din Sierra Nevada avem templul nostru subteran. Toate templele Lojii Albe sunt subterane, şi sunt ascunse în pădurile şi în munţii din lumea întreagă.

Directorul general al Mişcării Gnostice este Julio Medina ***V.***[10], Supremul Comandor Gnostic pentru America Latină.

Sediul Suprem al Mişcării noastre Gnostice este Shambala, în Tibetul oriental.

În toată America trăiesc mii de gnostici.

Steagul gnostic are două benzi, cea superioară este roşie şi cea inferioară este albă; între aceste două benzi orizontale se află o mare cruce aurie; pe lance are o cruce de fier.

Noi suntem discipolii lui „Eu Sunt”. *Eu Sunt autenticul Avatara al Vărsătorului.*

Permiteţi-ne să declarăm că Mişcarea Gnostică nu este o şcoală, ci o mişcare revoluţionară internaţională universală, inamic al şcolilor. Permiteţi-mi mie, biet servitor al Domnului, sărman păcătos, să afirm măreţia luminosului meu „Eu Sunt”, înaintea cui îngenunchez, căci mă simt slab în virtute şi mare în păcat.

Eu sunt Avatarul Vărsătorului. *„Eu Sunt pâinea vie, care s-a coborât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; şi pâinea pe care o voi da eu este trupul meu, pe care îl voi da pentru viaţa luminii”.* (Ioan 6:51.)

Eu Sunt iniţiatorul Noii Ere. *„Eu sunt Alfa şi Omega, cel dintâi şi cel din urmă, începutul şi sfârşitul”.* (Ap. 22:13.)

Eu Sunt forţa ce palpită în fiecare atom şi în fiecare soare. *„Eu Sunt lumina lumii; cel ce mă urmează, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieţii”.* (Ioan 8:12.)

Eu Sunt forţa puternică a oricărei forţe şi în mine se reflectă orice forţă. Eu Sunt cel ce Sunt. Forţa cea mai mare din lumea întreagă este forţa iubirii. Eu Sunt forţa iubirii.

Abandonaţi şcolile spiritualiste şi religiile perverse, îngenuncheaţi umili în faţa strălucitorului şi luminosului „Eu Sunt”. El, El, El este „unicul” vostru Salvator.

□ Capitolul 58 □
Tradiţie gnostică □

Noi am fost aruncaţi la lei în circurile romane şi am celebrat ritualurile noastre în catacombe; am fost arşi de vii pe rugurile inchiziţiei romano-catolice.

Noi l-am însoţit pe Cristosul Isus pe Pământul Sfânt; am fost misticii esenieni

[9] V.M. Samael specifică în capitolul 15 al acestui tratat că Summum Supremum Sanctuarium din Sierra Nevada din Santa Marta, în Columbia, a intrat în stare de Jinas.

[10] În momentul dezîncarnării sale, V.M. Samael Aun Weor nu l-a ratificat pe domnul Julio Medina V. în sarcina sa de Suprem Comandor pentru America Latină, nici nu a lăsat o persoană, public sau în scris, ca director al Mişcării Gnostice Internaţionale, nici ca al doilea Patriarh al instituţiilor gnostice.

din Palestina.

Nu improvizăm doctrine oportuniste de tip ferrierist sau estradist. Am stat ascunşi timp de douăzeci de secole, iar acum ieşim din nou în stradă, purtând pe umerii noştri vechea cruce butucănoasă şi grea.

Pavel a dus doctrina noastră în Roma şi a fost gnostic nazaritean. Cristos a predat doctrina noastră în secret celor şaptezeci de discipoli.

Setienii, peraţii, carpocraţii, nazaritenii şi esenienii sunt gnostici. Misterele Egiptene, Aztece, din Roma, Troia şi Cartagina, din Eleusis, din India, cele Druide, Pitagorice, Kambire, ale lui Mitra şi din Persia, etc. sunt, în ansamblul lor, ceea ce noi numim Gnoză sau Gnosticism.

Acum redeschidem anticele sanctuare gnostice care s-au închis odată cu începerea vârstei negre. Noi deschidem acum Colegiile Iniţiatice autentice.

□ Capitolul 59 □
Practici, nu teorii □

Deja oamenii sunt obosiţi să mai studieze şi doresc în sfârşit să ştie, să vadă, să audă, să atingă şi să palpeze prin ei înşişi. Noua Eră a Vărsătorului este pentru ocultiştii practici. Este necesar să învăţăm să ieşim după voinţă în Corp Astral şi să călătorim cu corpul fizic în stare de Jinas, să zburăm cu corpul de carne şi oase, să intrăm în Lumile Interne, să vizităm sufletele morţilor, să pătrundem în lumea Îngerilor cu corpul fizic. Toate acestea reprezintă într-adevăr o imensă victorie a Spiritului.

Astfel putem să ne transportăm la toate templele Lojii Albe, să studiem la picioarele Marilor Maeştri, să cunoaştem Marile Mistere ale Vieţii şi ale Morţii; astfel ne vom elibera de atâtea teorii şi atâtea intelectualisme absurde. Noi îi sfătuim pe discipolii noştri să evite cu grijă relaţiile cu persoanele tenebroase din regatul lui „Santa Maria”, Abisul.

Tenebroşii acuarieni vă vor spune că a ieşi în Corp Astral este periculos, aşa au învăţat de la periculosul impostor care se dă drept Isus Cristos. Teozofii vă vor umple de frică şi confuzie cu teoriilor lor extrem de complicate. Spiritiştii vor încerca să vă tulbure mintea, pentru a vă convinge de faptul că sesiunile spiritiste sunt cel mai bun lucru din lume.

În toate centrele spiritiste, demoni respingători şi oribili ai Abisului obişnuiesc să se prezinte ca sfinţi inefabili sau ca Isus Cristos în persoană; aceste biete persoane sunt victime ale larvelor respingătoare şi ale demonilor din Abis, şi cel mai grav este că sunt convinşi că se află în lumină. Nici un tenebros nu crede că merge rău. Rozacrucienii vă vor spune că a ieşi în astral este periculos şi că încă nu suntem pregătiţi; aceştia sunt ferm convinşi de superioritatea lor faţă de profani.

Toate aceste persoane aparţin Abisului, au un teribil şi înspăimântător orgoliu, şi, plini de frică şi fornicaţie, varsă sămânţa în mod mizerabil, de aceea sunt Magi Negri, cu toate acestea nu acceptă niciodată ceea ce sunt; îşi apără adorabila lor fornicaţie cu subtilităţi fine şi filosofii subtile, însoţite

de zâmbete dulci şi blândeţe aparentă.

Orice asociaţie de fornicatori este o lojă neagră. Fiecare dintre aceste şcoli este o afacere şi are un comandant sau un şef, pe care îl venerează ca Sfânt şi Maestru. Aceşti şefi trăiesc de pe urma şcolii lor, aceasta este afacerea lor şi o apără cu cuvinte foarte dulci şi ipocrite.

Celor care se dau drept Maeştri, Guruşi, Avatari, Fraţi mai Mari, mari reformatori, principi ai Indiei, etc., nu le convine ca discipolii lor să înveţe să iasă în Corp Astral; ei se tem să nu fie descoperiţi de proprii lor discipoli. În plus, nici ei nu ştiu să iasă în astral; cu atât mai puţin îi pot învăţa pe alţii. Evident că încearcă să-i încurce pe bieţii lor adepţi cu teoriile şi fricile lor.

Există alţii care, sub pretextul de a organiza Marea Fraternitate Universală fără deosebire de rasă, credinţă, castă sau culoare, îşi lasă să le crească barba şi părul şi încearcă să monopolizeze toate şcolile. Bietele victime ale mârşăviei ajung să se transforme într-o turmă de oameni parşivi, fanatici, intoleranţi şi dăunători.

Aceasta este realitatea acestor timpuri, de aceea îi sfătuim pe discipolii noştri să evite cu grijă relaţia cu acele şcoli ale Abisului. Realmente, aşa cum stau lucrurile, cel mai bine este să nu urmeze pe nimeni, este foarte periculos. Să-l adorăm pe al nostru „Eu Sunt”.

□ Capitolul 60 □
Stările de Jinas[11] (ii) □

În aceste practici de Jinas, primul lucru care îi este necesar discipolului este să aibă multă credinţă. Cel care are mintea plină de îndoieli, este mai bine să nu intre în aceste studii, pentru că ar putea înnebuni.

În al doilea rând, trebuie să aibă mai multă tenacitate şi răbdare decât Sfântul Iov. Lipsa tenacităţii în aceste practici duce inevitabil la eşec. Aceia care încep să practice şi, obosiţi, întrerup imediat, nu sunt potriviţi pentru aceste studii; să se retragă.

În al treilea rând este necesar să se aibă o metodă şi ordine în practici.

Discipolul poate folosi forţele Zeului Harpocrates pentru a învăţa să călătorească cu corpul fizic în stare de Jinas.

PRACTICĂ

La un ou de găină să i se facă un mic orificiu în partea sa mai ascuţită; cu un instrument ascuţit să se scoată albuşul şi gălbenuşul. Înainte, oul trebuie încălzit uşor în apă. Coaja oului conţine forţele Zeului Harpocrates, care sunt o variantă a forţelor cristice. Studentul va aşeza coaja sau găoacea la căpătâiul patului sau aproape de pat, apoi va adormi invocându-l pe Zeul Harpocrates.

Avem nevoie doar de puţin somn şi de foarte multă credinţă; trebuie să adormim spunând plini de credinţă rugăciunea Zeului Harpocrates, astfel:

[11] Acest capitol completează informaţia pe care cititorul o poate găsi în capitolul 15, şi care de asemenea are acelaşi titlu: Stările de Jinas.

„Cred în Dumnezeu, cred în Cristos şi cred în HAR-PO-CRAT-IST. HAR-PO-CRAT-IST du-mă cu corpul meu la Biserica Gnostică”.

Această rugăciune se va spune de mai multe ori la nivel mental. Apoi, adormit ca un somnambul, se va ridica din pat, va lua oul şi va merge spunând:

„HAR-PO-CRAT-IST ajută-mă, pentru că merg cu corpul meu”.

Înainte de a ieşi din casă, va face un salt cât mai lung posibil şi va marca locul exact în care a căzut după săritură. Noaptea următoare să repete experimentul în acelaşi loc, încercând să depăşească marcajul anterior. Trebuie să păstreze starea de somn ca pe o comoară, puterea se află în somn şi în credinţa intensă. Zilnic se vor marca noile progrese. Trebuie să se persevereze, astfel, zile, luni sau ani până să reuşească.

Creşterea progresivă a distanţei parcurse este semnul evident al unui progres grandios; aceasta arată că, încetul cu încetul, va intra în stare de Jinas.

Mai târziu, discipolul va ajunge să facă salturi de trei, patru sau mai mulţi metri.

Tenacitatea este extrem de importantă, numai aşa triumfăm. În final, discipolul va reuşi, realmente, să se susţină în spaţiu dincolo de orice limită normală, atunci corpul său este în stare de Jinas; oamenii nu-l vor putea vedea, s-a făcut invizibil.

În acea stare, corpul s-a cufundat în Lumile Interne, rămâne atunci supus legilor lumilor suprasensibile: levitaţie, elasticitate, plasticitate, porozitate, etc., fără a-şi pierde caracteristicile fiziologice. Aceasta este o modificare a somnambulismului, un somnambulism voluntar şi conştient. Forţele somnului şi ale credinţei sunt teribile; astfel putem primi învăţăturile direct în templele interne.

În India, yoghinii, practicând o „sannyasa” cu privire la corpul fizic, intră în stare de Jinas. Sannyasa constă într-o concentrare, meditaţie şi extaz instantanee, simultane. Noi intrăm în Jinas cu ajutorul practicii lui Harpocrates.

Când yoghinul practică sannyasa, zboară, merge pe apă, trece prin foc fără să se ardă şi prin rocile şi cavernele pământului. Cel ce ajunge la aceste înălţimi ale meditaţiei este deja un „Sannyasin” al gândirii. În Occident utilizăm yoga occidentală, din care face parte practica lui Harpocrates. Condiţiile pentru a o realiza sunt: credinţă, tenacitate şi tăcere; cel ce obişnuieşte să povestească victoriile sale celorlalţi, îşi pierde puterile şi se transformă într-un şarlatan. Acest tip de persoane guralive, neghioabe, trebuie să fie expulzate din Mişcarea Gnostică.

În carne şi oase (în Jinas) putem vizita Tibetul şi putem vorbi cu Maeştrii şi cu Cristosul Isus. Doamna Neel ne vorbeşte, în cartea sa „Asceţii semi-zburători din Tibet”, despre lamaşi tibetani care străbat mari suprafeţe în stare somnambulică, fără a obosi. Să-i imităm pe aceşti asceţi. Noi suntem totalmente practici, nu ne place să pierdem timpul cu vagabondări

intelectuale; astfel vorbim noi, gnosticii, bărbăteşte.

Acum oamenii doresc lucruri practice, gata cu teoriile, gata cu vagabondăriile intelectuale, gata cu exploatarea, mergem la lucruri practice, mergem în miezul problemei.

Nefericit acela care utilizează aceste puteri pentru fornicaţiile şi răutăţile sale. Aceia care dobândesc aceste puteri, trebuie să le folosească numai pentru a vizita mănăstirile Lojii Albe sau pentru a studia minunăţiile Naturii.

După fiecare practică cu Harpocrates, acumulăm în corpurile noastre interne enorme cantităţi de energie, cu ajutorul cărora încetul cu încetul obţinem puterea de a ne pune corpul în stare de Jinas. Este nevoie de multă răbdare.

Cel care foloseşte cum nu trebuie aceste puteri, se va cufunda în tenebrele exterioare, unde se aude doar plânsetul şi scrâşnetul dinţilor. Pentru aceştia era mai bine să nu se fi născut sau să-şi lege o piatră de gât şi să se arunce în mare.

Aceasta este o ştiinţă divină; din nefericire umanitatea vrea numai bani, coit şi crime. Fraţii spiritualişti sunt vipere între buchete de flori, sunt mai răi decât cei profani.

AVERTISMENT

Cu mult somn se iese în Corp Astral, cu puţin somn şi credinţă arzătoare se călătoreşte cu corpul în stare de Jinas. Învăţaţi, aşadar, să gradaţi somnul.

□ Capitolul 61 □
Imaginaţie, inspiraţie, intuiţie □

IMAGINAŢIA. Este însăşi clarviziunea; a imagina înseamnă a vedea. Inventatorul care îşi imaginează invenţia sa, realmente o vede prin clarviziune. Orice invenţie există în Lumile Interne înainte de a apărea în lumea fizică. Toate invenţiile existau deja în Lumile Interne. Inventatorul şi le imaginează, apoi le concretizează în lumea fizică. Pictorul îşi imaginează tabloul pe care trebuie să-l picteze; acest tablou există deja în Lumile Interne.

Pentru a dezvolta clarviziunea este necesar să ştim să tăcem. Clarvăzătorul care îşi povesteşte viziunile nu serveşte, trebuie să fie expulzat din sanctuarele gnostice pentru sacrilegiu.

Când facem să se învârtă chakra frontală, imaginile se reflectă pline de lumină, culoare şi sunet; aceasta este clarviziunea exersată. Clarvăzătorul trebuie să ştie să sufere, să ştie să tacă, să ştie să se abţină şi să ştie să moară.

INSPIRAŢIE. Când învăţăm să interpretăm imaginile simbolice din Lumile Interne, atunci am ajuns la cunoaşterea inspirată. Imaginile interne se interpretează bazându-ne pe Legea Analogiilor Filosofice, pe Legea Analogiilor Contrariilor, pe Legea Corespondenţelor şi pe Numerologie. Ce se aseamănă cu un inamic? Un taur furios. Ce se aseamănă cu ploaia? Lacrimile.

INTUIŢIE. Când ştim, fără a fi nevoie să gândim, când vedem o imagine simbolică în Lumile Superioare şi ştim instantaneu semnificaţia sa, am ajuns

la cunoaşterea intuitivă. Intuitivul ştie tot, fără a avea nevoie să gândească. Noua Eră a Vărsătorului este era intuiţiei.

Mantra OM are puterea de a trezi chakrele frontală şi cardiacă: clarviziune şi intuiţie. Meditând asupra lui OM ajungem la iluminare.

Imaginaţie, Inspiraţie şi Intuiţie sunt cele trei drumuri obligatorii ale Iniţierii.

Avertizăm că iluminaţii care obişnuiesc să-şi povestească lucrurile esoterice celorlalţi, se transformă în profanatori ai templului. Acest tip de gnostici trebuie să fie sever admonestaţi de către instructori.

□ Capitolul 62 □
Apostolatul □

Cel ce vrea să aibă puteri trebuie să se sacrifice pentru umanitate. Puterile sunt plăţi pe care le face Logosul Guvernator omului, când acestuia i se datorează ceva. Celui căruia nu i se datorează nimic, nu i se plăteşte nimic.

Guvernatorul Sistemului Solar se numeşte ATIN. Această mare fiinţă întotdeauna plăteşte ceea ce datorează.

Clarvăzătorii nu trebuie să spioneze viaţa altuia, nici să judece pe nimeni, pentru că acest lucru este rău. Fiecare este fiecare şi pe nimeni nu trebuie să intereseze viaţa altuia. Ceea ce trebuie să se facă, este să se lucreze în Marea Operă şi astfel i se va plăti salariul cuvenit. Iniţierile, gradele şi puterile se obţin practicând magia sexuală, terminând cu proastele noastre obiceiuri şi lucrând dezinteresat în Marea Operă a Tatălui.

Cel care doreşte iniţieri şi grade, să studieze această carte, apoi să o practice şi să predea doctrina tuturor prin toate locurile, să devină apostol, lider gnostic.

Multe primim din milă, multe ca plată.

Puteţi forma sanctuare gnostice pretutindeni, în orice sală modestă.

Chemaţi-vă prietenii, reuniţi persoanele şi predaţi-le această doctrină, transformaţi-vă în lideri ai puternicei Mişcări Gnostice Revoluţionare Universale.

Oameni geniali, predaţi această doctrină, dar nu faceţi afaceri cu ea, nici nu folosiţi clarviziunea pentru a spiona viaţa altuia. Formaţi sanctuare pure, cu oameni modeşti, muncitori simpli şi modeşti. Vom transforma lumea! La luptă pentru Noua Eră a Vărsătorului! Jos lanţurile!... Să mergem la luptă cu această doctrină, să mergem să punem steagul gnostic pe ruinele fumegânde ale Vaticanului. La luptă! La luptă! La luptă! Vom lupta împotriva a tot ceea ce este putred, rău şi pervers în aceste vremuri. Pe acolo îi vom auzi pe acei domni ai aristocraţiei, în modul de a se îmbrăca, pe acei domni cu gulerele apretate, şi... ce vor spune? Cu adevărat totul este putred în aceste vremuri.

Lucraţi în Marea Operă a Tatălui, astfel vă veţi plăti datoriile şi vă veţi elibera de Legea Karmei. Mai târziu veţi fi îndreptăţiţi pentru credinţa în Cristos; atunci veţi trăi în har.

Când suntem sclavi ai păcatului suntem supuşi Legii Karmei. Când vom fi servitori ai Domnului, vom trăi în har şi datorită credinţei, vom primi totul.

Puterile ne vor fi conferite ca milostivire sau binecuvântare.

Muncitorul îşi primeşte salariul, aceasta este plata legii. Aceia care deja s-au Cristificat primesc daruri, puteri, glorie şi măreţie ca har sau binecuvântare. Unde nu există legea, nu există nici păcatul. Sacrificaţi-vă pentru Marea Operă a Tatălui, sanctificaţi-vă.

Există puţini Iniţiaţi care înţeleg ceea ce sunt atributele marilor Iniţiaţi.

Apostolilor gnostici nu le lipseşte un Iuda care să îi trădeze, un Petru care să îi nege, un Toma care să îi mortifice cu îndoielile sale şi o Magdalena, care să-i plângă.

Marii Iniţiaţi sunt atât de simpli, încât din acest motiv oamenii îi subestimează şi nu îi apreciază. Toţi ar dori să acţioneze în viaţa zilnică în acord cu obiceiurile stabilite după criterii greşite.

Oamenii chibzuiţi greşesc când judecă viaţa zilnică a marilor Iniţiaţi.

Simplitatea extremă nu este înţeleasă de oamenii raţionali. Apostolii gnostici trebuie să ştie să tacă, să ştie să se abţină şi să ştie să moară.

□ Capitolul 63 □
Ordinea reuniunilor □

Reuniunile trebuie să se facă în ordine şi cu veneraţie. Instructorilor nu trebuie să ni se spună Maeştri, ci prieteni, doar Cristosul intern este Maestru.

Mişcarea Gnostică este impersonală şi cu muncitori modeşti. Să respingem orice personalism, să nu acceptăm şefi, nimeni nu e mai presus decât nimeni; cu toţii suntem muncitori, zidari, mecanici, agricultori, scriitori, medici, etc.

Idolatria pentru Viţelul de Aur va fi abolită în Era Vărsătorului, iar în Mişcarea Gnostică o respingem. Un Zeu al Focului ne-a spus: *„În Era Vărsătorului capitalul va fi decapitat”*. Această mare fiinţă sălăşluieşte în stratul ignic al planetei. În Noua Eră nu vor mai fi intelectuali; sunt periculoşi din cauza barbariilor şi a perversităţii lor; evitaţi discuţiile cu ei. În Noua Eră nu vor fi nici bogaţi, nici săraci, ci muncitori demni şi decenţi ai Marii Opere.

Nu acceptăm titluri de nobleţe, nici titluri pretenţioase de Doctor, Licenţiat, Guru, Maestru, Frate mai Mare, Avatar, etc. Între noi suntem cu toţii prieteni.

Vărsător este casa prietenilor.

Orice reuniune trebuie să înceapă cu studiul şi comentariul unei părţi din această doctrină. Unicul Maestru este Cristos, unitatea multiplă perfectă.

Oamenii suntem mai mult sau mai puţin imperfecţi.

Eu, autorul acestei cărţi, nu sunt Maestrul nimănui şi îi implor pe oameni să nu mă urmeze, sunt imperfect ca oricare altul. Este o greşeală a urma pe cineva imperfect; fiecare să-şi urmeze propriul „Eu Sunt”.

Când se formează un nou sanctuar trebuie să se informeze directorii generali ai Mişcării Gnostice, astfel vor primi sprijin, astfel vor fi protejaţi. Noi ajutăm

întotdeauna pe toţi cei care o cer.

□ Capitolul 64 □
Selectarea personalului □

În prezent, fraţii Marelui Colegiu de Iniţiaţi ai Lojii Albe fac o selecţie a personalului uman, separând oile de capre, pentru a putea începe Noua Eră. Ar fi imposibil să se înceapă o Vârstă de Lumină cu un personal de asasini, prostituate şi hoţi.

Afirmăm aceasta: oricine îşi pierde sămânţa, se transformă într-un demon, chiar dacă e teozof sau rozacrucian. Misticii hoţi, colericii şi asasinii, de asemenea, se transformă în demoni.

În zilele noastre există foarte multe milioane de suflete care au coarne în frunte, printre ele, mii de teozofi, rozacrucieni, acuarieni, etc. Sunt despărţiţi de Intim; sunt demoni, chiar dacă mulţi sunt sincer înşelaţi şi au bune intenţii.

Aceste suflete au coborât deja la gradul de demoni..., şi se cred atât de sfinţi. Ce naivi!

Demonii se transformă în locuitori ai Abisului şi nu vor putea să se reîncarneze în Vărsător, care este mileniul Apocalipsei. Vor fi amânaţi până în Capricorn (epoca Spiritului Sfânt); atunci li se va oferi ultima şansă.

În acele vremuri Jahve va avea corp fizic şi se va naşte în Palestina; va fi un războinic. Atunci locuitorii Abisului, după ce au experimentat terorile Abisului, vor fi chemaţi la ordine şi vor trebui să se hotărască, în carne şi oase, fie pentru Cristos fie pentru Jahve.

Evreii îl vor prezenta atunci pe Jahve ca fiind autenticul Mesia promis, iar personalităţile complet perverse îl vor urma pe Jahve în Abis; în final, se vor dezintegra de-a lungul unor eternităţi succesive. Monadele, Intimii acelor persoane, îşi vor continua evoluţia pe treapta celor rămaşi în urmă, cu noi personalităţi. După eternităţi, vor ajunge inevitabil la ţel.

Actuala evoluţie umană a eşuat; toată această Mare Babilonie va fi distrusă prin sânge şi foc. Mai mult de jumătate din umanitate are coarne în frunte; aceste suflete urmează o evoluţie lentă, anevoioasă, înspăimântătoare.

Rasa Ariană este întreaga umanitate actuală. Marea Prostituată va fi aruncată în Abis. Zeii au judecat Marea Prostituată şi au considerat-o nedemnă.

În Abis! În Abis! În Abis!

Înainte de a începe al Treilea Război Mondial, se va căuta pacea prin nenumărate modalităţi, dar intelectul va eşua cu desăvârşire.

□ Capitolul 65 □
Karma mondială □

Înainte de a începe Noua Eră a Vărsătorului, toate naţiunile vor trebui să-şi plătească marile datorii karmice. *„Va fi război între Est şi Vest, pentru binele*

umanităţii”, aşa spune Domnul Jehovah. Ştim că Orientul va câştiga războiul. *„În Era Vărsătorului capitalul va fi decapitat; Statele Unite vor fi pedepsite”*, aşa stă scris în Lege. Vaticanul va fi bombardat şi distrus prin sânge şi foc, curând îşi va plăti oribilele sale datorii. Spania se va transforma, întreaga Europă se va sovietiza. Americile se vor uni într-o mare confederaţie în timpul semnului Vărsătorului. Vor fi lupte pe pământ, în apă şi în aer, chiar şi la poli; va câştiga Orientul. În anul 2018, până şi reflectoarele sau lanternele vor fi atomice.

Imbecilii cred că unind şcolile vor iniţia Noua Eră, bieţii oameni, Noua Eră va începe pe ruinele fumegânde ale acestei perverse civilizaţii de vipere.

În anul 2500, în marile oraşe vor exista staţii de nave interplanetare.

În 4 februarie 1962, între 2 şi 3 după-amiază, va începe Era ***Vărsătorului***[12].

A avut loc o mare reuniune a Maeştrilor în Lumile Superioare pentru a dezbate problema navigării interplanetare. Se încerca să se afle dacă era sau nu convenabilă încredinţarea navelor interplanetare umanităţii. Fiecare Maestru şi-a exprimat opinia.

Se tem că fiinţele umane de pe Pământ vor merge pe alte planete ale Sistemului Solar pentru a comite aceleaşi crime şi răutăţi pe care le-au comis deja aici în timpul tuturor cuceririlor istorice; e suficient să ne amintim de crimele lui Hernán Cortés în Mexic sau ale lui Pizzaro în Peru, pentru a înţelege ce înseamnă a-i încredinţa umanităţii navele interplanetare.

Ultimul căruia i-a revenit să-şi spună opinia, în calitate de Iniţiat al Noii Ere, a fost umilul vostru servitor care scrie această carte. A trebuit să facem un studiu comparativ al umanităţilor: locuitorii Pământului, eşuaţi; locuitorii de pe Venus sunt mult mai avansaţi, deja cunosc răul din bine şi binele din rău; cei de pe Marte sunt ceva mai evoluaţi decât pământenii, etc.

Acesta, servitorul vostru, plin de durere, înţelegând teribila responsabilitate a cuvântului, s-a limitat la a spune: „Tatăl meu, dacă este posibil, îndepărtează de mine acest potir, dar să nu se facă voia mea, ci a ta”. Al meu „Eu Sunt” a spus atunci: „Să se stabilească relaţii între lumi”.

Orice umanitate avansată deţine aceste nave; aceste sfere zburătoare le vor fi încredinţate pământenilor. Unii oameni de ştiinţă încearcă să construiască aceste nave, dar nu vor putea; orgoliul lor va fi rănit de moarte. Locuitorii altor lumi vor veni pentru a ne învăţa tehnologia lor. Astfel ştiinţa celor nedrepţi va cădea rănită de moarte, iar oamenii de ştiinţă vor trebui să îngenuncheze în faţa celorlalţi locuitori ai Sistemului Solar.

Oamenii de ştiinţă ai acestui secol, cu pretextul de a cuceri spaţiul, lansează sateliţi, dar, în realitate, vor să stabilească baze pentru a bombarda, spre folosul lor, popoare şi naţiuni fără apărare.

În Vărsător mulţi locuitori de pe alte planete se vor stabili pe Pământ. Ei vor fi instructorii din epoca Vărsătorului; unii trăiesc, deja, ascunşi în Tibet.

---

[12] Amabilul cititor trebuie să înţeleagă faptul că Maestrul Samael vorbeşte la viitor deoarece această carte a scris-o cu câţiva ani înainte de data menţionată: 4 februarie 1962.

Călătoriile pe alte planete ale Sistemului Solar vor fi ceva obişnuit. Acesta este un ajutor suplimentar, care se va pune la dispoziţie pentru evoluţia noastră.

Abuzul de energie nucleară reactivează vulcanii şi, astfel, la sfârşitul celei de-a şaptea subrase a actualei Rase Ariene, vor avea loc mari cutremure de pământ şi cutremure pe fundul mării, care vor transforma total suprafaţa terestră. Rasa Ariană va pieri în aceste cataclisme.

Mai târziu va înflori a Şasea Rasă pe continentul antarctic.

Aceasta va fi mai mică de statură, dar cu sufletul mai mare; vor avea cele douăsprezece simţuri dezvoltate. Avatarul acestei rase va fi Zachariel, regentul lui Jupiter, care va lua corp fizic pentru a preda al Şaselea Adevăr.

Eu, Samael, umil servitor al Noii Ere, v-am învăţat doar al Cincilea Adevăr.

Ascultaţi-mă, oameni! Al Cincilea Adevăr este Magia Sexuală!

Gabriel a fost Avatarul Primei Rase, Raphael a fost al celei de-a Doua, Uriel a fost al celei de-a Treia, Michael a fost al celei de-a Patra; eu, Samael Aun Weor, sunt Avatarul actualei a Cincea Rase; Zachariel va fi al celei de-a Şasea şi Orifiel va fi al celei de-a Şaptea.

Există Şapte Adevăruri:

I. Cunoaşterea durerii şi mizeriei acestei lumi.

II. Cunoaşterea fragilităţii umane.

III. Cunoaşterea dorinţei şi a păcatului.

IV. Cunoaşterea minţii umane.

V. Arborele Ştiinţei.

VI. Conştiinţa umană.

VII. Arborele Vieţii.

Sunt Şapte Avatari şi Şapte Adevăruri, fiecare predă un Adevăr teribil. Isus Cristosul nu este Avatar, este mai presus de toţi, este Salvatorul Lumii, Conducătorul tuturor sufletelor. El confirmă învăţăturile Avatarilor şi le dezvoltă.

El va veni în apogeul Vărsătorului şi va confirma învăţămintele pe care Samael vi le-a dat; şi astfel, în mod succesiv în celelalte rase. Atunci Împărăţia lui Dumnezeu se va fi mistuit, aşa cum El a vestit servitorilor săi, profeţii.

Fiecare rasă se sfârşeşte printr-un cataclism. Groapa Abisului este acum deschisă, fumul ce iese din ea aduce războaie, foamete şi sărăcie. Tot secolul XX şi parte din XXI vor avea loc războaie distrugătoare. Acum toate sufletele care au semnul bestiei pe mâini şi pe frunte intră în Abis.

Fiecare dintre cei şapte a cântat la trompeta sa pentru marele cataclism. Vai de aceia care nu vor să accepte al Cincilea Adevăr, Arborele Ştiinţei!

Citiţi capitolele 8, 9 şi 10 din Apocalipsă. Toate ţările vor fi devastate, distruse; Marea Babilonie se va cufunda în Abis.

◻ Capitolul 66 ◻
Consacrare de talismane şi sanctuare ◻

Se pot consacra cruci, obiecte sacre, săli pentru sanctuare... Se pun obiectele pe masa care serveşte drept altar şi trei lumânări. Se începe pronunţând plini de credinţă ***CONJURAREA CELOR ŞAPTE***, astfel:

În numele lui Michael, fie ca Jehovah să-ţi poruncească şi să te îndepărteze de aici, Chavajoth! În numele lui Gabriel, fie ca Adonai să-ţi poruncească şi să te îndepărteze de aici, Belial! În numele lui Raphael, dispari din faţa lui Elial, Samgabiel! Prin Samael Sabaoth, şi în numele lui Elohim Gibor, îndepărtează-te Andrameleck! Prin Zachariel şi Sachiel-Meleck, supune-te în faţa lui Eloah, Sanagabril! [...]mei pe care o am în mâna dreaptă, în numele Îngerului Anael, prin puterea lui Adam şi Eva, care sunt Jot-Chavah, retrage-te Lilith!, lasă-ne în pace, Nahemah! Prin Sfinţii Elohim şi în numele Geniilor [...]ge-te Moloch! Noi nu-ţi vom da copiii noştri ca să-i devorezi. Amin.

În continuare se consacră obiectele sau locul care se doreşte. Se stropeşte obiectul cu apă şi, cu credinţă, spunem astfel:

„In nomine Elohim et per spiritum aquarum viventum, sis mihi, in signum lucis et sacramentum voluntatis”.

Se tămâiază obiectul şi spunem:

„Per serpentem aeneum sub quo cadunt serpentes ignis, sis mihi”.

Apoi se suflă de şapte ori peste obiectul care se va consacra şi spunem astfel:

„Per firmamentum et spiritum vocis, sis mihi”.

Apoi, împrăştiind sub formă de triunghi sare sau pământ peste obiect, spunem:

„In sale terrae et per virtutem vitae aeternae, sis mihi”.

Se binecuvântează obiectul consacrat, care se transformă într-un puternic acumulator de forţe cosmice divine.

Aceste obiecte sunt talismane de lumină care iradiază lumină, forţă, putere, glorie...

În orice sanctuar gnostic există o spadă pentru ritualuri; se consacră ca un talisman. În Astral primim bijuterii sacre, pe care trebuie să le confecţionăm şi să le consacrăm, pentru a le folosi.

INVOCAŢIA LUI SOLOMON

Puteri ale Regatului, aşezaţi-vă sub piciorul meu stâng şi în mâna mea dreaptă! Glorie şi Eternitate, atingeţi umerii mei şi purtaţi-mă pe căile Victoriei! Milă şi Justiţie, fiţi echilibrul şi splendoarea vieţii mele!

Inteligenţă şi Înţelepciune, daţi-mi Coroana! Spirite ale lui Malkuth,

conduceţi-mă între cele două coloane pe care se sprijină tot edificiul Templului! Îngeri ai lui Netzach şi ai lui Hod, fixaţi-mă pe piatra cubică a lui Yesod! O, Gedulael! O, Geburael! O, Tiphereth!

Binael, fiţi iubirea mea! Ruach Hochmael, fii lumina mea! Ştiu ceea ce tu eşti şi ceea ce tu vei fi! O, Ketheriel! Ishim, asistaţi-mă în numele lui Shaddai. Cherubim, fiţi forţa mea în numele lui Adonai. Bene Elohim, fiţi fraţii mei în numele Fiului şi prin virtuţile lui Sabaoth. Elohim, luptaţi pentru mine în numele Tetragrammatonului. Malachim, protejaţi-mă în numele lui Iod-He-Vau-He. Seraphim, purificaţi iubirea mea în numele lui Eloah.

Hasmalim, iluminaţi-mă cu splendorile lui Elohim şi ale lui Shekhinah.

Aralim, lucraţi.

Ophanim, rotiţi-vă şi străluciţi.

Hayoth Hakodesh, strigaţi, vorbiţi, răcniţi, mugiţi.

Kadosh, Kadosh, Kadosh. Shaddai, Adonai, Jot-Chavah, Ehyeh asher Ehyeh. Hallelujah. Hallelujah.

HALLELUJAH. AMIN.

Această invocaţie se pronunţă înainte de ritualuri sau mental când suntem pe punctul de a adormi, astfel ne transportăm în timpul somnului în cele mai elevate planuri de Conştiinţă Cosmică, în acest mod putem cere ajutor celor mai înalte Ierarhii Divine. Aceasta este mai bine decât invocaţiile spiritiste mediumnice.

Mediumii sfârşesc prin a fi nebuni, dezechilibraţi, căutând comori îngropate, înşelaţi de tenebroşii care îi posedă şi care se dau drept sfinţi, genii, etc.

□ Capitolul 67 □
Ceremonii de înaltă magie □

În ceremoniile de Înaltă Magie, înainte de a începe ceremonia, se exorcizează cele Patru Elemente.

EXORCISMUL AERULUI

Suflând în direcţia celor patru puncte cardinale, spunem:

Minis spiraculum vitae. Sit Michael dux meus et Sabtabiel servusmeus, in luce et per lucem. Fiat verbum halitus meus; et imperabospiritibus aeris huius, et refrenabo equos solis voluntate cordisgrammaton, in quibus sunt voluntas firma et fides recta.

AmenSela. Fiat. Aşa să fie. *(Luat din Eliphas Levi.)*

„Supuneţi-vă mie, silfi, prin Cristos, prin Cristos, prin Cristos”.

Să se spună cu faţa spre Orient şi cu o pană de pasăre în mână.

EXORCISMUL APEI

Întors cu faţa spre Occident, se comandă creaturilor apei având în mână o

cupă cu apă, spunând:

Fiat firmamentum in medio aquarum et separet aquas abaquis.

Quae superius sicut quae inferius, et quae inferius sicut quae superius, ad perpetranda miracula rei unius. Sol eius pater est, luna mater et ventus hanc gestavit in utero suo. Ascendit a terra in caelum et rursus de caelo in terram descendit. Exorciso te, creatura aquae, ut sis mihi speculum Dei vivi in operibus eius, et fons vitae et ablutio peccatorum. Amen Sela. Fiat. *(De Eliphas Levi.)*

EXORCISMUL PĂMÂNTULUI

Gnomii se exorcizează cu bastonul şi cu faţa către Nord, astfel:

Prin cuiul de magnet care străpunge inima lumii, prin cele douăsprezece pietre ale Cetăţii Sfinte, prin cele şapte metale care curg în interiorul venelor Pământului, şi în numele lui Gob, supuneţi-vă mie, muncitori subterani..., în numele lui Cristos, prin sângele lui Cristos, prin iubirea lui Cristos. Amin.

EXORCISMUL FOCULUI

Elementalilor Focului li se comandă cu spada. Cu faţa către Sud, spunem:

MICHAEL, Rege al Soarelui şi al Trăsnetului. SAMAEL, Rege al Vulcanilor şi Cutremurelor de Pământ. ANAEL, Prinţ al Luminii Astrale...

Asistaţi-ne în numele lui Cristos, prin Cristos, prin Cristos.

Apoi se arde tămâie într-un vas cu cărbuni aprinşi.

SECRET PENTRU A DEVENI INVIZIBIL

Dacă moare o fiinţă dragă, nu vă mâhniţi, transmutaţi acele energii ale durerii în unde de pace, bucurie şi fericire. Transmutaţi doliul în puterea de a vă face invizibili după voinţă de fiecare dată când doriţi.

„Schimbă-ţi natura şi vei găsi ceea ce cauţi”.

Orice putere se câştigă cu ajutorul ştiinţei transmutaţiilor. Isus avea această putere. *Moartea este coroana tuturor*. Nu trebuie să întristăm sufletele care s-au dezîncarnat cu doliu şi plânset. Să ne rugăm pentru morţi, oferindu-le bucurie şi pace.

□ Capitolul 68 □
Invocaţii □

Se spun cele patru exorcisme: ale Focului, Aerului, Apei şi Pământului. Apoi invocaţi-l pe Marele Maestru al Karmei, Anubis şi pe ai săi 42 de judecători ai Legii. Să se procedeze astfel: **„În numele lui Cristos, în numele lui Cristos, în numele lui Cristos, te invocăm Anubis, Anubis, Anubis. Amin”.**

Asistenţii vor trece rând pe rând în faţa altarului, unde vor conversa mental cu Anubis, cerându-i ceea ce doresc. Judecătorii Karmei vor remedia necesităţile noastre în acord cu Legea, ei nu pot încălca legile; când nu ni se

dă ceea ce am cerut, nu trebuie să protestăm, poate fi din lipsă de merite; trebuie să ne înclinăm în faţa verdictului.

Pentru a vindeca bolnavii, îi vom invoca pe Raphael, Paracelsus, Esculap, etc.

Bolnavii vor merge lângă altar.

CEI ŞAPTE

Fiecare dintre cei Şapte este specialist în domeniul său: Gabriel se relaţionează cu reproducerea; Raphael cu medicina; Uriel cu iubirea, familia, fiii, etc.; Michael cu înalţii demnitari; Samael cu forţa; Zachariel cu autorităţile; Orifiel cu pământul, minele, etc. Puteţi să-i chemaţi pronunţând de trei ori numele lor, în numele lui Cristos, astfel: **„În numele lui Cristos, prin Cristos, prin Cristos te chemăm gloriosule** (numele celui invocat) **pentru cutare sau cutare lucru** (aici se face cererea)”.

În acest mod se lucrează cu magia ceremonială albă. Sfintele fiinţe ne ajută în acord cu Legea, ele nu o încalcă.

Nu trebuie să folosim forţa mentală pentru a-i obliga pe ceilalţi; aceasta e magie neagră. Să respectăm Legea.

EXORCISME

Aceste exorcisme trebuie ştiute pe de rost, deoarece pot fi necesare pentru a da de băut unui bolnav, pentru a profetiza cu ajutorul apei, pentru a îndepărta o furtună, a-i conjura pe silfii aerului, alteori pentru a opri un incendiu sau a comanda salamandrelor, gnomilor, etc. Bunul simţ ne spune când să folosim aceste cunoştinţe. Trebuie să vă dezvoltaţi clarviziunea pentru a vedea aceste lucruri.

Conjurarea celor Şapte se foloseşte pentru a conjura demonii din posedaţi şi pentru a ne apăra de tenebroşi.

MAGIE VEGETALĂ

Pentru a ne apăra de Magii Negri

Veţi trasa un cerc, pe sol, în jurul unui lămâi. Veţi face o groapă cu apă aproape de copac. Veţi fixa în groapă nouă beţişoare grupate în trei grupuri de câte trei. Veţi aprinde un foc. Îl veţi ruga pe elemental să vă servească; fiecare copac are Sufletul său, care are o putere teribilă.

Veţi privi fix o lămâie, o veţi culege şi o veţi arunca în foc; dacă pocneşte producând o explozie, înseamnă că Magii Negri lucrează. Ordonaţi elementalului să vă apere; aruncaţi în foc, pe rând, nouă lămâi, culegându-le câte trei; fiecare lămâie căzută în foc va exploda în Astral ca o bombă, distrugând muncile Magilor Negri. Elementalul va ieşi din copac, va lua forma unui câine şi îi va ataca pe tenebroşi.

□ Capitolul 69 □
Problema sexuală a celibatarilor □

Pranayama este un sistem de transmutare sexuală pentru celibatarii de ambele sexe. Ştim deja că de la testiculele bărbatului şi de la ovarele femeii

pleacă două cordoane ganglionare care, încolăcindu-se în măduva spinării în formă de opt, ajung până la creier.

Aceştia sunt cei doi martori despre care vorbeşte Apocalipsa, cei doi măslini despre care ne vorbeşte Zacharia, cele două sfeşnice ce stau înaintea Dumnezeului pământului. Aceşti nervi sunt goi pe dinăuntru; sunt canale fine prin care urcă energiile sexuale până la creier.

Studentul inspiră aerul prin fosa nazală stângă, expirându-l prin dreapta şi invers. Cu degetul mare şi cel arătător se vor controla fosele în mod alternativ.

Când inspirăm prin dreapta, să ne imaginăm intens atomii solari strălucitori şi sublimi urcând prin cordonul drept până la creier; să se reţină aerul şi apoi îl vom duce în mod succesiv între sprâncene, la gât şi la inimă.

Se expiră fixând, cu imaginaţia şi voinţa, acea energie în inimă. Când se inspiră prin stânga, să ne imaginăm atomii lunari urcând ca apa pură a vieţii, prin canalul stâng, pe acelaşi traseu, până o fixăm în inimă; apoi expirăm cu credinţă profundă. În acest fel celibatarii şi celibatarele îşi pot transmuta energiile ***sexuale***[13].

Celibatarii trebuie să-şi caute soţie dacă doresc să se Cristifice.

Esoteristul gnostic va putea avea contact sexual numai când se căsătoreşte.

Fără magia sexuală nu se pot trezi Focurile, fără castitate nu se obţine nimic în aceste studii. Ucideţi dorinţa, Eul şi gândurile voastre, şi veţi fi un eliberat.

Adevărata căsătorie nu are nimic de-a face cu formalităţile sociale sau religioase ale acestei umanităţi barbare, căsătoria autentică este uniunea unui cuplu în spirit, suflet şi sex; adevărata căsătorie trebuie să fie pură ca o floare de lotus.

□ Capitolul 70 □
Vocalizare esoterică pentru celibatari □

Vocala *I* activează chakra frontală şi ne face clarvăzători.

Vocala *E* activează chakra tiroidiană şi ne dă claraudiţia.

Vocala *O* activează chakra inimii şi ne face intuitivi.

Vocala *U* activează plexul solar şi ne face telepatici.

Vocala *A* activează chakrele pulmonare pentru a ne aminti reîncarnările trecute.

Se vocalizează menţinând sunetul foarte prelungit la fiecare, combinând vocalizarea cu pranayama la nivel mental. Se poate vocaliza în ordinea următoare:

IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII...

EEEEEEEEEEEEEEEE...

[13] Să se completeze şi să se aprofundeze, dacă se doreşte, practica Pranayamei cu lectura capitolului 8 din „Cartea Galbenă”, a V.M. Samael Aun Weor.

OOOOOOOOOOOOO...
UUUUUUUUUUUUU...
AAAAAAAAAAAAA...

Mental se va imita sunetul aerului, al uraganului, al brizei. Trebuie să se vocalizeze separat fiecare literă.

Cu ajutorul acestor studii şi practici, bărbatul poate dobândi gradul de Cristos; femeia dobândeşte gradul de ***Fecioară***[14]. Litelantes, Fecioara Legii, este puternică. Cele unsprezece mii de Fecioare incaşe sunt divine şi inefabile.

Fecioara Mării a fost Maria, mama lui Isus; Imaculata conduce Concepţiile Imaculate. Fecioara Stelelor, etc., sunt diferite femei care au atins perfecţiunea, Nirvana.

Când o Fecioară vrea să-şi încarneze propriul „Eu Sunt”, trebuie să renunţe la Nirvana şi să se încarneze în corp de bărbat. Fecioara Mării a avut corp de bărbat în Egipt pentru a se ridica la gradul de Cristos.

Am încheiat această carte. Din nefericire, îi numărăm pe degete pe cei care sunt pregătiţi pentru Gnoză, am cunoscut doar două persoane pregătite pentru aceasta: un indian şi o femeie analfabetă.

Cel ce vrea să ştie, trebuie să omoare marele distrugător al realităţii: mintea.

□ Postfaţă □

A realiza biografia vieţii reale a Marilor Iniţiaţi, a fost întotdeauna o provocare foarte elevată întreprinsă de unii autori interesaţi să ajungă la ascunzişurile secrete care învăluie viaţa unor astfel de fiinţe.

[...]te ori pe terenul fanteziei sau al speculaţiilor dialectice care deformează realitatea şi care, în loc să o îmbogăţească spre delectarea cititorului, o sărăcesc în mare măsură, lăsând o urmă de scepticism în jurul numitelor teme esoterice.

Dacă aceasta este ceea ce s-a întâmplat când s-a încercat să se cunoască ceva în profunzime despre oameni ca Pitagora, Confucius, Buddha, Hermes Trismegistul, Paracelsus, etc., etc., etc., problematica se acutizează, chiar mai mult, când este vorba de a dezvălui viaţa secretă a lui **Isus din Nazareth**, Marele Kabir, Rabinul din Galileea sau, numit în mod religios, Salvatorul Lumii.

Există nenumărate volume scrise de autori proveniţi din cele patru puncte cardinale, cu privire la adevărata viaţă pe care a desfăşurat-o pe tapetul existenţei acela care a fost crucificat acum 2011 ani, în timpul Romei imperiale.

[...]tenţii, intră în conflict cu roca dură a faptelor istorice, şi sfârşesc fiind simple opinii organizate în jurul a ceea ce a spus cineva sau a ceea ce spun cărţile vechi (alterate de multe ori de interese meschine, cum este cazul

[14] V.M. Samael Aun Weor a precizat mai târziu, când Conştiinţa sa experimentase deja exaltarea proprie celor mai elevate procese iniţiatice, că atât bărbatul cât şi femeia se pot Cristifica într-o singură viaţă.

Bibliei creştine).

Să adăugăm la toată această panoramă, teribila imagine pe care a prezentat-o Biserica Catolică umanităţii, în legătură cu acel mare omlebrat în anul 325, până la Conciliul din Trent, care a avut loc în anul 1545, Biserica Catolică a alterat în mod treptat, în formă dogmatică, viaţa Mântuitorului, lăsându-ne moştenire o imagine castrată a acelui om revoluţionar care a sintetizat într-o dramă teribilă, Drumul Autorealizării intime a Fiinţei noastre.

Teologii şi exegeţii tuturor timpurilor au ştiut întotdeauna că fiecare dintre cei doisprezece apostoli şi-a scris propria sa evanghelie, adunând faptele şi cuvintele Marelui Maestru din timpul întrunirilor pe care ei le-au celebrat împreună cu el.

Şi de asemenea ştiu teologii, exegeţii şi investigatorii serioşi, că Biserica Catolică s-a străduit întotdeauna să nu le divulge pe acestea şi multe alte manuscrise, motiv pentru care astăzi sunt numite cu epitetul de *„apocrife”* (secrete).

Însă, mergând chiar mai departe, ştim de asemenea că numitele Evanghelii şi manuscrise, la fel ca toate tratatele autentic esoterice şi sacre, sunt scrise în limbaj cabalistic şi simbolic, motiv pentru care omul din ziua de azi tot nu le-ar înţelege chiar dacă le-ar avea în mâini.

Tot ceea ce am spus, ne avertizează asupra dificultăţii cu care ne confruntăm, când este vorba de a ajunge la originea unor fapte sacramentale petrecute dincolo de timp şi spaţiu.

Esoterismul real ne vorbeşte despre Registrele Akashice ca memorie a umanităţii, şi ne comentează posibilitatea de a pătrunde în ele folosind concentraţia profundă, Extazul sau Samadhi-ul suprem, şi facultăţi precum clarviziunea autentică.

Unii iluştri esoterişti înnăscuţi precum Rudolf Steiner, Edgar Cayce, printre alţii, au reuşit să se apropie de faptele reale care au format viaţa Şefului Suprem al Lojii Albe (Isus din Nazareth), ajungând să dezvăluie întâmplări istorice insolite care apoi au permis explicaţii serioase cu privire la multe pasaje obscure ce au învăluit evenimentele cotidiene ale acelui om măreţ.

Totuşi, cu toate acestea, viaţa lui Isus Cristos continua să fie un mister aparent de nepătruns, impenetrabil şi, ca atare, imposibil de descifrat pentru majoritatea muritorilor.

Să reţinem aici că în ultimii ani au apărut publicaţii cu totul absurde pe diverse latitudini, cu privire la viaţa metafizică a Maestrului Maeştrilor. Din fericire, pentru iubitorii Gnozei (cunoaştere superioară despre om, Cosmos şi Zei), azi se adevereşte, încă o dată, acel proverb care spune în modul următor: *„Nu există lucruri imposibile, ci doar oameni incapabili”.*

Altfel spus, nu se poate pătrunde în sferele necunoscutului, dacă nu se posedă un instrument puternic, numit întotdeauna în mod metafizic **Conştiinţă.**

Pentru a cunoaşte, prietene cititor, realitatea pe care o învăluiesc Marile Mistere, este necesar să fi ajuns la trezirea absolută a Conştiinţei; şi aceasta

este finalitatea studiilor gnostice contemporane dezvoltate de către Avatara al Vărsătorului şi Buddha Maitreya: **Samael Aun Weor.**

Tocmai, graţie acelei Conştiinţe iluminate de care s-a bucurat întotdeauna Venerabilul Maestru al Sintezei (Samael Aun Weor), a fost posibil să se încredinţeze avidului nostru cititor acest tratat care îşi onorează titlul: **MISTERE MAJORE.**

În acesta, autorul ne explică pentru prima oară, după mai mult de 2.000 de ani, adevărata natură a acelui divin Rabin din Galileea, care a schimbat pentru totdeauna cursul istoriei şi al umanităţii. În această operă, ilustrul cititor se va delecta pătrunzând adevăratul sens al pasajelor biblice care ne vorbesc despre viaţa, patimile, moartea şi învierea Domnului Domnilor...

Acest tratat maiestuos nu numai că ne dezvăluie traiectoria reală a aceluia care şi-a dat sângele pentru a pecetlui un pact între oameni şi Zei; dar, în egală măsură, ne iniţiază în repercusiunile esoterice care trebuie să aibă loc în interiorul oricărei creaturi umane care aspiră să împartă Regatul Luminii cu aceia care, înţelegând Misterul Cristic, şi-au dobândit fiecare propria Cristificare.

Meritul Gnozei şi, în special al V.M. Samael Aun Weor, constă în a arăta lumii întregi trei lucruri transcendentale:

a) Cristos nu este un om, ci un Principiu Cosmic;

b) Isus din Nazareth a încarnat acest Principiu şi s-a Cristificat;

c) Fiecare bărbat şi fiecare femeie sunt chemaţi să trăiască acest mister, întrucât aceasta este finalitatea a ceea ce esoteric numim „Auto-realizarea Intimă a Fiinţei”.

Precizia metafizică cu care V.M. Samael Aun Weor a studiat viaţa şi opera Marelui Iniţiat Isus, face din aceste pagini o continuă încântare pentru cărturarul Misterelor cuprinse în Creştinismul primitiv.

A cunoaşte de exemplu motivul secret care a obligat familia sacră să fugă în Egipt, în timpul regelui Irod, este doar unul din minunatele episoade cuprinse în această operă unică. Să pătrundem în atmosfera care îl înconjura pe Isus în timpul Cinei celei de Taină, cât şi conotaţiile esoterice ale acesteia, este o alta din relatările grandioase care se disting în aceste pagini de aur pe care răbdătorul nostru cititor le are acum în mâinile sale.

Însă, ştim prea bine că dogmaticele culte îşi vor lansa asupra noastră întreaga lor pălăvrăgeală defăimătoare, acuzându-ne de a fi eretici şi cu mii de alte calificative. Nu ignorăm nici faptul că porcii materialismului dialectic vor lansa împotriva noastră, a gnosticilor, toate pamfletele lor intelectualoide...

Pe noi, iubitorii Gnozei, ne interesează doar un singur lucru: **să cunoaştem Adevărul.** Astfel a afirmat-o acea mare fiinţă în jurul căreia se roteşte prezenta operă: *„Căutaţi Adevărul şi el vă va face liberi”.*

Adevărul este necunoscutul moment de moment, clipă de clipă.

Adevărul nu ar putea niciodată să se transmită într-un discurs, fiecare trebuie

să-l evoce, să-l creeze şi să-l dezvolte. Adevărul, prietene cititor, este Fiinţa. Fiinţa este Fiinţa, şi raţiunea de a fi a Fiinţei trebuie căutată în însăşi Fiinţa...

LEGE, LABORA ET INVENIES (Studiază, lucrează şi vei afla)

CAVE NE CADAS (Ai grijă să nu cazi) V.M. Kwen Khan